

50% OFF

ସାହୁତିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେକା

৭৪

2000-0001

ବୀର କାହେ ଦେଖିଲୁ ସବୁ କୋଣେ ମନ୍ଦିରୀ । ଦୂରି କେବଳ ପରିମା ପରିମା ସାବୁ ମନ୍ଦିର ।

୩୮

345

୧୯୮୫

395

ହାଜର ଗବ୍ହିମେଘଲର ତୁଳାଚାନ ଦ୍ଵିତୀୟର
ମାସକ ବିଷୟକ ଜଳକପୂର୍ଣ୍ଣର ଅଶ୍ଵକ ଏବଂ
କଞ୍ଚିମାସକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟକ ଯା ଏ ରାଜ
ମାହ କି କଳ ଫେବୃଆରୀମାସ ତା ଏ ଉଷ୍ଣରେ
ମହାମାଳିଙ୍ଗ ଗବ୍ହିର ଲୋକରଳାଳ ମଞ୍ଚର ପ୍ରଥା
ହୋଇ ଚାହିଁ ସମୟକୁ କାହାର ହୋଇଥାଏ ଚାହିଁ
ସବୁ ଆଜନ୍କ ଗର ମାସ ତା ୨୩ କଳ ଖଣ୍ଡା
ଗଲେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ସେବେ
ଗଲେଟରେ ପ୍ରକାଶ ଦେବତା କଳାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ
ହେବେ ଏତେ ବିଲମ୍ବରେ ଭାବା ଦେବା ଉଚ୍ଚି-
ତ ନହେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନକୁଣ୍ଠେ ଜେ ୫୭୪ ଶ ହନ୍ତୁ
୨୪ ମୂଲ୍ୟମାନ ୨୭ ଶାଖା ଏବଂ ଏ କରିଗା-
ନାଥ ଲାବ କି ୨୦୯ ଶ ରାଜତବାପୀ ଦିଦ୍ୟା
ନାଥ ଦିବ୍ୟାପତ୍ର । ପ୍ରାୟ ଅର୍ଧେବଳୁ ଅଧିକ
ଦେବ ପଢ଼ିବାକୁ ଏକ କି ୩୦ ଶ ଦୈତ୍ୟନୀ-
ରାଷ୍ଟରେ ଦିବ୍ୟ ଦେବା ଧାରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ-
ଛନ୍ତି । ଏମାଙ୍କି ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାର ବଜାଳ
ହେବୁ । ଧାରୀ ଶତରଜୀ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତା ନାହିଁ
ଥାବୁ କି ୪୫ ଶ ହନ୍ତୁ ଓ କି ୨୭ ଶ ଦୈ-
ତ୍ୟ ଏବଂ ଏମାଙ୍କି ମଧ୍ୟରୁ କୁଞ୍ଚିତ ଅଭିନ୍ଵତ୍ୱ
ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବଜାଳତତ୍ୱରୁ ବାରାନ୍ଦୀର ଏ-
କିମ୍ବା ଦିବ୍ୟ ଦେବାକୁ ଦେଖିବେ ।

ଶ୍ରୀରାଜକର୍ଣ୍ଣ କାହା ଟାପୁରେ କର୍ମ୍ୟ କରିବା
କାରଣ ପ୍ରତିକର୍ଷ ଅନେକ କୁଳ ପ୍ରେସର ଦୂଷ-
ଣି । ସକ୍ଷେତ୍ର ଏକ ଏକ ସାଲରେ ଜି ୧୩-୧୫ ଲଖ
ପ୍ରେସର ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ସକ୍ଷେତ୍ର ଏକ-୨୦ ସାଲ-
ରେ ଜି ୧୫୭୯ ଲଖ ଆଖିବ ପାଇଁ ଗାହାନ୍ତି ।
ଏଥରୁ କୁଳ ଅଧିକାରୀ ଘରେମା । କଞ୍ଚକାରୁ
କୁଳ ଅକୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରାବ ନାମମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍
ପୃଷ୍ଠକର୍ଷ କଟକଳୁ କେବଳ ଜି ୨୨ ଲଖ
ଥିଲେ ଏହର୍ଷ ଅଛୋ ଜାପି । ସବୁ ଟାପୁରାକୁ
ନେଟୋଲିର ପ୍ରେସର ଜାଲ ଜାମାଯାଏ ।
ମେଟୋଲିର ଫେରନ୍ତା କୁଳନାଳେ ଜଗପୁର
ହାରହାର ନମଦ ଟ କଳ୍ପିଥିଲା ସବେ ଦୋଜ
ଆସିଥିଲେ । ଏବେ କୁଳନାଳେ କିମ୍ବା
ପରି କୁଳକାର ଅଧିକ ଅଣି ପାଇଁ ଗାହାନ୍ତି ।

କୁ ୧୯୮୫୨ ଧରଇ ରହ ମୌଖିମରେ
ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶରେ ମା ୧୯୮୫୨ ଏ ସେଇଛେ
କାଳ ଲାଲ ମତ୍ତା ମୋହିମରେ । ଉଚ୍ଚ ପୂର୍ବପର୍ଵତ
ସେଇର ପରମାଣୁ ମା ୧୩୦୨୦ ଏ ଅଟେ
ସୁତ୍ତମ୍ ମା ୨୦୨୨୨ ଲା ଦୃଢ଼ ହୋଇଥାଏ ।
ବର୍ତ୍ତତିଲାଲିଜ୍ଜା ବରକାରୀ ନାହିଁ ସୁବାଜିନ୍ଦ୍ରାନ୍ୟ
ମନ୍ଦ୍ର ଜିଲ୍ଲାରେ ସତ୍ତା ୧୦୯୯ ଧର କହିଲାର
ମୟଦ୍ର ଦୃଢ଼ ଲ ହେବାକୁ ଏତ ଦୃଢ଼
ଦେଖିଥାଏ । ଦୃଢ଼ର ଶରମାର ବର୍ତ୍ତର ବର୍ତ୍ତରେ
କି ୧୩୦୦ ଏ ମାତ୍ର ମୋହିମରେ ଏକାକାର

ପ୍ରାୟ ୨୭ ଦିନର ମାତ୍ର ଥିଲେ । କାଳେଖଳ
ଓ ମେହିରରେ ଉଦ୍‌ଘାସର ନିମନ୍ତୁ ଅବୋଦ୍ଧ
ନାକଜଳ ନିଆଯାଇ କାହିଁ । କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ
ଥାରୁଗ, ମୁଗ ଓ ବିଧାରେ ଶାଇଁ ଏହା
ଷୋଇକାଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଆଖିଁ ବିନାତ ଆଦି
ଏହା ପିଅଳ ଗାଇଁ ପ୍ରଧାନ ଓ ନାକଜଳ ନିମ୍ନା-
ୟାର ଥିଲା । ସାହାଦେହ ଏ ଚର୍ଷିତ ସଳ କଟକ
ଥିଲ୍ଲୋପକଳକି ଥିଲେ ।

ବରଳାର ସ୍ଥାନ୍ୟ କମେସକର ଗତ ଦାରିଦ୍ର
ଉପେକ୍ଷରେ ଦୁଃଖ ମୁକାଶ ବରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ବୋ-
ଶସ ମିଛଳମେଧାଲୁଣ୍ଡରେ ପଢ଼ିବ ମିଛଳମେଧାଲୁ
କମେସକରମାନଙ୍କ ସହିତ ସାଜାତୁ କରେଥାପରି
ଅନ୍ତରେ ଏକ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯେବେ ପରିଦ୍ଵାରା
କର ଚାଲିଗାର ଉଚ୍ଚା ପ୍ରଦାନ କରେ ସ୍ଥାନ୍ୟ
କରେବେଳେ ବେଥେରମାନ ଲୁଭା ଅନ୍ତରେ କମେସକର
ଆମେ ଦୀବାକୁ ଅନ୍ତରେଥ ରଖା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ
ର କ୍ରମକୁ ଦାହିଁ । ତେବୁଟା କରେବନରମାନକେ
ଏ ଏହିପରି ସୁଖାର କରନ୍ତି । ମିଛଳମେଧାଲୁ
ମେସକରମାନକେ ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ଥାନ୍ୟ ଧାରନର କର୍ତ୍ତା
କରୁଥିରକୁ । ସ୍ଥାନ୍ୟ କମେସକରକବିବଜ୍ଞାନ ଆଜି
ଇତର୍କିଂକ ସମୟରେ ଏବେ ଲାର୍ଯ୍ୟର ହୃଦୟ-
ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲାର୍ଯ୍ୟ ବିଶର୍ଦ୍ଧ କରେ ସେତେ
ପରାର କେବଳ ସ୍ଥାନ୍ୟ ଦାଖଲ କେବିଲେ
ଏହି କେବଳ ଜାହିଁ କାମ୍ପକରେ ପଠି ପଠିତାକୁ

ବାଜାରୁ କଥିତାପକଥନର ପଇ ଅନେକ ଅଳ୍ପ
ଏବଂ ଏବୁଧା ପ୍ରତିବାର ନୁହେ । ମନ୍ଦିରର
ଶୈଳେଷଟ ଆଶା କରିବୁ କି କହିଗଯାଇଲେ ଏବଂ
ଗାତର ଯେମନ ଆଉ ଶଣିବେ ନାହିଁ ।

ବର୍ଗେଷର ସମ୍ମାନକୁ ବାହାଦୁରଙ୍କର ହାତ-
ରଙ୍ଗ ବନ୍ଦ ଦୂଷଳସରେ ସେଠାଲେବମାନେ
ଶୋଟିଏ ଅବ୍ୟର୍ଥନା ବନ୍ଦ ନିଷ୍ଠାକୁ ଉଚ୍ଚ ବନ୍ଦ
ସମାବେଶରେ ଡାକାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ବିମନେ
ଜାଗା ଅମେବ ପ୍ରମେଦର ଅଯୋଜନ କରିଛି
ଲୋମାବନ ମହାଦୟ ଅବ୍ୟର୍ଥନା ବନ୍ଦିଶାର
ପରିଶ୍ରମ ସକାଳର ଅଳ୍ପକାଳ ଦୂର ଦୂରମେ
ତ ବେ ତାମାର ପ୍ରଦାତରେ ଅର୍ଥ ନେମୁ କରିବା
ର ପରିପାତ ନାହିଁ ତରେତା ବାକାରର ନିଜକ
ସମ୍ମାନ କିମନ୍ତେ ଯୁଧମାତ୍ରାମାତ୍ରାରେ ଅର୍ଥ କଣ୍ଟ୍ୟା
ଦେବାର ଦେଖିବାକୁ ଆବୋ ସମ୍ମାନ କାହିଁ
ସେହି ଅର୍ଥ ବୋଲି ସୁନ୍ଦରମର୍ମରେ ବ୍ୟୁ
ତୋରଥିଲେ ସେ ବଜ ପ୍ରାତି ହୋଇଥାଏନ୍ତେ
ମାତ୍ର ବନ୍ଦିଶ ଏବେଷତ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଧାରାର
କଳ୍ପନା ସ୍ଵଲେ ସେ ସମ୍ମାନ କହେବାର
କିମ୍ବଳେ ଅବୁଦ୍ଧାବେବ । ଶୋଟିଲଟ ବାହାଦୁର
ଏହ ବାହ୍ୟ ହାତ ଅପଣାର ନିଜକୁ ଠାଣାଯୁ
ପରିଜାର ଦୂଷମ ପରିତ୍ୟ ଦେଇଅପର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାନ
କାହିଁ ଏଥରପାରୁ ରାବାକ ଅବ୍ୟର୍ଥନା ନିମ୍ନ
କେ କେହ କୃଥା କଣ୍ଟ୍ୟ କହିବାକୁ ପରିବ
ଦେବେ ନାହିଁ ।

ମହାକାଳ ପାରଗନ୍ଧାରୀଙ୍କେ ଲଭମାତ୍ର
ଏ ଶୁଣି ଏହାର ବିଷ ଏ ବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଜପାରୁ ଦେଖିବା ନ ଯବାର ସେଇ
କଥା ଆମେମାତ୍ରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛୁ ଏବା
ନିଜକଥାକୁ କେବୁଗାର କହୁର ଅବସ-
ନାକରେ ଉଚ୍ଚବାବର ତୃତୀ ଜୀବିତାର ଲାଭା-
ଦ୍ୱାରେ ପାଞ୍ଚକା ଉତ୍ସାହା କରିବିଲୁ ।
କହୁଗାରୁ ଅଜ ଏବନକ ଶିଳାଜହାର ଏବଂ
ତେସ୍ତୀ ପହାରର ଜମନେ ଆଉ ସେଇ ମହି
ଜାଗରେ କଥେ ଗାଢିତାକୁ ଅନ୍ତର୍ମୟ ବ୍ୟମ
ଦେବତାର ପ୍ରାପ୍ତ ବହୁପୁରେ ଲାଭ ଜାଗରେ
ପଞ୍ଚକଥାରେ ଲାଭ ହୋଇ ଏହି ଲୁଚି-
ଭବିତା ଓ ଘୂର୍ଣ୍ଣ ତୋର୍ଯ୍ୟ କେଇ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର ନ ଜାରିବାକୁ ମୋତବାମ
ଦେବତାରେ ଅଛି । ମାତ୍ର ସାଂକେ ପ୍ରାୟ ଏ
କଥାକୁ କଥିମୁ ଓ ଅଜାନ୍ୟ କଥିମୁ ଅବାକ

କେଉଁଥିବା ସୁଲେ ଅର୍ଥ ଦଶ କା ଗୋଡ଼ାର
ମାନଙ୍କରେ ସେ ସବୁ ନିବାରଣ ହେବାର ଆଜା
ନାହିଁ । ଶାଟପାର ସମ୍ବରେ ସମୟର ନିଧିନ
ଏବଂ ତାହା ଦୃଢ଼ରୂପେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହେଲାଯାଇଛି
କି ନାହିଁ ସଂଗାତାକାନ୍ଦରିକାର କାର ଜଣେ
ଇତିବଚର କର୍ମଗୁରୀଠାରେ କଥାଟ କି ବେଳେ
ଶାଟ ଅତ୍ୟାନ୍ତର କଦାଚ ନିବାରଣ ହେବ କାହିଁ

କର ମାସ ତା ୨୯ ଉଚ୍ଛବାରୁ ଏପର୍ଚିଲ୍
ଦୂଷି ହନେ ଶୁଭ ଲାହୁ । ଗାଢ଼ ଏ ଜନମରେ
ବୁଦ୍ଧି ତା ୨୫ ଉଚ୍ଛବରେ ବୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧ
ବୋଲଥିଲ ଅଳ୍ପ ଦିନମାନଙ୍କର କିମ ଅଳ୍ପ
ପ୍ରାଣରେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠଜୀବସୁର ବାହୀରେ ବେହି
ତା ୨୬ ଟ ୨୭ ଉଚ୍ଛବରେ ଶାୟ ୨୭ କିମ
କିମ ପ୍ରାଣରେ । ଏହି ଅଶ୍ଵାଧାରର ବୁଦ୍ଧ
ପ୍ରାଣର କିମ ଅଳ୍ପକୁ ବୁଦ୍ଧ ହେବାର କାରଣ
ଅଟେ । ମଧ୍ୟଦେଶରେ ଜ୍ଞାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧ
ହେବାରୁ ମହାତ୍ମା ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲୁ । ମହା-
ତୀର୍ଥୀ ତା ୨୮ ଉଚ୍ଛବାରୁ ତା ୨୯ ଉଚ୍ଛବର୍ଷିଲ୍
ବୁଦ୍ଧରେ ହୋଇ ଦେହବଳ ଦୂରପ୍ରଦୟ ଦିଶୀର୍ଥ
ପ୍ରାଣର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୋଷ ତା ୨୯ ଉଚ୍ଛବର୍ଷିଲ୍
ଏ ପ୍ରତ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟଥିଲ । ବହୁ ଉଚ୍ଛବ ଧୂର୍ମ ୨ ପିତା
କର୍ମ୍ୟାଳ ଗତ ବାହୀରୁ ଶକ୍ତ ଆଜି । ଯେ ସବୁ
କିମ ବଢ଼ି ଜନରେ ବୁଦ୍ଧ ଲାହୁ ଧୋଦ
ଧେନୁର ଅବସ୍ଥା ଜାଗନ ଆଜି । ଖୋଲାଯିବା
ଦିଲର ଅବସ୍ଥା ପାଣ କ ଶତକେ ଜଳା ଦିଲ
ଲାହୁ ଫାହ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ଅଭିଭାବ ଦେଲ
ଆଜି । ଖୋଲ ପ୍ରାକର ନୈକମାନରେ ମହି
ମୁଦ୍ରାରେ ଅବସ୍ଥା । ଶୀଘ୍ର ବେମାନଙ୍କର ସାହି
ମୁଦ୍ରା ପକୋଡ଼ସ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ।

‘ଦେଖୁଥାଇ ମିଳାକର’ ନାମରେ ଶ୍ରୀଏ ଧେନୁ
ପଢିବା ହୁଏଇବ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୂରତ୍ବାଳନରୁ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା । ଶରୀର ସମ୍ମାନକ ବାରୁ
ସଙ୍ଗଶରୀଳ ଲୋକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ କେବେଳ
ନାମରେ ତ ଓ ସେଣ୍ଟାଯି ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ପ୍ରଚାର
କରି ଆହୁ ସେ ସମସ୍ତ କବିତାରେ ଦାଢାବାର
ହେଉଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଜମରେ କେବେଳିକା
ଲେଖିଲେ ପଢ଼ି ଲେଖିଲେ ସେହି ଦୃଦ୍ଧମାଳ ପ୍ରାଞ୍ଜ,
ଦେବ ଏହ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ସେ ଜାଣିବାକୁ ଲାଗୁ
ଦରନ୍ତି । ଡାଢାକ କିବିକଲୁ କେହି ଏ ବିଷୟ
ଲେଖି ପଠାଇଲେ ସେ ଅନ୍ଧା ପ୍ରକାଶରେ
ପ୍ରକାଶ କରି ସମସ୍ତାଧରୀଙ୍କୁ ଉଣ୍ଡାଇବେ ଏବା

ତଥାର କେବଳ ତୁମଙ୍କ ସାଧନ ହେବ । ତେଣୁ
ଗାରେ ଦାଠ, ପଥର, ସିଂହ, ହାତଦାନୀ, ସମ୍ବନ୍ଧ
ରୂପ, ବିଷା, ଧେଇଲ, କଷା, କରସ ଇତ୍ୟାହର
ଅନ୍ତେକ ତୁମର ଶେଷ ପ୍ରଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅଛି
ଏବଂ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାକ୍ତମ କବନହାରରେ
ପୂପାର ଗାରକରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁଳା ଆଜ୍ୟ କୌଣସି
ଦେବୁତ୍ୱର ପ୍ରାକ୍ତମରକୁ ବିପାଳା ହେବାର ଜଣା
କାହିଁ ଏବଂ ସତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟର କାରଗରସ ନାମ
ଧାର ଅବରତ ହୋଇ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ମଧ୍ୟ
ଅବକାଶ ଓ ସୁକଥା କାହିଁ । ଅଭେଦ ସମ୍ମାଦି-
କଳ ଅନନ୍ତରେ ରଖା କରିବାକୁ ଅଯନ ହେବାରୁ
ଦୁଃଖିତ ହେଲୁ । ଆଠମାତ୍ରମନ୍ଦରୁ ସାହକୁ
ଏବର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି କରସ ଜଣା ସବ ଶିଖ
ପଢ଼ିବାର ସମ୍ମାଦିକ ମନ୍ଦରୁକୁ ବିହିନ୍ଦ ସମାବେ
ଦେଲେ ଘମେମାନେ ବାଧନ ହେବୁ ଏବଂ ଅମ୍ବ-
ମାନକୁ ଜଣାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଏପଢ଼ି କାବେ ପ୍ରାକ
ଦେବାକ କାହିଁ ହେବୁ ନାହିଁ ।

ଗର୍ବ ଶୁଭବାର ପ୍ରାତିକାଳରେ କନକାର
କନାକାର ସ୍ଵର୍ଗର ମୁଖସମ୍ମାନ ଅକୁର୍ଯ୍ୟାଚ
କଲ୍ପନାର ଏହି ଏକମର୍ଦ୍ଦରେ ଦେଖାଇଲା କହିଲା
କରନ୍ତକାଙ୍କ୍ଷାଙ୍କୁ ଉପରେକଣ ନଥି ଦେଲା ଏହି
ନୃତ୍ୟରୁ ହାୟୁ ଶକ ଦୂରାଗମ୍ଭୀ । ତହୁଁ ଧୂମରୁ
ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିର ସହାର ପ୍ରୟ ଦେଇ ଜାଣି ନ
ଥିଲେ । ଶଶିକାରେ ଶତକାର ଶୁଭରେ ଦୂର
ଦେଲା ଏହି ମୁଗ୍ଧତାରେ କପର ଏମନ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଦାତ କଥ ଦୋଷରଙ୍ଗ ମେ କୃତ୍ସମର ଶକ୍ତି
ଦୂରପ୍ରଦର ସମୟରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ବାହୁଦୀରଙ୍ଗ ।
ଏହିକଥା ଦଢ଼ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ବୋଧ ଦେଇଥିଲା ।
ଜାତାଳଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗ ପରିବର
ସର୍ବଜୀବ ମହିଳା ଟ ୧୦୦୫ ଲାରେ କିମ୍ପରି
ଏହିର ଜନପଠାରେ ଜଣେ ବାସପାଦାଳ
ଆଶ୍ରମ୍ୟ ଭାସ୍ତବପତ୍ର ସହି ସମ୍ବା କୃପତ୍ରିତ ।
ଏହିରେ ଏହି ସଙ୍କଳା ଅନ୍ତରୁ ଦୂର୍ଧ୍ୱର ଦେଲୁ
ଦୋଷରଙ୍ଗ । ନିର୍ମିତରୁପେ ତିକଣ୍ଠା ଦୋଷ
ଥିଲା କି ନାହିଁ ଦର୍ଶନମାତ୍ରେ ଅଭିଷ୍ୟ କର୍ତ୍ତର
ତଥା କି ଦିନରେ କର୍ତ୍ତରଙ୍ଗରେ । ଜଳସ୍ଥାବଳୀ ନାବାଳର
ବକାଳର ମାଧ୍ୟମରୁପ ଓ ଶାନ୍ତ ସରଳ ପ୍ରକାଶ
ସୁରକ୍ଷା ଦିନ ଅନ୍ତରୁ ଅନୁକ ଦୋଷରଙ୍ଗ ।
ସମ୍ବାଦାଙ୍କ ଦିନ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାମୁଖ
ଘୋଷ ସମୟରେ ତଥାନୁନୀ ଦେବା । ମହାନ
ମୟ ପରମେସ୍ତର ଜାହାନ୍କ ଏବଂ ପରମାନ୍ତ

ଦଳ ଦେବତା । ଶାହାର ଲକ୍ଷ ପାଦା ଶାହ
ଅରଣ୍ୟ ଦାଟିବା । ଗାନ୍ଧ ରମ୍ଭା ଦିଲାଖେ ଥଳି
ଶୁଭରତାରୁ ବୋଟିଏ ପୃତ ଅଜିବା ଶାର
ଶାନ୍ତିମାତା ଦୂର ପଠାଇ ଥଛନ୍ତି । ବେ ଅରିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁହସିଗାର ବନ୍ଦର ଦେଇ ଶଶ୍ଵରେ
ରଙ୍ଗ ପାଇଅଛି ।

- 8 -

Page 1

ଶତ ସ୍ଵାହରେ ବିଶେଷ ଦୂର୍ବୀ ଦେଇ
ସେଇଁ ନୟାକରି ଦେବାର ଲୋକିଥିଲୁଁ ତାହା
ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା । ମହାନାୟକ
ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଏହାବେଳକେ ଅଭିଷୟ ଦୂର୍ବିଦୋଷ
ଅନ୍ତରେ ଏକ ଶୁଣୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ । ଏହା ଶଙ୍ଖବାର
ସବାକେ ବାଠ ଥୋଇରେ ଧୂର୍ଣ୍ଣ ଶତ ଜଳିଛା
ଛାଠ । ଜଳରସକି ଘରା ଯତ କହିଥିଲେ ଏହା
ନାହିଁ କିମ୍ବାରୁଷ ଲୋକମାତ୍ରେ ପୂର୍ବ ଘଟିବୁ ମନ୍ଦ-
ଭାବାଳ ବନ୍ଧ କିମ୍ବା ବିଦେଶିରେ । କଥାରେ ଥରଙ୍ଗ-
ର ଗାନ୍ଧ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ହୀନ ବୁରତା ଫତା ଥିଲା
ବୁଝେଥି ଉପରୁଷଙ୍କ ଗ୍ରେମାଳ ଦୃଢ଼ିବାର
ଜଳାଇ ଥିଲୋ । ପରିବ ଆରଧରିବ ଚଳିବେ
ପ୍ରାଣ ଜୀବ ଜୋରାଧିକରିବେ ପଢ଼ କହିଥିଲେ ।
ମୁହ୍ୟରେ ତଳ ଧୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବାଟ ଘଟ ବଦ
ବିଦେଶିରେ ଏହା ବାଠ ଥୋଇରେ ଗୋଟାବ ଦୂର୍ବ-
ମୁଖ କାହିଁ କାହିଁ ଆନନ୍ଦଗରାଜାଙ୍କ ନୟ ଜର୍ବସ୍ତୁ
ଗୋଟାବ କାହିଁ ଖୁଲୁରେ ଖଚା ଆହ ବୁଦ୍ଧି
ଥୋଇ କେଇ ବୁଲଗଲ ଏହା କାହା ଧରିବରେ
ଅଛୁ ଦୂର୍ବମାତ୍ର କାହିଁ କାହିଁ । ମହାନାୟକ ଜାର-
ନା ହୁତିଥିଲା ଥିଲା । ସୁତର୍କ ନୟନ ପର
କରେ ବଜ ହୋଇଗଲା । ପରାନ୍ତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ
ମହ ହେବୁ କରିବାକାଳିତାକାଳ ହାତ କିମ୍ବା କଳ
ଦେଇ । ମୋତସର କାନାପ୍ରାକରେ ଦାଳକୋର
ଏହା ଗୋଟୁ ମାତ୍ରର କରିବାକ ନାହିଁ ଦେବାର
ମୁକ୍ତ ଅମ୍ବାକ ମନ୍ଦିର୍ୟ କାହିଁବାର ବୁଝା ପାଇ
ନାହିଁ ମାତ୍ର କମାରର ବନ୍ଦପ୍ରାକ ପରାରେ ଅନ୍ତର୍-
କଳ ଦେଖୁଥିଲା ପ୍ରାକ ବୁଦ୍ଧିକରେ ଥେଜିଲା
ଏହି ଭାବ ପାଇବାର ଅବସ୍ଥା ଥେବାକ-
ର କମ୍ପୁ ଦିପରୁ ଦୋକିଥିବା ଆହା ପଢ଼ିବେ
ଦୋଷ ପାଇଥିଲୁ । ଏକମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକଥା-
ରେ ଅବସ୍ଥା ମରି ଗାସକୁ କବେକଟରସାହେବ
ଚାହା ବୁଦ୍ଧିକ ଲଜ୍ଜାକାଳ ସାହାଜି ପଠାଇ
ଦେଇଥିଲେ । ମୋତସର ପରାକ୍ରାନ୍ତରେ
ଅପର ଦୂର୍ବ ଜୋଗ ଦେବାର ହନ୍ତକ । ସେ-

ମାନ୍ୟ ହେଉଥିବୁ ସାକାଶ ଗରୁଥିବେ ।
ପଲଭଃ ଏବର୍ବ ମଦାଳଙ୍ଗ କଢ଼ି ଗଲ ବାହ୍ୟର୍ଭନ୍ତି
ର ବଢ଼ିଠାରୁ ରଜ ସ୍ଵତର୍ବ ଅଧିକ ଉତ୍ସବକାଳ
ଗୋପାତ୍ମକ । ପ୍ରାଣୀକଢ଼ିଗ ବ୍ୟାଗ ନିମ୍ନଲିଖିତ
ହବିବାର ପାଠକମାନେ ଅବଗତ ହେବେ ।

ବେଳେ କାମିନ ସହାଯ କରିବାକୁ ଜଳନ ଅଗ୍ରବ ଦୂରାବୁ ନିରମାତି ଟା ୨୫୧/୨
ରଖିରେ ସଥେଷ୍ଟ ଦିନେ ବେଦାବୁ କୃଷବିନାମି
ଆଜନ ସାଗରରେ ନିମ୍ନ ଦେଶର କାମିନରେ
ଲାଗିଥିଲେ ସେ ପରସ୍ତ ଏକଠାରେ
କୁଞ୍ଚାବରେ ଧରିଗଲ ହେଲା । ଟା ୨୩ ଭାବ
ଉପବେଳକୁ ବର୍ଣ୍ଣାପତ୍ରକ ପ୍ରତ୍ୟେ
କରି ଟା ୨୪ ଦୀର୍ଘ ବଳ ବର୍ଣ୍ଣନାମ ପାଇ-
ବଳକୁ ହୋଇପାଇଲା । କୁଞ୍ଚାବୀ ନାମର ଭିତ-
ରମ ବଢ଼ି ଟା ୨୫ ରଖ ବୁଦ୍ଧିକୁ ହୋଇଥିଲା
ଟା ୨୬ ରଖ ସମ୍ମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକବାର ଜୟେ
ଶାଟେଲା । ୬୫ ଅଷ୍ଟବର ଲୋକେ ଏଥର
କପାରକ ଟାୟୋ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି କ
ସୁଭାବ କହିଲୁ । ଅର୍ମିଶାଳୀ ପୃଷ୍ଠାକୁ ପ୍ରାୟ ଦୂର
ନାହାଇ ଅନ୍ତର କାମାମା ମନ୍ତ୍ରଜାପନ କାଗଜ
ବାମକ ମୃଦୁଧର୍ବାହି ଦେଖି କୁଡା ଦେଲେ
ତହିଁର ଭାବର ହୁଏ ଏ ଦର୍ଶିଗୁ ଆଠ ନାମ
ମାରିଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକାଶ୍ରିତ ହୋଇ ଧାରମରୁବ
ତଳ ଦିଶୁ କ ଥିଲ ଫେଟ୍ ଦୂର ଦୂରାବ ଅପ୍ରା-
ପ୍ରାଣ ଓ ବଢ଼ି ଦୂରର ଅର୍ଦ୍ଦେଶ ଦଶୁଥିଲ
ଶ୍ରାମକାର କଳାପ ବେଶ୍ଵର ହୋଇ ସେପରି
କବରେ ଏକ ଜାପୁଥର ସେପରି ଦୃଶ୍ୟ ଥାଇଲ
କବରୁଳ । କହି ପ୍ରଦେଶର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ
କେତେ ନମର ନବ ଗୋଟିଏ କଥା ଯାଇଥିଲ
ବ୍ୟଥର ପ୍ରାୟ ଅର୍କାନ କଳମାର ସଜକର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ଏ ଅଂଶର ଅନ୍ତମାନକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମନୁକାର କେତେ ଜଳମନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲ ଧାନଗର
ଦେଖିବାକୁ ନାହିଁ ଟା ୨୦ ରଖିବାକୁ କାହିଁରଖ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଧେଯ କଳ ଥିଲ ଟା ୨୧ ରଖିବ
ଜଳ ଖାଇବାର ଅରମ ହେଲ ମାତ୍ର ଧରେ
ଅସୁଖକ ଓ ଟା ୨୨ ରଖ ସମ୍ମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦିଯା
କଳ ପରି କ ଥିବାର ଓ ଆହୁ ରହ ପାଇଥିଲେ
ଅର୍ଜୁଣ ଶତକ ହୋଇ ସମାଜ ଯାଇଥାଏ । କାରିର
ମୌଳି ୧ଲାଙ୍କ ଓ ଆଜମଗରର ହେବେବ
ଅଂଶର ଅବସ୍ଥା ଏହିଥା ଅଟେ । ଦାଇଅ
ମନୁକାର କବିତାର କୋଥିକୁ ଦେଖି

ନୀତି ପରିଷା ଉକ୍ତ କରେବାରୁ ବନ୍ଧୁମାତ୍ର ରାଶି
କରିବା ସହାଯେ ଅନୁଭବ ଥୁବେ ଏକ କୁହାର
ଦିନ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତର ବସର ସ୍ଵଲୋକେ
ଦିନଟି ଜଣ୍ଠୁ ଦୋରିଥାରୁ । ତରିଗାତ ବନ୍ଧୁରଙ୍ଗ
ମା ୧୫ ଦିନଠାରୁ ଗା ୨୦ ଜାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବରହର ପଥକୁ ବଜରଗା ଶାଟ ପ୍ରଦଳ
ଯୋଗିବ ଦୁଇ ହୋଇଥିଲା । ଜୁଧରନେବିଜ
ପ୍ରଦେଶର ଦୟାରେ ସମୁଦ୍ର ନାମ୍ବୁ ଦେଖାଇ ଧରିଲା
ହୋଇଥାରୁ ।

ପାକସ୍ତରରୁ ବର୍ଷାର ଜଣେ
କଲଦାର ତା ଖର୍ବ ପଞ୍ଚଶିଳେ ମାହାର
ତା ୨୭ ଉତ୍ତରେ ଧର୍ମଶାଳାତାରେ ପଢ଼ାଯାଇ
ତାମାତାରୁ ଶୁଣିଲୁ ସେ ସେ ଅନୁଭବ ଅଥବା
ଦେଖିଲେ ସେ ବଜାରର ମାତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମା
ଦେଖୁଁ ଯାଇପର ଓ କୁଆନ୍ତିଷ୍ଠ ବଡ଼କ କୁତ୍ତ
କର ଓ ବେଳେ କରୁଥିବରେ ଅନୁଭବ
ଦେଖିଲେ ଯେ କରାର ଓ ନିଷିଦ୍ଧ କଳାଶକ୍ରୀ
ହୋଇଥିଲା । କୁଆନ୍ତିଷ୍ଠ ବଜାର ଓ କରୁଥିବରୁ
ଅବସ୍ଥା ଓ ଏ ଆଜିର ଗ୍ରାମନାହର ଅବସ୍ଥା
ଦୂପ, କଳାଶ ବଡ଼କ କେତେବେଳେ କାଳମଣ୍ଡଳ
କାଳମଣ୍ଡଳ ହୋଇଥିଲା ଓ ଘୋଷତା ବେଳରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କେର୍ତ୍ତାରେ କେର୍ତ୍ତାରେ
ବେଳରେ ଥାଣୀ ସତର ରୂପରେ ଘୋଷତା
ଘୋଷରେ କେହ ଶ୍ରାମକାଳ କାଳା ପହାର
ପାରିବା ଉତ୍ତରାଳକ କରୁଥିଲା ସେ ଏହିପଥ ବେଳେ
କରୁ ସହ କୁରାକିମେ ଶାଟ ପୁଅବୋଇ ନାହିଁ
ଅସରେ ।

ଅସୁଧାକର ଦୁଆଁଙ୍ଗାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖି
ଅଛି କ ଜୟାବଡ଼ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଦୃଷ୍ଟିଗୀର,
ମୂଳବସନ୍ତ, ମୁଣ୍ଡର ପ୍ରବଳ ଗ୍ରାମକିନ୍ତରେ
ଅନେହି ଘର ନଷ୍ଟ ହିରଥିଲୁ । ଏ ପରିବଳ୍ଲ
ବିଲନ୍ତେ ଯାଉ କ ସ୍ଵପ୍ନର ଧସିଲର କପ୍ରିଳାଭ
ଅନ୍ତରୁ କହିଥିଲା ଯାଇ ଗାହୁ । ଯାଇସ୍ତୁ ଆଜ
କେବାକର ଭୁବନେଶ୍ୱର କି ବିଲାଗେଇ
କହିଯାଇ ଦୟା କହିଲା କିମ୍ବା ଅପରାଧିର୍ଦ୍ଦି-
ମୁଖର ତୁମେ ପ୍ରବଳ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ
କଲେବେ ଏଥର ନଥ ଦୁଇ ଲାଜର ଦିଲନ୍ତ
କହି କଥାର ପଢିବି ।

କେନ୍ଦ୍ରୀ ପାତ୍ର ।

ଏ ଲଗଭଳ ବେଳମୁଖ କହେଇର ଅଧିକ
ପ୍ରତି ଛନ୍ଦମାର୍ଗ ଥାହେବଳ ଶିଖ ୬ ଶାଖା

ପ୍ରକାଶ ବସନ୍ତରେ ମାନ୍ୟବର ଏହି ମଧ୍ୟଦିନ ଦୀର୍ଘ
ପ୍ରକାଶର ଚଣ୍ଡୀପୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିମାପ ତା ୫୮ ଦିନରେ ଯେ ସବୁ ପ୍ରକାଶ
ପଢ଼ୁଥିଲୁ ବହଁର ସଙ୍ଗେସ କବିତା ନିମ୍ନେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ସଥା :—

ମାନ୍ୟଦର କାହା ମହାଶୟନର ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ
ଏହି ଥାଇ କି ଡେଣାର କଲେପକର ଗତ
ପାଞ୍ଚିକ ଉପୋଷତରେ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ସେହି
ସନ୍ନେଜର ଡେଣାର ଏକମାତ୍ର ଛାତିଶ୍ୟାର
ପ୍ରାକ୍ ଥିବା ପ୍ରଭ୍ୟନ୍ତେ ତହିଁର ଛାତିଶ୍ୟାର କରା
ଏହି ଧ୍ୟାନାର ଯତ୍ନ ମନ କି କାରଣରୁ ହେଉ-
ଅଛି ଅନୁସାରୀନାରେ ତହିଁର ପ୍ରକଳାର କରିବା
କ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ୟାମ୍ଭୁ ସେହେତୁଥିଲେ ଯାହେ-
ବ କ୍ଷେତ୍ରର ହେତେ ଯେ କଳକାର୍ତ୍ତ ଯାହେବ
ସନ ୫୮୫ | ୬୫ ୮ ୩୭ ଏହି ଉତ୍ସବରେ
ଫଳାଙ୍ଗଳ କମନ୍ତ୍ରେ ଦୟାରୀ ଅଟିଲୁ । ଏଥାବୁ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ୧ ୧୦୨
ଶ ଦୟାରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଲ ୩୮ ୮ ଏପ, ଏ,
ଆକ ଲ ୨୮ ଲ ମଧ୍ୟରୁ ଲ ୨୫ ଶ କି, ଏ,
ଯାଏ ଠଥୀପରିମ୍ବୁ ମାତ୍ର ତହିଁ ସ୍ଥାନ ବର୍ଣ୍ଣରେ
ଲ ୧୫୦ ଶ ମଧ୍ୟରୁ ଲ ୨୬ ଶ ଏପ, ଏବଂ
ଲ ୨୫ ଶ ମଧ୍ୟରୁ ଲ ୧୦ ଶ କି, ଏ,
ଆସ କମିଶିଲେ ସତ୍ୟଃ ପୂର୍ବ ଉତ୍ସବର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଶ୍ରେଣ ଉତ୍ସବରେ ଯଳ ବଳ ଦେବାରୁ ମାନ୍ୟ-
ଦର ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତ୍ର ବାହାଦୁର ଅନ୍ଧ ଭ୍ରମ୍ପାୟ
ଅନ୍ଧମନ୍ଦିକ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ବିବେଚନା
କରିବାଯାଏ ।

କାବ୍ ମହାଶୟକ୍ତି ଯେ ପଶୁରେ ପ୍ରକାଶ
ଦୟାଖଳେ ।

(୧) ସତ ପାଶ୍ଚ ଯାଇରେ କି ୨ ଅ
ମଧ୍ୟରୁ କି ୨ ଲାଦ, ୮, ଏବଂ କି ୩୦ ଲା
ଦାରୁ କି ୧ ଲାଦ ଏଥି, ଏ ଯାହା କରିଥିଲେ ।

(୬) ସନ୍ଦ ହାତେ । ୧୫, ୧୯ ମାଲ-
ରେ ଦଳକାରୀ ସାହେବ ଏହି ଏ, ଶ୍ରେଣୀ
ରେ ଘରୋ ଘରୋ କ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଭାବାଙ୍ଗ
ଧୂରେ ଏକର ସାହେବ ସେହି ଶ୍ରେଣୀରେ
ପରାଇ ଥିଲେ ।

(୬) ସଲବାର୍ତ୍ତ ଆଦେଶ ବି. ଏ, ଶ୍ରେଣୀ-
ଛ ହେବର ଇଂଗ୍ରେସ ଭାଷା । ସ୍ଵର୍ଗ ପରୁର୍ବ
କାନ୍ତିକ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏହିଥେ ପରାମର୍ଶ ପାଇଲେ ।

(ସ) ପକ୍ଷ ୧୦୯ । ପତ୍ର ୬ ୧୩

ଶ୍ରୀ ଅଧିକାରୀ ପରାଇବା ତୁମ୍ହଙ୍କ ହିଂସାରେ
ଦ୍ୱାରାଯାଇ ଥିଲେ ।

(୧) ଏବରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟାମ ଅନୁସଂଧାନ ହେବା
କିମ୍ବା ।

四〇九

ହାଲବାର୍ତ୍ତ ସାହେବ ସତ୍ଯକିଂଶୁ ସାହେବ
ଘେଷୁଗରେ ଅଧ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଦେବର୍ଣ୍ଣ
କମଳେ ଦାସୀ ନନ୍ଦି ।

(ଖ ଟ ଗ) ଏ ସମସ୍ତ ବିଭାଗୀୟ ବନୋଦ୍ଧୁରେ
ଶୈଳକଟ କୃଷ୍ଣେଶ କଣ୍ଠବା ଉପର ହବେଇଲା
ବିଜୁଳାଦାତ୍ରୀ ଶ୍ରୀହରାଜଙ୍କ ଜାଗରେବୁଜକୁ
ଏ ସବୁ ଜଣାଇ ବିଧାୟିବ । ବିଜୁଳାଦାତ୍ରୀ ଥାବେକ
ଦେବଜଣା ବିଲେଜରେ ପ୍ରଥମେ ଏମ, ଏ
ଶ୍ରୀହରାଜ ରଂବଳ ରାଜ୍ଞୀ ଶେଖା ଦେବା
ପ୍ରସର ପ୍ରଥମେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ହୋଇ ଯାହିଁ ।

(୬) କାନ୍ଦିବବ୍ୟାକୁମୁଖ କାଗଜରୁ ପ୍ରଭା-
ଶ ସେ ସମ୍ପଦେ ଝାଙ୍ଗା ଘରରେ ଅଧିକ
ବାହି ଯାଏ । ସତରଂ ଫେବୃରୀ ଦିନେରୁ
କିମ୍ବାଳ ଯାତକ ନାହେ ।

(୬) ଅଛେବ ହନୁମକାଳ ପଥ୍ୟାକଳ
ହାତ୍ । ଉତ୍ତମାକେ ପଞ୍ଚମାରେ ହାରିଯିବାର
ଦୃଷ୍ଟି କିମନ୍ତେ ଦୂରଗାର୍ଜ ସାହେବଙ୍କୁ ଦାୟି
ଦରିବାର ତେଣ୍ଡା ଗର୍ବମେସଙ୍କ ଦିବେତରା
ହେ ଲଖିଯୁବାଗର ତୁରେ । ରେହନୀବା କଲେଜ
ଅଛୁ ବ୍ୟୁତରେ ବଳୁତୁମାରୁ ହଲେ ମାତ୍ର
ଲଭୁଷେଷାବୁ ଧରି କେବଳ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର-
ପୂର ଧରୀ ଫଥରୁ ଏବ ତେଣା ଶୁଣାନେ
ବନ୍ଦାନିବାରୁ ଅଳେକ ପଦ୍ମାପୂର୍ବ ଅଛି ।

ବେଳମୟୁର ପ୍ରେସଲ କଟ୍ଟି ଦେବାର ଉତ୍ସମ
ଜ ଥିବା ହେଲୁବେ ଅଶ୍ଵାସ କଲେ । ଏହ,
ଏସୁଧାର୍ଥ କାନ୍ଦାଳର ପ୍ରତି ଜୀବମାତ୍ର ଏହ
୦ ୧୯୫୬ ମୁଁ ଲାଗିଥାଏ ଦଣ୍ଡ ଦେଲା
ଅଛୁଟୁଛୁ ପଟ୍ଟା ସୁଲେ ସବକାଷ କର୍ମଚାରୀ
ପ୍ରେସଲ କଟ୍ଟି ଦୟା ଯାନ୍ତରବା ପ୍ରେସଲ କେବଳ

ଥା କରେଇବ ଏ ନିଯମ ଉତ୍ତର ଦେବ
ଶୁଣୁଥିବ ।

୪ ଦେଖିବାର କୁଳଅଶ୍ଵାର ଅଧିକ
ଦରରେ ଜସମାନା ଦେହ ବାହି ବୋଲି ଶୈଥା
ଦର୍ଶନ ତଥେକୁ ମଦ୍ଦାଦୟ ନୟମ କରି-
ଶୁଭା ପ୍ରଭ୍ୟକେ ଦଳକୁ ୩୦୫୮ ଲୋକାର୍ଯ୍ୟ
ଜସମାନା କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ସେଇଁ ଶତାବ୍ଦୀ
ମାନ୍ୟତାରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହାଯେ ଏହି ଉଚ୍ଚ
ଦରରେ ଜସମାନା ଜୟାଯାର ଅଛି ତାହା
ଯେହି ଦେବା କରିବ ।

୧୭୭

କିମ୍ବା ଅନୁମତିରେ ସାଧାରଣ ହାଲର ଦେବା
ଦେବୁ ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଦସ୍ତବେଦା ଦସ୍ତପୁରେ
ସବୁରେ ମେଜ କଲେଇବ -ଆଶ୍ୟକ ହାତରେ
ଦସ୍ତବେଦ ଜୀବା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏନ୍ତି । ଏ ଜୀବ
ଦସ୍ତବେଦ ଦସ୍ତବେଦ କିମ୍ବା ଦସ୍ତବେଦ
ପକ୍ଷ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ କରିବା ଯେତାକିମ୍ବା
କାହାକିମ୍ବା ଦସ୍ତବେଦକାରୀ ଛାତିର ନାମ ।

ତୁମରଙ୍ଗିର କବିତାରୁ ସବୁଥିଁ ଏ ପ୍ରକା
ଶ ପାଉଅଛି ସେ ମଧୁମୂର୍ତ୍ତିର ପ୍ରଶନ୍ତାର ଦିଲୋହ
ଯାହାରୁ ଧଳ ତଥାରନାହିଁ ମାତ୍ର କଥ ଦେବନାଥ
କଲେଜର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧ୍ୟେତା ଥିଲା ଏହି
ଯାଥକ ତଥାର ପଢାଇଥିବୁଥେ କବର୍ଣ୍ଣମେଳକ
ଶୁଭବାବରରେ ଥାଏ ତେଣାବାଣୀକର ଧକ୍ଷିଣ-
ଦର ଯାଏ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏହି ଅମ୍ବୁରାଜ
ଯତାରୁ ଆପା କରୁଁ ହ ତେଣାବଦରର ତଥା
କ୍ଷେତ୍ରର ମହାବୟ ସେ ସମସ୍ତ ଦେଖ ପରାବର
ବରସ୍ତରେ ଥାଏ ମନୋହରୀ ହେବ ।
ଫରଗାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶାନ୍ତର ଅନୁଭେଦରେ
କନ୍ଦମୁମେଣ୍ଡ କେବେବ କିମ୍ବୟୁର ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର
କବର୍ଣ୍ଣମେଳବେ ଦେଇଥିଲେବେ ତହିଁରେ ।
ଭାଷ ବେଶର ବାହର କାହିଁ । ଫରଗାୟ
କର୍ତ୍ତୃପରମାନନ୍ଦ ଅଳାୟ କଥାର କାଣିଲ କୁଣ୍ଡ
କୁ ଅବଶ୍ୟ ତହିଁ ର ଦିଲୋଧଳ କରିବାର
ଦେବତ ହେବ ।

ସାହିତ୍ୟ ପରିଚୟ

BRASSICA

ଶେଷରେ କଲା ମାତ୍ରରେ ଏ ହୋଇ ଥିଲୁଣ୍ଡର
କାହିଁ ଉପରେକୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦିତ କରିବାକୁ ନାହିଁ ମହିନେ
ପାଖିରେକାଂ ଆମେହାଜାଣ ।

ଶୁଣେ ଅମ୍ବରେ ଲା କାନ୍ଦିଛିକି ନୁହେ । ତେବେଥି
ସୁକରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବ ପ୍ରମାଣ ପେଳା-
ଏଣ୍ ଯାହା ତେବେଇଅଛନ୍ତି ଯାହା ତେବେଲା କାନ୍ଦି-
ଛନ୍ତି ଅଟେ ।

୨—ବର୍ଷା, କମାଗାଇ, କୋଡ଼ି, ଶୁଣି ତାହାକୁ ବହୁତ ସମ୍ଭବ ବୋଟ କରି ବଜ୍ର
ଦିଲାପିଙ୍କୁ ଲାହୁଁ ଦେଖିଏଇଲୁ ଡଳାଥିଲେ
ଲେଖି ସଂକଳନ ଦୂର କରିଲୁବେ । ଦଇହାଜ
କୋଡ଼ି ପ୍ରଦୂଷ ପ୍ରାଚୀୟ ରାଜ୍ୟ ବିଧମାନଙ୍କଙ୍କ
ବାପୁମାହଙ୍କ ସତ୍ର ସାଠେ ଧ୍ୟାନ; ବଳାଇ
ପରିଷ୍ଠା ଦେଉସାରରେ ସମାନ ଶେଷ ଦେଖାଇଛି
କଲାଜ ଓରେ ?

— ଶ୍ରୀ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ସବାଳିରେ
କେତେ ମାତ୍ରମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାତ୍ରକ କଥର୍ଦ୍ଦର୍ଶନରେ
ପ୍ରତି ଜୀବ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତ୍ଯେକ କୋଇଏହା ଦୂର୍ଭ୍ଲ୍ୟାଙ୍ଗିନୀରୁ
ପାଇଲୁଛାହଁ । ସେବାପତି ହେଲେବାରେ ଏଥର
କେବେବେଳେ ପ୍ରାତିଶୀଳ ଦିନରେ ଶୁଣି
ହେବେ । ହିନ୍ଦୁର୍ମହିମା ହୋଇ ତେବେବେ
ମାତ୍ରାକ ଦେବାଖାତୀ ପ୍ରାତିଶୀଳ ଦେବେବେ ଲେ
ଖିବେ । ଏମାତ୍ରକିମ୍ବା ଯେହି କବିତା କବିତା
କବିତା ଅତ୍ୟ ତାମ ଅମୃତ କଲିବ ନୁହେ ।
ଶ୍ରୀମାତ୍ରମେହିମ ଯବ୍ରତଙ୍କ ଲଜ୍ଜାରବନହାନୀ
ହେ ହେବାପାଇଁ । କରହୁସ୍ତୁ ମହର୍ଦ୍ଦିନ ପେଣ୍ଠି
କୌତୁକର ବନ୍ଧୁଭରମାତେ ଭୋଗ୍ୟକାମରେ
ଅବହୁତ । ତେବେ ଏମାତ୍ରକ ଲଜ୍ଜାରବନାମ୍ବା
ମାତ୍ରମେହିମାତ୍ରକ ନାହିଁ ବୁଝି ଆମାମା
ଉଦ୍‌ଦ୍‌ଵୁ ତାମ ଯମମାକଙ୍କ ପୁଣ୍ୟଦେବେ
ଯବ୍ରତଙ୍କପୁଣ୍ୟକ } ଶ୍ରୀ ଅମୃତାମ୍ବନ ଏହି
} କାର୍ଯ୍ୟମାତ୍ରକ ଆମ୍ବନ
ମାତ୍ର ପ୍ରାଣ ଭାବିବି

ମେଲ୍ଲି ।

ଅହି କ୍ଷେତ୍ର ଜୀମାନ୍ ଜୀମାନ୍ ଦାଳ ଦାଳ
(ପାଦ ଉପାନ୍ ଦାର ସୁରାର୍ଥୀ) ଗୋଟିଏ
ହସ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବାଲ୍ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରାଚୀନ
ହରଦାର ଅଧେଷ କରିବାକୁ ଏଥି ଧୂର୍ବ
ପାଠକୁମାନ୍ଦୁ ଅବସତ କରିବାକୁ ହୁଏ
ବସ୍ତୁ ଖୋଲୁ ଗଲ ମାର୍ଗର୍ତ୍ତିନ୍ ମାର୍ଗର୍ତ୍ତିନ୍ ପ୍ରାଚୀନ
ଖୋଲ ଦିଲ୍ଲୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାଶାରଙ୍ଗେ ସତି ଯାଇଲା
ଥିଲୁ ଥିଲୁ ସମ୍ରତ ଦିଲିଲ ଥାଏ ପଥର କବରକୁ
ଦିଲ୍ଲୀଲକ୍ଷ୍ମୀ ଖୋଲ ଖୋଲ ଏହି ଅନୁଭବ
ନୟକେ କି କିମ୍ବାଲ୍ ଏହି କିମ୍ବାଲ୍ କିମ୍ବାଲ୍

ଦେଇଲୁହିବାରୁ ପ୍ରଜାବର୍ଗ ମଧ୍ୟାତ୍ମକ ଏ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖି ହରାନ୍ତିକା ବାର୍ଷିକରେ ବିଶେଷ ସମ୍ମେଲନ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାକୁବେ ତଥାପି ଯାଏଇ ସମ୍ବେ
ଦିବଶୀଳ ବାହୁ ଓ ନବୀନାମ ତାର ବେଳର୍ତ୍ତି
ଶି ଦାଖଲାଥ ମହାପାତ୍ର, ସତ ପୁଣ୍ୟା ପଣ୍ଡିତ
ନୂହ ବାତକପତ୍ର, ଅରେଞ୍ଜୁଳ ମହୁ ପରାପର
ମହାନ୍ତି, ଧେଧାର ବାହୁ ତାଳିତରଳ ସୁମ୍ଭୁ
ଉଗେଇ ପ୍ରକଳପର୍ବତୀମାନେ ପହାଦକୁଠ,
ଦେଖାଇ ଅହାତ୍ମା ଏ ଶରୀରବ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦେଖ
କିଗାନ୍ତ ଅରଣ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ଏହ ପଚାମାନେ
ଅଶ୍ଵାକ ପାତ୍ରମାରରେ ମନୁଥାଳ୍ ନପ୍ରସେବାର
ଦୁଃଖାନ୍ତରେ ପଢ଼ିବ ଆହୁତି ଏହାର ପ୍ରକଳପ
ଏ ଦେଖ ମଧ୍ୟରେ କୋଟି ଏ ମାତ୍ର ଅଧିକ ହାତ
ମେଘ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଅବସ୍ଥାର ଏ ବହିରେ ଶାମଳ
ପ୍ରହାସଜ୍ଞ ପେଣେକେତୁ ଆର ପହାରର ପାଇଁ
ଶାଇକରା ରେଖାବୁ ସାହାଯ୍ୟ ହଥକୁ କନ୍ତୁ ଏହ
ଧରିବା କୁଟ୍ଟିଗାନ୍ତରୁ ଅଧିକ ଦେଇ ତାହାକୁ
ଅଧିକ ଗ୍ରନ୍ଥ ପାହାରିବା ଥାହାମୁହାଳେ କ୍ଷମ
ଦେଇ ଉପରେବେ ମତ ତର୍ମଣସମାନର ହକ
ଏହାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକରେ ସୁଲଭତ କିମ୍ବା ଶରୀର
ରାହ ବା ଟାଈ କାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମୋହର
ମହିଳା ମନୁକୁ କାହା ପରିବ ଅନ୍ୟମନ କିମ୍ବା
ଉତ୍ତର କରିବା କମ୍ପର ଦେଲେ ପ୍ରକଳପର୍ବତୀ
ମନୁକ ଦୁର୍ଘାଟ ।

ତୁମ୍ହେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପୋକ୍ଷାଳାଙ୍କ ନିବାରା ଏହା
କାହା ପ୍ରିୟା ଜାମାକ ଲଗେ କିମ୍ବକ ଅପ୍ରକାଶ
ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗରୁଙ୍କେ ଆସିବା ଚର୍ଚ୍ଛବି କରି
ତଥବ କରୁଥିଲା ମେଲିଲେ ଶାଶ୍ଵତ କି କରି
ପାରାଦିର ରାତ୍ରି ପ୍ରକାଶ କରେବ ଅନ୍ତରୁ ପାରି
ଏ ଦରଶକ ଦେଖିମୁ ଓ ଉଦେଶୀମୁ କରିଲୁ
ମା ପରାଦ ମନ୍ଦିର କୁଣ୍ଡ ଜୀବନକାଳ ମା
ନୀର୍ଦ୍ଦୂ ପ୍ରବାସ ଆମ ଯାଇଥିବୁ ଏହୁ କାହା
ଫରେଶତଃ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଯେ ଆଶକ ଯେତେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ତରର କରୁଥ ସହାୟକା ଆମ
ମା ପାର୍ଶ୍ଵ ସୁନ୍ଦରାଦିର ନଳାକ ହାତ ପାଥ କରି
କରିବ ପ୍ରିୟ କରୁନ୍ତ ଦେଖନ୍ତ କିମ୍ବକ

ପୁରୀ } ସମ୍ବନ୍ଧ
କାଶିମାଁ } ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ
କାଶିମାଁ } କୃଷ୍ଣ ଦେଖିଲା ମହାନ୍ତିର

କୁଳପ୍ରାଣୀ	ବିଜେତା	ଶ୍ରୀ
କାହିଁ କାହିଁ ଥାଏ	ବିଜେତା	ଶ୍ରୀ
ଦେଇଲେବେଳେ କିମ୍ବାହିନୀ ଦେଇଲେବେଳେ	ବିଜେତା	ଶ୍ରୀ
କାହିଁ କାହିଁ ଥାଏ	ବିଜେତା	ଶ୍ରୀ
ଦେଇଲେବେଳେ କିମ୍ବାହିନୀ ଦେଇଲେବେଳେ	ବିଜେତା	ଶ୍ରୀ
କାହିଁ କାହିଁ ଥାଏ	ବିଜେତା	ଶ୍ରୀ
ଦେଇଲେବେଳେ କିମ୍ବାହିନୀ ଦେଇଲେବେଳେ	ବିଜେତା	ଶ୍ରୀ
କାହିଁ କାହିଁ ଥାଏ	ବିଜେତା	ଶ୍ରୀ
ଦେଇଲେବେଳେ କିମ୍ବାହିନୀ ଦେଇଲେବେଳେ	ବିଜେତା	ଶ୍ରୀ

ବିଜ୍ଞାନ

“ପାଠବୟାନଙ୍କ ଲିଖାତରେ
ଲିବେଦସା ।”

କୌଥୁମ ବନ୍ଦାର ହେଲୁଛିଯେତେବେଳେ ଖାଟ ଗପ୍ପିବେ
ରେ କହିବାକୁ ଦେଲା ଅମ୍ବେ ଜାରି ବୁଝିବେ
କାଳିରାଜୁ କଣ୍ଠାଥଙ୍କୁ ମୋଷସଙ୍କ ବାସମାତେ
ଅମ୍ବେ କବିଟ ଯେ କୌଶିର୍ବେ ମାଲ ଅଲ୍ଲଦ ବନ୍ଧୀ
କାଳାର କରୁଥ କରିବେ ଶାଦୀ କପାଳ କବିବେ
କୁମୁଦ କଞ୍ଚକ ଦେବାରୁ ପ୍ରମାଣେ ଯେତୁ
ବହୁର ଅରେ କାରକାର କର କଲାପାଦ ଜାଗିବା
କାରେ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁରଙ୍ଗକ ଅନ୍ତରେଥ ଦେବୁ ।

କଟ୍ଟବ } ଏ ଅର୍ଥାତ୍ବକ ଦେଖ ।
ମାନ୍ୟ }

ବିଭାଗ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାଦମଣି	୧୦	ଟ.
କନ୍ଦମଳୀ, ଅହାରଜଳ ସୁନ୍ଦରୀ	୧୦	ଟ.
କନ୍ଦମଳୀ ପାଲ	୧୦	ଟ.
ପତଙ୍ଗପଦମଣି, ପାଲ	୧୦	ଟ.
ପତଙ୍ଗପଦମଣି, ପାଲ	୧୦	ଟ.
ଏହାକିନ୍ତା ପୋତାମଣ୍ଡଳ ପାଲ	୧୦	ଟ.
ଏହାକିନ୍ତା ପୋତାମଣ୍ଡଳ ପାଲ	୧୦	ଟ.
ଶ୍ରୀ କୋଇ ଉତ୍ସମାର୍ତ୍ତ ପ୍ରସର ପାଲ	୧୦	ଟ.

၁၀၀

ନ୍ୟୁ ଏବିର ସ୍ତ୍ରୀକମଳ ପ୍ରକାଶିତ
ସେହି ଦୋଷାଙ୍ଗର କଳ୍ପନା ହେଉଥିଲା ।

ମାରଗର ଓ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତାକୁ ପାଠୀ, ବସନ୍ତର
ବ୍ୟାଚିକାଳ ଏ ପଣ୍ଡିତ ନମାଜକାଳ ହଜାରୀରେ
ଛିଲ ଏଥିଲ ବାହୁ ମଧ୍ୟତାନ ମନୋଦେଖାନ
ଅବଦର୍ତ୍ତର ଏ ପରିବର୍ତ୍ତତ ଏହ ଉତ୍ସମଜୀ
ମନ୍ଦିର କି ଥିଲା

ବେଳେ କରୁଥିଲ ବାହିନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ଓ ମୋହରେତଙ୍କ ପ୍ରସାଦ, ପାଦକ ବଳୋନ

**AMERICA'S
GREATEST
MOVIE STARS**

ସାହୁଦିନ ସମାଚପତ୍ରିବା ।

四四〇

9 m/s G-1

ତେଣାପର ଦୟେରକୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ
ଅଭିଷୟ ହୁଏ ଓ ତଥାକୁ ଖୋଲ ଗାଇ
ବାଟମାନ ହୃଡାର ଦେଖାଇ କେବଳ ମନର
ଗ୍ରହନାମନକ ତୁଳନାର ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ।
ଯେଥାରେ ଏ ଉତ୍ସାହମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଦୂର-
ରେ ଅନେକ ଲକ୍ଷ ଓ କୁଳପୁରୀଙ୍କର ମନୁଷ୍ୟ-
କଣ୍ଠ ଦେବାର ଜାଗାଏ । କର୍ତ୍ତମାନ ମେଘର
ଶାର ଭାବରେ କରିବାରଥରେ ପଞ୍ଚଥିଲା ।

ପାତାରେ ଶୁଣ୍ଡିନ ଦେବାରୁ କର ଖାଦିନ
ମୋରଥୁବ । ତୁଳୁମାତେ ସୁର କମାଳ ଜଳ-
ମଧ୍ୟରେ ଛାତା ହୋଇ ତମ ଦିନଥରେ ଏବଂ
ଅଧିକ କେତୋତ ହିନ୍ଦ ଟ ୫୦୦ ଲା ଟଙ୍କାବା
କହ କହେଇବ ଦିନ ଧରୁଥରେ କଜାକ ହୋଇ
କଳ କରିବ କୁଞ୍ଚିତମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।
ମୁଥିମାଜମାତେ ମୟ ମେହ ଉଦେଶରେ
କଥକ ପ୍ରଥାର କରସ୍ଥିବେ । ଆହାରେ ମୟ
ମୟ ଗା ୨୨ ଓ ୨୨ ତରକେ ଏହାନ୍ତିକ ଦୁଃ୍ଖ
ହୋଇ ଅସାରିଯି ମୟର ଭକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ।
ଏତ ତୁଳୁମାତେ ଜୀବିତ କେବାରୁ ଗୋର-
ବ ଦକ୍ଷିଣାହୁ । ସେ ପଦେଶରେ ଶାଶ୍ଵତ
ଅଥବା କରି ପ୍ରମୋଦିବ ।

ପରିମାଣ ଦୂରେର ସହିତ ଅଧିକ ଦେଖି
ଯେ କୌଣସିଲୁ ଗୋଟିଏକାଙ୍କ୍ଷର ବ୍ୟ

ପାତ୍ର କିମ୍ବା ନାହିଁ ଏବଂ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ । ଯାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୁଏ ହୋଇଥାଏ ।

ଅମ୍ବାମ

三

ଓঁ পূজা

七

ମନ୍ଦାରମ୍ଭ ଗଲି ପୁଣ୍ୟ ସତ୍ୱବାଦ ଅଷ୍ଟକା ଗରି
ବାରସିଯାରେ ଏ ସଂଶୋଧିତ ହିତାପ୍ତ ହୋଇ
ଗଲେ ପୁଣ୍ୟତଥାର ଏକାକି ମୁଖ୍ୟ ଜୀବିତ ।
ବ୍ୟାପକ କାଳୀ ପ୍ରଭୁ ଅଧିକ ନ ସୁଦେ । ସମ୍ମାନମ୍ଭୁତ ଜାତୀୟ ଆବଶ୍ୟକ ଜମଦାର ଏକ ଭାବିତମ
ନେଇବ ଅନ୍ତରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଚକାଳିଆ
ଦେବୁ ସରକାରରୁ ଅନୁଦତ ଦେଇ କିପାଥ
ପାଇଥିଲେ । ଅନ୍ତରେ କୃଷ୍ଣର କର୍ମୟ ସେ
ଜାତାକର ଘୁମ ବନ୍ଦାଳ ମାହୀ । ପ୍ରଭୁ ଜାତାକ
ଆଗାମ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ହୃଦୟର ପରଦାର କର୍ତ୍ତର
ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବିଧାତ ହଜନ ।

ଅଳୀର କାଳ ଅପଣା ମଧ୍ୟମ ଦୁଇଲୁ ସେତ
ଜଳ ଉଦ୍‌ବାହ ସନ୍ଧିକା ସମୟରେ ଏ ନଗପ୍ରତି
କରିବା ଚକବାଟୀରେ ଥରୁଛି ବଳମାତାଙ୍କ ପ୍ରତି
ସମର୍ପଣ କଲାରୁ ସେହି ଶତରେ ଯେ କିଧିମରେ
ଦୁଇକାହ ବଚନଦରେ ଉପର ହେଲେ ଏହା
ମୁହଁ ସୁନ୍ଦର ଶତ ଶକ୍ତି ହେଲା । ତତ୍କାଳ
ପକାଇ ଜାମ ଶତ ଉଚ୍ଚତନ୍ତରାବ୍ୟୂହ ଦିଲ୍ଲି
ଦେଖିଥାଇଲା । ଏହାକିମ ବିଦୃଷ କି କେବେଳ
ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ ପକାଇଠାରୁ ପ୍ରାମ୍ଭ ଏବଂ ବର୍ଷ ବଢ଼ି
ଦେଲେହେ ସେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଦେଲେ-
ବାକୁ ପରା ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ଅଞ୍ଚଳୀ ପୁରୁଷଙ୍କର
ଶାନ୍ତିମୁଖୀ ଏହାକିମ ପୁରୁଷଙ୍କ କିମ୍ବା ଦେବ
ଏହି ସେ ଧର୍ମକୁ ଆନ୍ତିରଚା ଏଠାକେ ବହୁ-

ବେ । ଅମେରିକାରେ ଏକାନ୍ତ କାମକାଳୀ କରୁଣ୍ଟିଥିଲା
ଯେ ସୁଧିଶିଖ ହୋଇ ପର୍ଦ୍ଦାଳାର ଘରୀ ଗୋଟିଏ
କରିବାକାପି ମେହିକାର ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରତ୍ତ
ଏବଂ ଏତାକୁ ଦେଖି ପୃଷ୍ଠାଯୁକ୍ତ ନାମେକୁଳଙ୍କ
ଯୋଦି ସମସ୍ତଦିନ ମନରୁ ପାରେଇ ଯାଇ ।

କାଥିଦେଖନ ବିଜୟର ଏହି ଧରଣ କହି-
ନା ପାଠ କଲ ହିନ୍ତୁ ଫେହି ଫଳ କୈଖିଅଛନ୍ତି କ
ହିନ୍ତିର ଅମେରିକ ସେଇ ଥୋରେ ଆମାନ୍
ଆମେରିକ କର କାହାକୁ । ଅମେରି ହୈନ୍-
ମାତ୍ରେ ତାହା ଉମାକଳ୍ପ ବିଜୟକୁ ମୁଖଲଗାତ
କଲେ ଏହି ଉସମାନଙ୍କର ଯୀ ପୁରାପକ୍ଷ ନିଷ୍ଠୁ-
ରଚୁଥେ ହଜାର କଲେ । ମୁଖଲଗାତ ହେଲେ
ଶାଖ ଲାଇବ ଏହି ପ୍ରତିକ୍ଷା କଞ୍ଚାର ଦେବାକୁ
ବାଧିରମାଜେ ଅବତାର ମୁଖଲଗାତ ଏମ ପ୍ରହଳା
ଦିଲେ ଏହି ଉସମାନକ ସୁଖରେ ଉସମାନଙ୍କ
ଠାକୁର ଓ ଠାକୁର ମନ୍ଦିରମାଜ ଉପାବନ୍ତି ।
ଶାମାକୁ କାଗର ପ୍ରାଚୀର ହୌରି କଲାଏ
ମ୍ୟାକପଥକ ବେହି ପ୍ରବରସାବରାତି ନ
ଥିଲା । କୋହଲେ ଅମେରି ସେବାର ଲିପଦ୍ଵାର
ସମାବସତର ପଢ଼ି ବଳଗଠାକୁ ଚିତ୍ରା ଗନ-
ହିଲେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଜିମାନ ଦୋଇଆନ୍ତେ ।
ଧରମିତାର ଜୀବ୍ରାମକ ଦୂରା ଦେବ କେତେ
ଅକୋଟିର ଲିଖିଥିଲା । ଶାହା କେବଳ ଯନ୍ତ୍ରା

ଅନ୍ୟ ହେଲେ ଦଂସିଳ କନ୍ତୁ ଅମିରଙ୍କର କତ୍ତ
କଳକର କଷ୍ଟ ।

ସକା ଥାରୁଳ । ୧୯୮ ବାଲରେ ଓଡ଼ିଆରେ
ମା ୨୦୫ ଲକ୍ଷ ସବକାଣ୍ଠ ବଜା ଥିଲା । ସକା
୧୦୩ । ୧୯୯ ବାଲରେ ମା ୨୪୮ ଲକ୍ଷ ବଜା
ପରୁଚିଲ୍ଲ ଏବଂ ମା ୪୫ ଲକ୍ଷ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ଵାମାର
ଅନୁର୍ଦ୍ଧର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ତରୀଷ୍ଟ ମା ୨୨୭ ଲକ୍ଷ
ଲୁଗିବିଲ ପେଣୀ ଉତ୍ତର ହେଲା । ଯଥା
୧୯ ପ୍ରେସୀ ବନ୍ଦ ଯାହାକି କେନାଲ୍ ଏଇକାର
ଅନୁର୍ଦ୍ଧର୍ତ୍ତ ମା ୧୩୮

ମା ୧୨୮

ପ୍ରକାଶକ ମେଲିଗାନା

• পুঁজি • ১৯১

ବୀର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରେସ୍ । ୧୯୯

Digitized by srujanika@gmail.com

ହୋଇଥିବା ଦେବା ସୁରବୀ ମା ଏହି
କଳ ଦବଳ ଦେବଳ ମା ଏହି ଲାଜ ଅବ-
ଶିଖ ଉଚିତ । ନା ହତୀର ଦେଇ ସରକାର
ଆପଣା ଧରଗୁ ବାଧାରେ ମାତ୍ର ଏଥରେ
ଯେ ଦେବ ହୃଦୀ କଷ୍ଟ ହାତଥିଲୁ ଏହି
ଦେଇ ପ୍ରକା ଅବ ଓ ଦାସତ୍ୱ କରିବ ଦେଇ
ବହିର ବିମ୍ବର କରିବାର କଷାବେ କାହିଁ ?
ଆକୁହିଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବନେନାମସୁରେ ସେ ଏହି
ଫଳର ଅକପ୍ରା ଦେଇ ଆପଣା ଧାର୍ମ କଲେ
ଦେଇ କରିବା ଦେବ ।

ଥିଲ, ବେଳେ ଉର୍ବା ଜୀବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ସୁରମ୍ଭୁର ହେଲା ଏବଂ ଗ୍ରୁସ୍‌ବିଲ ବ୍ୟାପ ଦେଇ
ଏକତ୍ରେବେ ଚନ୍ଦ୍ରଶ ହେଲା । ଅନ୍ତରୀ
ତଥାରୁ ଧର୍ମବାଚର ଲୁଗିଦେଇ ବଣ୍ଟୁଁ କାହିଁ
ମଜାକୁ ଆମଜାନୁବାରେ କୃତ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନେ
ଉଦ୍ଧାର ଦେବା ଦାତାମନ୍ଦର ଉପର ଥିଲା ।

ଗତ ବାଲେଶ୍ଵର ମୟୁଦ ବାହୁବାବେ ଥାଏ
କେବୁ ଓ ସାମନ୍ତ ଏ ଘରଜାଣୀୟ ପାଇ ଅଳ୍ପ-
ନିଷ୍ଠାର୍ଥକା ସଙ୍ଗେ ମାବାଳ ବୃକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ
ବନୋବସ୍ତୁରେ କଷ୍ଟକୁ ଥିବା କର୍ମବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ
ଫ୍ରାଙ୍କ କଷ୍ଟର ମେହା ଏହି ବୃକ୍ଷର କର୍ମ
କାର୍ଯ୍ୟ ବରବା ପ୍ରାର୍ଥନା କର ରେବନ୍ଧୁବୋଇ-
ତଥ ସମୀକ୍ଷା ଏହି ଅବେଳନ ପଢି ପଠାଇ-
ବାରେ ଉତ୍ସବରେ ବେଶତ କହୁଥିଲୁ କି
ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ମବୃକ୍ଷମାନଙ୍କର କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହି କାହା ଆଜି ଯେ ବୃକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ କଲ
ବାବୁ ସେମାନଙ୍କର ଅବସତ ହେବ ଲାହୁ
ମାତ୍ର ଯେବେ ବନୋବସ୍ତୁ ଯେଉଁହେବା ସମୟରେ
କଥେଷ୍ଟ ମୋହନମା ଅବେଳନ ଦ୍ୟାବର ଥିବାର
ଦେଖାଯିବ ତେବେବେ ସେବା କଷ୍ଟର ସବାରେ
ବନୋବସ୍ତୁରେ କଷ୍ଟକୁ ଥିବା ତେହେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଏକଳେ ନୟକୁ କଷ୍ଟମାର ଥାରେ ।
ସେହେମାନଙ୍କର ଜମିଦାର ବୃକ୍ଷର କର୍ମକ
ଲେବାର ଆଦିଶ୍ଵର ଅଛି ସେମାନଙ୍କୁ ବନୋ
ବସ୍ତୁ ଯେହି ହେବା ପୁଅକୁ ଲାକୁର ଆବର
ତତ୍ତ୍ଵା ବଜାରେ ସନ୍ଦର୍ଭାବୀ ପରମର୍ଶ କେଇ
ଥିଲୁକୁ ତାହାରେଲେ ଅକୁ ସମୟ ଓ ଅକୁ
ମେୟରେ କଷ୍ଟର ସମ୍ଭାବ ଥାଇବ । ଏ ପର-
ମର୍ଶ କୃତମ ଅଛେ । ସାମନ୍ତ ମହୋଦୟକର
ଶକ୍ତିତ୍ୱ ପ୍ରାର୍ଥନା କି ଥିଲୁ ଏବି ବୃକ୍ଷର
ଅଭିନ ସମ୍ବେଦନ ପାଇସୁଥିବ ସମ୍ଭାବରେ ମାହା
ବସ କି କଷ୍ଟପାଇଁ ପ୍ରକାଶ ହେବେ ଉତ୍ସବ
କୃତମ ।

ଭାବିତର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଦସ୍ଥ ଏହାର ଅଟେ
ତ କହି ବନ୍ଦଳର ପ୍ରକାଶ କଲେ କମ୍ପୁଟରର
ପଦ୍ଧତି ଗମର୍ଣ୍ଣ ମୁଖୀ କ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଭଲ
ସ୍ଵପ୍ନର ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ସର୍ବଜ୍ଞମାନେ
କାହାଣୀ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରମ
ପାଦାବି କିମନ୍ତେ ବାମଶ୍ରାନ୍ତର ଭାବିତର କେବେ
କେବେ ପ୍ରଥାକ ବୁଝ କିମେବାରଙ୍କ ତଳଟରେ

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବ ସୁମ୍ଭବ ବାହାରଦେବ ତହିଁରୁ
୧୦। * ଜଣ୍ଠ ବଶିବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରି
ଯେ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତୃତ ଜଣ୍ଠ କାଳିବା
ପଠାଇ ଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କାବେଳେ ୨୨୩
ସମ୍ବନ୍ଧବିଚ୍ଛିନ୍ନ କାମରେ ମୋଟରେ ଓ ୮୮୮ ଟଙ୍କା
ସୁମ୍ଭବ କେବାର ବସନ୍ତ ଥିଲ । ସମ୍ବନ୍ଧର
ହିତେରିଣୀ ଏହି ବିଷୟ କେବି ହୁଅବି ସହିତ
ପ୍ରକାଶ ଦିଲୁଛି କି ଏ । * କିମ ହାତୀ
ଅଛ କେହି ସେ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେବେଳି ଆଜି ପ୍ରସ୍ତାବର ବୁକାବଲେ ଗାହିଁ ।
ହାତା ସବୁ ସୁଜଳ ଦେବବାର ତୁଳନ ସଜ୍ଜିତ୍
ପ୍ରତି ପ୍ରଗାଢ଼ ଜ୍ଞାନୁପାତା ଖୁବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନୀ
ଅଛୁ । ସେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁବୁର ଅପରାଧର୍ତ୍ତମା
ବର୍ମ କରିଅଛି ଏକବରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେଇଁ
ପ୍ରାର୍ଥନା ପଡ଼ଇ ଦିଦିର ବି ପାଇଲେ ବୋଲି
ହୁଅବିଜ ଦେଇଁ ମାହିଁ । ସେହି ମାତେ ଉତ୍ତର
ଦେଇମାହାନ୍ତି ସମବିତ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ତାହାର
ମନେ ପାଇ କାହିଁ । ଏବ ଲାବାହେଲେ ମୌଳି
ନ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର କାରିବ ଦେଖା
ଦେଇମେ କିମ୍ବା କୁଆନ୍ତା । ଅମ୍ବାରକ କିମ୍ବା
ତକାରେ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଅଛ କାମାନ୍ତି ତାରେ
ଏଥରେ ଅନ୍ୟନ ନୂପରାଇବ ସମ୍ବନ୍ଧ ।
କେହି ଏକ ସୁମ୍ଭବ ପ୍ରତାପକ ଦେଇଁ ଅମ୍ବା
ବାହାର ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କାରିବାରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କର ପାଇପାଇବୁ ଓ ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ଓତ୍ତରର ସଙ୍ଗ କରିବାକୁମାତ୍ର ସବ୍ବର ପକାର
ଦିକ୍ଷାରେ ଭାବାରୀଙ୍କ ଦେଇଁ । ଦେଇଁବା
ଦୃଢ଼ତ୍ୱରେ କବିତ ଏମ ଭାବରୁ ସୁମ୍ଭବମାନ
ସ୍ଵର୍ଗ ପକାର କରିଅଛନ୍ତି ଏମ ଅବଶ ପକାର
କମାନ୍ତରୁ ମାତ୍ରମାନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ବନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି
ଏଥରୁ ହଜାର ଦେଇଁବାରୁ ଅଜାନ୍ମାମାତ୍ରେ
ଏହି ଦୟାକୁଳ ଅନ୍ତରୀମୀ ଦେବେ ।

ଅମ୍ବାକୁଳ ସାତମ୍ବୀର ସମ୍ପଦବିଦୀରେ ନେ-
ବିଅପ୍ରତି କି ଦେଇବାରୀ ନାଥର ଶାଖା ଦୂରା-
କବାର ଲହଟାରୁ ଯଜ୍ଞବଳୀରୁ ଏହାହି ପ୍ରାଚୀ
ଦେବାଳ ପାଇଥାରୁ ସେହି ଦେବାଳ ହିମଦ୍ଵୀପ
ପଥରାଳ ଏହି ତେଜାକଳମାଳକର ମୂର ଉଚ୍ଚ
ଓ ଦୁରାକର୍ଷ ଦୁରାକର୍ଷରେ ଅନବନ୍ଧ ସତ୍ତବାରୁ
ହେ ଅଛଇର କେବେବୁଝେ ଗ୍ରାମ ଉତ୍ତରାଳୀ
ପାଇନାଳ୍ୟ ଚପାରୁବି ହେଲେ ଉତ୍ତରାଳ୍ୟରୁ ।
ଗତ କାହିଁରେ ଗ୍ରାମରେ ବୁଢ଼ ତେବେ ଦାଳ

ଶୁଣ୍ଡ ଓ କୁକରେ ଦିନୁ ହୋଇଗଲା । ଯେବେ
ପ୍ରାମ ଶୁଣ ପକାଇଥିବ ଜାନବିବରେ ଆରପୁ
ନେବେ । ତାଙ୍କରରେ ଜଳ ଛାତୀବାରୁ
ଦେବେ ଲେବ ପ୍ରାମକୁ ଫେର ଯାଉଥିଲେ ମାତ୍ର
ଏବ ପୂର୍ବ ମରାଲବାର ପ୍ରକାବତ୍ତ ଅସିବାରୁ ଶାଖ
କୁଳ ପ୍ରାମବାବୀ ଏବଟିର ହୋଇ ହୃଦାନନ୍ଦର
ପୂର୍ବପାଇଁ ଆଉବନ କାଟିଦେବାହାର ବନ୍ଦା
ଜଳରୁ ରାମାଧାରା ଅଧାରେ ଦୁରାଳିର
ପୂର୍ବପାଇଁ ଆଉବନ କାଟିଦେବା ନମନ୍ତେ କୋଠ
କି ମରାଲାହାର କେଇ ଉପସ୍ଥିତ ଦୁଆରେ
ଦେବରଷ୍ଟେର ପ୍ରକାବ ପୂର୍ବପାଇଁ କରିବ
ଦେବାର ଧରାଇ ଲଜଣ୍ଟେକର ବାବୁ ଅକ୍ଷମାନକୁ
ମୁଖ୍ୟରୀ ଦେବେଳକଣ ବନ୍ଦିଦଖାଣ ବନ୍ଦେଶ୍ଵରକ
ଦେବେ ଘୋଲ ଘୋଲରେ ପଢ଼ିଲେ । ସେମାନଙ୍କ
ଦେବେ ବଜ କାଟୁଥିବା ଲେବିବମାନେ ପଳାପୁଣ୍ଡ
ଦେବେ । ମାତ୍ର ପୂର୍ବପାଇଁମାନେ ଦେବୀତାଦେବା
କି କର ଅଠଳଣ ମନ୍ତ୍ର ଓ ଦୁଇଅଶ୍ରୁ କୋତ
ଚିତ୍ପ୍ରାବ କର ଅତିଅକ୍ଷମ । ପୂର୍ବପାଇଁ
ପୂର୍ବେ କାରବମାସ୍ତୁରାମାର ସହିତ ପ୍ରାମକା
ପିଲେଇ ବଗା ହେବାର ଜାଣାଯାଏ । ଏବି
ଦେ ସମୟରେ ଯାଜପୁର ମେତ୍ରିଷେପାଇରାଇ
ଜଣେସରକାର ମହିନମେହିନ ଦାସ ଦେବାଟେ
ଅବ୍ୟକ୍ତବାରୁ ମାତରାତବାର କାଳିତ କରିଯାଇଁ
କାରିବମାସ୍ତୁର କରିବିଲେବ ନାହିଁ ପୂର୍ବପାଇଁ
କର ତମନ୍ତେ ପଠିଯାଇପାଇଁ । ମୋକଦ୍ଦାର
ଫଳ ଏ ପାଇଁ କଣାଯିବ । ମାତ୍ର କେବାର
ଦେବୁ ତାବେଠାରେ ବନ୍ଦିର ଭୁଗତୁବ ଅଥବା
ଦେବାର ଏଥରୁ ଜାଣାଯାଉଥିଲୁ । ଏ ସବୁ
ପ୍ରାମବିଜ୍ଞାନ ମନ୍ତ୍ରପାଇଁ ଦେବ ଅନ୍ତରୁ
ପ୍ରାମକୁ ଲାଠିଦିବା ନମନ୍ତେ ଦୁଖାଳଦେବା
ସରଦାରଙ୍କର ଭାତି ଦେବ ମାହି କି ?

୧୦୭ ମୁଦ୍ରଣ

ବର୍ଣ୍ଣାକାର ଅନେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଗର ପ୍ରାମାଣ୍ୟା-
ଲାଭେ କଳ ତଥୁ ଦେବାକୁ ଶାନ୍ତ ଚିବାଇଲେ
ଏହି ସହିଷ୍ଣୁତାକୁ ଜଳର ସୁଧା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ନର୍ତ୍ତମାନେଶ୍ୱରଙ୍କ ମତ ମନ୍ଦିରର ପାଶେ ଉପରେ
ଲାଭିତ ଯେଉଁ ସରକୁଳିଥର ପାନୀର ଥିଲୁ
ତହିଁ ମର୍ମ ଧାଠମାକିଳୁ ଡାଙ୍ଗାଇଥାଏଁ । କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା ମନେଷ ମର୍ମ ଏହି କି ଜଳକଥୁ ଅମନକୁ-
ପର ନାହିଁ ଯେ ଏକମାନରେ ଅନ୍ତର ଉପରେ
ତାଙ୍କାକୁ ଅନିଖାତାକୁ ଅନନ୍ଦାନନ୍ଦାର ପର୍ଯ୍ୟ

କରୁଥାଇ ଥାରକ । ସହିତୀମରେ ପ୍ରଚୁର କଳ
ହଣ୍ଡାର ପ୍ରାତିନିଧି ଜମନେ ପ୍ରସୂର ବଜିବା
ଆଦିଶବ୍ଦକ ଏହି ଗହିଁ ସକାରେ ଏହି ଅର୍ଦ୍ଦ
ପ୍ରସ୍ତୁତକ ସେ କୁଳ ବୋରଗ୍ରେ ତହିଲ
ଆଦିଶବ୍ଦ ଗରବାରୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରହିଲାକୁ କାହା
ପଢକା ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଆଶ୍ରୟକ ନୁହନ କର
ପ୍ରାପନର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଳ୍ପଦୂର ଦୟ ବାର୍ତ୍ତା
ମେଲ କେ ସବୁ ହରିର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ-ସେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ବାକଳର ଅଳ୍ପାୟ ଏପଛେ
ପ୍ରକାଶ କରିବୁ । ନୁହନ ବର ହନ୍ତା କୁଳଶବ୍ଦ
ଦୂର ହୋଇ ଆବେ ବ ଲା ଅତ୍ଯାବେ ଏହି ବିଷୟ
ଦୂର କରିବା ଉପରି । ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ
ନବେ ଅଗ୍ରମାଳକର ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବୁ
ଆସବାଲାର କରୁଥିବା ଅମ୍ବାନଳକୁ କାହିଁ
ଏହି ସେଠା ଅବଶ୍ୟ ବିଷୟରେ କହି କହିବାକୁ
ଅପରି ।

ଜଳ ସେମନ୍ତ ନିର୍ମାଣର ପ୍ରୋଟିକ୍ କିଛାକୁ
ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବସ୍ତୁ ବା ଯୋଗାଇବାର ତେମନ୍ତ
ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଦେଖି ଉପାୟ ଅଧିନିକାଳରୁ କହିଲୁ
ମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗକରେ ବାରମାର କୁମିଳପରେ ଜଳ
ନ ଥାଏ କୋଣି ମନ୍ଦିର ତୁମ୍ଭ ସୁଖରଣୀ ତୁ
କ୍ଷେତ୍ରକି ଜଳ ବିଶ୍ଵାର ସର୍ବତ୍ର କର କରିଥିଲୁଛୁ
ତେମନ୍ତରେ ଯେମନ୍ତ ନଥ ନାଲର ଅଶ୍ଵବ ଲାହୁ
ଯେମନ୍ତ ଦୁଃଖ ଆଶେର ଅଶ୍ଵବ ଲାହୁ । ତେବେ
କାହିଁ ଥିଲା । ଏକ ଦାନପାଇ କଥିମାନେ
ଆଖରଙ୍କ ହିତାରେ ନମାରତ ଦୁଃଖ ଯୋଗେ
ଆଲାଇ ଅସୁଅରନ୍ତି । ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟର
ପ୍ରସମ ଲାହୁ । ଆକଣଶ ଏ କଥା ଶୁଣାଇ କରି
ପରୁ ଦେବ ଯେ ଏକପରିଷରେ ଯେମନ୍ତ କୋଣ
କାହା ଦୂରି ହେବୁ ଅପେକ୍ଷାକୁଠ ବିଶ୍ଵାକରି
କାନରେ ନିତନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ ପ୍ରୀତି ହେଉଥି
ପରିଷରେ ତେଜକୁ କଳାପ୍ରୟୁଷ ଦୂରି କେବେ
ହାହିଁ ଏବ ପଣ୍ଡର ଅବେଳି ଘୁମରଣୀ ଜୋଇ
ଫୁଲାବ ପୋତା ହତ ହାତକୁ । ଏହା ଏକ-
ତ ଗୋବକ ଦୋଷରୁ ସଂଥରୁ ଏମନ୍ତ କୁହେ
ରକାଇବର ସବଦେଖ ଦୁଷ୍ଟ କିମ୍ବ ଏଥର
କିମ୍ବ ପ୍ରଥାକ କାହାର ଅଚେ । ସରବାରକର
କଳାଇ ଓ କଳ ବିଜ୍ଞାପ୍ୟ କରିବାରମାନେ
ପରା । ହାର୍ଦିକ କଥା ପ୍ରୟୁଷ ଅନୁଭ୍ୟପୁରୁ
ଶରକେବା ଅଭିଭ୍ୟାସରେ ଲାଗେ ଅବା ନ
କି କିନ୍ତୁବର୍ତ୍ତି କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ଦୁଷ୍ଟ
କାହିଁ ହେବନ ଆଗାମୀ, କାଳ, ଦୋଷ,

ପାଠ, ସୁରଦ୍ଧିର ଅହ ଶୁଣାଇ ଦେଇଥିଲୁ
ତେବେ ପୂର୍ବ ଦୀର୍ଘରୀଥିଲେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବ-
ନୋଦ୍ସ୍ଵର ଜୀବକ କାଳଜ ମେଳ କଲେ
ଅଳାପୁଷ୍ଟରେ ପ୍ରକଳପ ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଜୀବ ସେ କବୋଦ୍ଧର୍ମ ରମ୍ଭରମାହେ ସାମର
ଦର୍ଶିତା ଉପର ଘାନରେ ପରିଚାଳନ କରୁଥ-
ିଲୁ ସେମାନଙ୍କ କାଳଜ କୁ ଏହା ପ୍ରମାଣ ହେ-
ବା ସହକ ଲୁହ । ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପେତ୍ର ଜ-
ଲାପୁଷ୍ଟ ବାଲିତା କାଳଗୋଦମାନସ୍ତାର
ପ୍ରମୁଖ ଦେହଥିଲୁ ସେବେ ତର୍ହେମଙ୍କେ ଦେଇ-
ଜଳାଶୟ ବ ଭାରାଗୁ ଯେତାପତି ହକ୍କ ଏଥ-
ର ଅନ୍ୟନାମ ହେବ ତେବେ ଜାଲ ବନ,
ଅପର କନ ଏହ ସଧାଇନାମ କାର ପରେତ
ଜଳାଶୟ ଅଞ୍ଚଳିତାର ପୁଣ୍ଡି କଷ୍ଟ ଏହ ବନ୍ଦାର
ସେ ଅଞ୍ଚଳ ପାରିବର କୁଣ୍ଡ କଷ୍ଟ ହେବାର ପ୍ର-
କାର ଘାରବ । ଅମ୍ବାନାନ୍ତର କିମେଚିନାରେ
ଏହ ପମ୍ପ ଜଳାଶୟ ନରକୁ ଯାହା ଦୂରା କର-
ନା କରନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କହେ ବସାର ସଭ-
ାଧାନାମ ଦରମର୍ତ୍ତ ହେବା ଲାଗ୍ନ୍ ସଙ୍ଗର
ହଟେ ଏହ କାଳର କ୍ଷର ପରିଶ କିମ୍ବନ୍ତୁ ତେ
ପ୍ରମୁଖ ହରକାର ପ୍ରଦେଶୀୟବର ନେଇଥିଲୁ
ସେପୁରେ ପେତ୍ର କରି କଷ୍ଟରୁ ଏବଂ ପୁରେବା
ହୁତିତ । ଏହର ଜଳାଶୟ ସାମାନ୍ୟ କୋଳାଇ
ନାଳକଳ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦବିତ କରି ଦେଲେ
ଏହ ବନ୍ଦି ଦେବ କାହିଁ ଏହ ତର୍ହେରୁ ମେହନ୍ତି
କଳ ନେବେ କର ଆବାୟ କରିପାରବେ,
କରିପାନାଳର କହିରୁ ଭୁମେଶ୍ୱର ବନ
କୁଟୀଯିତା ଦେଇଗ ଜଳରେ ଭୁଷ୍ଟାଯାଇ ଜଳ-
କୁ ବଧା କିଏ ପଣ୍ଡରେ ? ତଥାର ପ୍ରାପ୍ତବା
ହେ ବୌଦ୍ଧିତାରେ କଳକଷ୍ଟର ସମାଦିନା
ଲେ ତହପାର୍ଶ୍ଵ ଏବେ ବ୍ୟାୟ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ
ହେବେ କ ଯାଦା କଥା କେବତ ଯୋଗାଇ କ
ରାଖିବେ । ଏଥୁତ୍ଥରେ ତଳାକବର କହାନ୍ତର
କାହାକୁ ଜୀବର ହୋଇପୁଲେବେ ଏକାଟି
କବେ କହନ୍ତ ହୋଇ ମାହ୍ ଏହ ସରବାରକ
ଦୁର୍ବୀ କହିଲେ କମେ କରିବାକ ଛୁଟମ ଥିବା
ତ ମୁକୁତା ବନ୍ଦି ଏହପରିବରେ ଜେତକୁ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୁଳ ପରଦାର ଅପଥା ରହିବେ
ତର ତର୍ହେମାନେ କଷ୍ଟପାର ମେହନ୍ତି
ବନ୍ଦ ଦରମ ଏହ ଅଭ୍ୟବରେ ପ୍ରାଣ ବର୍ଷା
ଦେଖିବ ବିଷପୁରେ କେବନ୍ଦର ମୁଗ୍ଧ-
ମାର ଏବା କମାନ ପଢିବୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜମିନୋ-

ଯୋବିଲା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲୁ । ଲେଖକ
ସୁନ୍ଦର ଅଧିକାର ଦିଅ ଲାଧାରୀଙ୍କ ସହିତମାତ୍ର
ନିଃ ସହି କଣାକଳ ନୂରନ କରିବସାଇ
ଲଶ୍ମନଶ୍ଵର ନବର ମେଣ୍ଟକର ପେର୍ସିଫାର୍ମ ନିମ-
ନ୍ତ୍ରେ ତିଆରିଥିଲୁ ବର୍ଷିରେ ଭାବା ବ୍ୟୁତ କର
ଏବ ସେ କରମାନକର ଅୟ ଦୂରିର ହହିଲ
ଛିଥାମୁ କର ଭାବାହେଲେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଭାବ
କରୁବ ଜାଣି ।

१९८५।

ଗର୍ବସ୍ତ୍ରାହରେ ଶୈର୍ଦ୍ଦି ଅସାଧାରଣ ହତେ ଏ
ନୟବିତ୍ତିର କବଳଣ ପାଠକମାନଙ୍କୁ କଣାଇ-
ଥିଲୁ ଯେ ସମ୍ମନରେ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ମେଗେଷଳର
କାଳାସ୍ତାନକୁ ଅନେକ ପଢ଼ ପାଇ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରେରକ-
ମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଧରନକାବ ଦେଇଅଛୁ । ଯୁଗା-
ଯୁବରୁ ଯେହାକୁ ପଡ଼ ପରାଣ କପିଲାରୁ ଅନ୍ତରେ
ଦେବାରୁ ଯମା ପ୍ରାର୍ଥନା ବର୍ତ୍ତାରୁ । ସବୁ ଯ
ପହଞ୍ଚରେ କରନ୍ତିର ପ୍ରକରତା ଏବଂ ଲୋକ-
କର କଞ୍ଜ ଏହିପ୍ରକାର ବଣ୍ଣିକ ଦୋଷାତ୍ମି ।
ସଂଶେଷରେ ପାଠକମାନେ ଉଣ୍ଟିବେ ଯେ
ସରକାରୀ କାଳବନ୍ଦାସ ଇଷତ ଭୂମିକ୍ଷେ
ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତାହେଁ ଉତ୍ସବମୁଦ୍ରା ରଖା ଏ
କିମ୍ବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ବନ୍ଦିଶାସନ ନୟ
ଦ୍ରବ୍ୟବିଦ୍ୟା ଅଶ୍ଵା କବ ଭାବିବାତ୍ମାର ଧାରନକର
ବୃତ୍ତାବେଳେ ଯାଏ ନ ହୋଇ ଲୋକଦରକ
ସରହାର ବଜାର ସା ଲୁଙ୍କ କେବ ଯାଇଅଛି ।
ଯେବମାନେ କାଳବନ୍ଦ ବା ଅକାଲ ଉତ୍ସବ-
ରେ କେବଳ ଗୋରୁଗାଇ ଦେଇ ପ୍ରାଣରୟା
ଦରାଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ସାଇ ମହିତ ଘର୍ଷ-
ମାନିଅଛନ୍ତି ଏହି ବାନ୍ଦ ପଣ୍ଡିତା କାମା
ଜୀବିତା ହାତ କହି । ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଜନରକ ଶୁଣା ସାବ ମାତ୍ର
ତାହା ବିଚିତ୍ର ନ ଦେଖେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ପରି ଜଣ
ସାଇ ନାହିଁ । ଅବଧି ବନ୍ଦାର ଲୁଙ୍ଗାଚ ଉତ୍ୟ-
ମାନରେ ଅତ୍ୟକ୍ତ ମାତ୍ର ଉତ୍ସର ମାନରେ ସମ୍ମା
ନ୍ଦ୍ରା ନୁହେ । ମାନଶାପାର ଦେହାନର କର-
ଶାପଠାରୁ ତାଳଦଣ୍ଡା ଦେବାରର ଉତ୍ସବ-
ପର୍ମିଲୁ ଗୋଟିଏ ପୂଜାର କଳାଶୟ ଜୋଇ ଥିଲେ
ଏହା ଓ ସାମାନ୍ୟ ବିଷନ । ଅଣା ହୁଲ ଯେ
ଅତ୍ର ବୈତ୍ତିରୁ ମନେ ବନ୍ଦାଧିତିତ ଲୋକେ
ସରହା ଥେବ ସାଇ କୌଣସି ନାହେ କଷା
କଣ୍ଠାସ ବରିବେ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ଦଳକ ଜଳ

ଶୁଣ୍ଡବାରୁ ତାହା ଦୋଷପ୍ରକଳ୍ପ ପଣେ ତନିକଥାର
ଛା ୧ ୫ ୨ ଅଶ୍ଵରେ ଦଗ କୁଦ ଅଦ୍ଦଗାନ୍ତ
ବସ୍ତ୍ର ଦେବାର ବର ଯୋମବାରତାରୁ ଜମ ବରି
କାଠମୟୋତରେ ମଙ୍ଗଳବାର ଫ୍ଲୁଏଂ ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାତ ମାଟେଇ ଉହ ଗତ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଖେଳ ଶାବ ଉତ୍ସବମ୍ଭାବ । ବୃଦ୍ଧଗେର ବରି ମଧ୍ୟ
ବୃଦ୍ଧବରେ ପଣେ ପ୍ରକଳ ହୋଇଥିଲା । ପରିଚାଳନା
ଦିନର ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଥର ଲକ୍ଷ ଓ ଦର୍ଶି ହୋଇ
କ୍ରମାଗତ ଘର ପର ମସିହା ବିଜମାର କୃତ୍ତିମାର
ଶିବରୁ ଦେ ଥାଳର ଲୋକମାନଙ୍କର କିମ୍ବା
ହୋଇଥାଏ ତାହା ସହିତରେ ଉଠା ପାଦପଥର
ଜଣେ ପଢ଼ ପ୍ରେରଣ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ପାଇଁ ବ୍ୟ-
ଏକହାର, ଘର ଗୁର୍ଜମାରାଯିଛି ଏବାରହିଁ କିମ୍ବା
ସ କରିଗା ମନୁଷ୍ୟର୍ତ୍ତ ଲୋକ ପାଇଁ ୧୯୫୯ କାହିଁ
କିମ୍ବାରେ ବହି କଷ୍ଟ ଗୋର କବୁଦ୍ଧରୀ
କିମ୍ବାର ବହୁମତ୍ତ୍ଵ ତାହା ବିଜବାରୁ ହେବମାଛା ।
ଏହ ଶୁଭ ମମୟରେ ବନ୍ଦା ପାତର ଲୋକକ
ସବୁ ସାହାପଥ ଦାକର ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିରୁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାଧ ପାଇଁ କେ କେତୋପତ୍ରର
ତେସତ କୁତଙ୍ଗର ହ୍ୱ ମାନେନରକୁ ସମେ
ଦେଇ ଦେବହେବ ପ୍ରାଚ ତୁମର କର ଲୋକର
ଅତାହାର ଥିବାର ଦେଖି ସାହାପଥ ଦାକର
ବ୍ୟାଧରୀ କରିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମହାବଜାଗର
ପଥରୁ ମୋହରର ତ କପରାହମାନେ ମୌକା-
ରେ କୁତଙ୍ଗ ତାର ଲୁଗ ରଖି ଉତ୍ସବ କେବଳ
ପ୍ରାମଶ ଦୂର ଗରୁମାନଙ୍କୁ ତତରର ଏବଂ ଥିଲା
ଲୋକରୁ ଦୁଇଟି କରିବାକୁ ଅବେଳକର
ପାଇ କମ୍ବା କରିଥିଲୁଗା, ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ
କୁତଙ୍ଗର ଅଭ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସବର ମଧ୍ୟରେ
ଦାର ନେବାକର ଦାର କରିପଥ କାର୍ଯ୍ୟ
କୁତଙ୍ଗର ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ତଥା
ଗୋଲ ଏକହାର ପୁଲାର କରିଲୁଗେ ତ
ଜାଲୁନଗୋର ଜାମରେ କୃତ୍ତା ନୃତ୍ତି କରିଲ
ଦେବହେବ ଲୋକକର ସାହାପଥ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଦିନ ଦିନରେଇ ଏହ ସବୁ ମୌକା ଦେଖାଇ
ଯାଇଥିଲା ସତ୍ତା ଦେବକ କୁତଙ୍ଗ ଦୁଇଟି
ଅପରାର ସମ୍ମାନ୍ୟ ମାନେତରକି ଉପୋତର
ଅଭ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇ ତୁମୀର ବିଜବାର କରିଲା
ଦେବହେବ ପଢ଼ିବ ଅତିରି ଦସନ ସୁରିତ କରିଲା
ବା ଏହ ଖାକ ଦେବହେବ ଦେଖିବାର ଅବେଳା ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରକାମାନେ ଉତ୍ସବକାଳ ଖାକ ଦେଖି
ଦେବହେବ ଏବଂ କର ମଧ୍ୟମର କରିପାଉବେ । ଏହ

ଜ୍ଞାନ କୁଣ୍ଡଳ ମାତ୍ର ଏଥୁପରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ମାନଙ୍କୁ ଆଧୁ ଯୋଗାଇଥାର ଅବେଳା ହେବେ
ଅଛୁବୁ କଲ ହୁଅନ୍ତା କଲେବୁର ସାହେବ ଯା
ଦା ସଂଗ୍ରାମ କରିଅଛି ନର ସମ୍ବାଦରେ ଲେଖି-
ଥିଲୁ । ମାତ୍ର ବ୍ୟାପକେ କଷ୍ଟ ଘୋଟିଯାଇଥିବା
ପ୍ରକ୍ରିୟାର ବଳେବୁର ମାହେବରମ୍ବା ତାଦା-
ନର ବେହି ତେପୁଣୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଫବଲମ୍ବ
ସାଇ କୁଣ୍ଡଳ ଦୋତରଙ୍ଗ ଥାରୁ ଦୃଶ୍ୟ ନ
ଦିଇବା କଜାଯାଇର୍ବାର ହିତମ୍ବ ଅଛେ ।

ବାଲେଖର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବନ୍ଧୁ
ପାଇଥିଛି । ଡରିମର ସମୀତଦାତା ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି
କି ଦେହା ଓ ଅଳ୍ପଭାବୁ ପରି ବରତ୍ତାମ ବନ୍ଦା-
ରେ ଧୋଇ ଯିବାରୁ ଧରା ଓ ଦେଇବୁ ସମ ଦଶା
ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲୁ । ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ ଏ । ଏ
ଏହି ଜଳ ହିତା ଦେଖିଥିଲା । ବୋଲୁଦେଲାଙ୍କ
ଏହି ଅନଧାଳ୍ୟ ସରକାରୀ ବନ୍ଦ ଏହି ଜଳ
ଦୂର୍ବଳ ବାରଣ ଥିଲେ । ଶାଶ୍ଵତ ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରୟୋ-
ଜଳ, ବର୍ଣ୍ଣିତମାନେ ହିଂସା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବରଜ ।

ସବୁର ଅବସ୍ଥା କହିଲେ ତୁର୍ଗା ଠାର
ଚୌମେମତେ ଭାଙ୍ଗ ନୁହେ ମାତ୍ର ସେବାକାଳରେ
ଅନେକ କଳ ଭାଙ୍ଗ ଯାଇଥାଏଛା । ତୁମ ଧନକାଳ
ହେବୁ ସେ ସେଠା ବନେବୁର ମୋହରକ
ତୁମ ଆମ୍ବାଯ ପାଇଦେ ବିଶେଷ ଉପରଗା
ଦେଖାଇ ଥିଲୁଣି ।

କର୍ତ୍ତ୍ତମାନ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ଜାରିହୋଇ
କାନଗୋଳ ସେ ଆଜର ଦ୍ୱେଷକ ହୀନ
ଜାରିବାର ଅମ୍ବାଦକ କଲେମ୍ବୁର ଶାଖେ
୨୫୦୯ ମାର ଭାଇ ପୁରୁଷ ଉତ୍ସାହ ମାପାଦିନ
ପଠାଇବାର ଅନ୍ତରେ ହେଲାଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏହି
କାନଗୋଳର କର୍ତ୍ତ୍ତମାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଵାରମୁକ
ଅଛୋ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ପ୍ରକାଶନ ମେଳାଜ ।

ନେଇ ପ୍ରତିକାଳ ବାଗାକ ପାହାତୁଣ୍ଡିଏ ଦେଖାଇ ଜୀ ପରିବାର, ଏ, ମାତ୍ରମ ଶୁଣି ଦେଖାଇ ମୁହଁରାଖେଟି ଯହାଙ୍କୁ ପାହାତୁଣ୍ଡିଏ କରିବାକୁ ଦେଖିଲାମା।

ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଏହାର ପରିମାଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପରିମାଣ ହେଲା ଏହାର ପରିମାଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପରିମାଣ ହେଲା ଏହାର ପରିମାଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହସାରୁଣ୍ଡି । ଆଶା କରୁଁ କମଳ ଲେଖିବା
ଦୟାତ କମନ୍ତେ ଏହିତ ଲେଖିବା ଯଥେଷ୍ଟ
ଦେବ । ସେ ଉପରୁ ଆରାଧି କମନ୍ତେ
ପ୍ରାକାଶବ ।

ପ୍ରେରଣାକୁ ।
ଏହିପ୍ରେରକଳ ମନୀଷ କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମନେ ଦାସୀ ନୋହୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତଳଜନାଥା ସମ୍ମରଣ ମହାଶୟଦ
ସମୀପେଷ୍ଯ
ମହାଶୟଦ ।

କାନ୍ତିଶାହୁସ୍-ଆଜଳ ଅଚିକାଇ ମଧ୍ୟସଲରେ
ଶୁଣିବୁପୁ ଧୀରଣ ଦର୍ଶାଇ । ଏହିତ ଗୋ-
ପେଶାକ ସମ୍ମାନେ ଆହୁ ଲେଖାନାମରେ ରହ
ପାଇବେ ନାହିଁପର । ଦେଖେକ କୃତିଲୟ
ପ୍ରତି ଅର୍ଥଲୟ କମିଦାରଙ୍କ ସୁଷିରେ
ଗୋପକ କୁଣ୍ଡଳ ଅଥବା କୃପରେତୁ ଅଛ-
ନାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ ଦୋହାରାକ । ଅବିଷ୍ଟ ଗୋ-
ପକ ତୁମ ଓ ତୁ ପଥମାନ ନାହିଁ ନିଷ୍ପଦ
ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଏବଳି ନାମେଣ୍ଟ ଦେବ
ପଦିଶ କୁମେ ଓ ଗୋପମାନଙ୍କରୁ ଚାର
ଜନବୁଦ୍ଧି ଧର ନେଇ କାନ୍ତିଶାହୁସରେ ଦେଇ-
ଅଛିନ୍ତି । ନାହିଁ ଗୋପାଳ ଲାଗର ଅକାଶ
ଗାଜ ବର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାଜକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗରେ
ଅନ୍ୟର୍ଥ । ଉତ୍ତରପାଠମାନେ ଅକାଶଜା ନେଇ
ଅଧିବାହକ ଗୋକୁ ଫେରଇ ଦେବାର ନାହିଁ
ଗୋପମାନଙ୍କାରୁ ଅଧାରୁତା କେଇ ସବୁ ଗୋକୁ
ହେଉଛି କିମେହି ସେମାନଙ୍କର ଗାତର ଦୂ-
ତିମ ପ୍ରଧାନ ଦେଉଥିବାନ୍ତି । ଏମେହମାନ
ମାତ୍ରର କରିବାରର ଗୁପ୍ତକର ମୋଳ
ଦେବକେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବୁ । ବାହୁଣମାନେ
ଏହିକୁ ସବୁର କରିବେ କି ।

ଅପ୍ରକାଶିତ }   କଣ୍ଠମନ୍ତ୍ର
ଲାଗନ୍ତ }   ହେତୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ

ନିମ୍ନଲିଖିତ

କୁମର-ବନଦା ସେହି ଯତ୍ତି ଆସିଥିଲା ।
ଅନ୍ତକାଳ ଭାବକାଳ ଅଗ୍ରା-ଜୁମାରିବେ—
ସୁହି ଝାବେ ଶୋଇ ଆଚା ମରଣୀରିବିବେ
କୁମର-ମାତ୍ରର ଘନା—ଅଗାଳେ ହୋଇବେ

ହୁତ-ବୁଦ୍ଧ,—ଉଦୟାତିର ଗରୁକୁ ଅନୁଲେ
ହୋଇ କେବେ ମଳ ଜୟି ସମୟ-କଳ୍ପାଚର;
ତୁମର ମାନସ-ଦ୍ରମ ପ୍ରମରେ ରଥାବେ
କରିବାକୁ ମଧୁପାତି ଶୁଣାବେ ଅଭୁଲେ ।

ଦୂର୍ଗର ଦେବତା ସେହି ଅଦମ୍-ତତ୍ତ୍ଵ
ଅସିଥିଲା—“ପୁରୁଷର ବ୍ୟକ୍ତିଗତେବେ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରାର୍ଥର ଅନ୍ତର ନାହିଁ,”
ଦେବାକୁ ଏ ମହାଶେଷ—ଜୀବର ମନକୁ ।
ଦେବଙ୍କ ଏହି ଶୈଳୀ ଦୃଢ଼ି ମୁହଁବେ ହୋଇ ଜୀବ
ଦେବ କାହିଁ ହୃଦୟରେ ନୂପରକୁ ଦୂର
ଭୂଷଣକେ ଖୋଚି ଧନ୍-ମାନ-ତୃତ୍ୟେ
କାହିଁ ଅନ୍ଧାରୀ ହୋଇ ଗଲେ ଆଜି ଦର୍ଶି ।

ହୁଏଇ ଦେବତା ସେହି— ଅଯୋଗ୍ୟ ଧୂର
ଦେଖିଲି ସେ ଦାମ୍ପଥକଳ— ପଡ଼ିଲ ମଜରେ
ଥିଲ ଦେବତାଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ ଅଗ୍ର ନିଷ୍ଠିକରେ;
କ ଥିଲ ସେ ତଥେ ‘ଶ୍ରୀମି’ ଏ ବିଶ୍ଵରୁ ।
ଦାମ୍ପଥାଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ ସମେ ଦବିତ ସେ ଥିଲେ,
କାହେ ମେହିଦିବକ ହର ଥିଲେ ଏ ହାତେ
ଶକ୍ତି-ମଜ଼-ଅତ୍ଥକାଳ କ ଥିଲ ଗୋଟରେ—
ଆଏ କିମ୍ବେ ନିରାକୃତ ଦେବତାଙ୍କ ପୂରେ ?

ସର୍ବର-କୁଷମ ସେଇ ସର୍ବରେ ଗାସି,
କାହିଁ ସେ କଲନୀ ଅଛି—ସୌଭାଗ୍ୟ ତାହାର,
ମୋହୁରୁ ପିତାଶାଳୟ—ଦେଖ ଦେଖ ଲାଇ
କବୁଳ୍ୟ ପ୍ରଥମରେ ଗାର୍ଜନ ପୁରାଳ ।
ଜେହି ଦିନ୍ୟ ନାହିଁ ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରାଣଦୃଷ୍ଟ ମାତ୍ର;
ଦେଖ ଦେଖ କାହିଁ ନେବେହି ସୁରପ୍ରମାଣ କମଳ
କୋଡ଼େ କୁପରକୁକାଜେ ପଚି ଏ ଧରାଣ;—
ଯଦିକର ଶୋଇ ଦେଖି ଦେଖି କୁଅ ଗାଲା ।

ଶୋଭା-ମୁଖ-ପୃଷ୍ଠେ ଏହି ବନ୍ଧାଳ ଛଗଲେ
ଅର୍ଧଭାବ ଦୂରର ତର ସା ଦେଖୁଁ କଣ୍ଠରେ
ନୁହଳ ପ୍ରଚ୍ଛବ ମାର—କ ଦୂର ଜାହନେ
ଦୀର୍ଘ ବ୍ୟାଖ ଶୋଭ ଦେଖୁଁ—ମନେ ସେହି ପରେ
ଗନ୍ଧ ଅର୍ଦ୍ଧ ଯଳ ବହୁ ଗଲା କାହିଁ କହ
ତା ପଢ଼ନ୍ତି, ସେ ବନ୍ଦୁର ଅଗ୍ରେଦର କର
ପତଥର—ମୁଖରନ ପ୍ରଥା ଅନ୍ଧର
କାଳ ହାତା କହୁଆର—ଦୂର କ ଅଟଇ ।

ମୁଦ୍ରାକାଶ

ଦେବାକାଳର ମହାବ୍ଲାଙ୍ଗ ପାଞ୍ଚଭକ୍ତ ମସନ୍ତ
ବାହାଦୁରଙ୍କର ଅକାଳ ମୃଦୁର ଦୂରେ ବିଷ୍ଣୁ
ର ଦେହଙ୍କୁ ଏ କରିବରେ ଅତ୍ୟ ଏକ ଘଜି
ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ମୁକ୍ତମୁଖରେ ପତତ ଦେବାକୁ
ନରରବାସୀମାନେ ଅଧିକୁ ସମ୍ପ୍ର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଦେବାକାଳର ମହାବ୍ଲାଙ୍ଗ ମୁଦୁ
ଅଯୋଧ୍ୟା ଦଶକ ପ୍ରତିକର ମୁନ ଅମୃତାକୁ
ଅଧିକ ଦୂରେ ଦେହଙ୍କୁ ଦୋହର କରିବାର
ଦର୍ଶନବାର ବହୁବଳରୁ ଏ ନରରେ କାହିଁ
କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ନରରବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ
ବଜବାଟୀର ସଙ୍ଗର ଅଛି ଦଶଙ୍କ । ନିଃପ୍ରଦ୍ଵନାଥ
ଅନୁଭୂତି ଦେଲେହେଁ ସାମାଜିକ କଥକହା-
ଇରେ ସେ ଅନନ୍ତରର ପ୍ରମାଣୀ ଜୀବ ବିଦ୍ୱା-
ଳମେ; ଜୀବର ଅନ୍ତରେ ମୁହଁକ ଓ ତିକ୍ଷ୍ଵ
ବାକ୍ୟରେ ସମୟେ ପ୍ରାତି ଦେହରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର
ପ୍ରଣାମ ମୁହଁ ମନରୁ ଯିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର
ବହୁବଳ ଦେଖି ପନ୍ଥେ ଆଶା ଦେହରୁଥିଲେ
ସେ ନିଜ ବଜବାର ଯୁଗାବଳ ଦେଇ ପ୍ରଜମାନକୁ
ସଖରେ ଉତ୍ସିଦେ ଏହି ଏ ନରରେ ମନୀ
ବାଲରୁ ବାସ କରୁଥିବାରୁ ଦେବାସ୍ତାନାମାନଙ୍କ
ଦେବା ପରେ ଦୁରା ମନମା ପ୍ରସନ୍ନ ଏହଠାରେ
କାହିଁ କରି ସହ ସାଧାରଣବାର ହୃଦୟର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଦେଖି ଜୀବର ସମ୍ମତ
ସାଧିତ ପରିଚବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦେହରୁଥିଲେ ଏ ଅଧି
କ୍ଷତ୍ରର ହୋଇ ନ ଆନ୍ତା ହିନ୍ତୁ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରତି
ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଇ ।

କୁଣ୍ଡ ଦିନାଳୟରେ ସହପାସୀମନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ରୂପ୍ତାଳ ଅଧିକାର ବର୍ଷାରୁ କଥରେ
ସହା ରୂପ୍ତାଳ ବ୍ୟାଗରେ କରୁଆଯନାଳ ଓ
ପଞ୍ଚାହ ଲେଖି ଆବୁଧୁର ଏହ ଓର୍ଦ୍ଦୟ ପାହି-
ବା ପର ଗାନ୍ଧ ଶବ୍ଦ ଜାରି ଅଶ୍ଵରୁ
ବନ୍ଧୁମନ ଓ ଜୀବାରେ ହେ କିମ୍ବେଳ ପଢ଼ୁ
ଦେଖାଇ ଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟବ୍ୟ ସାଧୁବାଳରେ
ଏ ନିରବଦ୍ଧାରୀ ଧନ୍ୟକଣ୍ଠ ଘରମାନେ ସ୍ଵାକ୍ଷ-
ବାଢ଼ାରେ ସମବେଳ କୋଳ କାଳ ସହିତ ଫାତା
ଓ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଉଚ୍ଛଵରେ ।

ଯେଉଁଦିନ ଅମ୍ବାନଙ୍କର କମେଟିନାର ଶୀଘ୍ର
ବୁଲ ଥାହେବଳୁ ବଦ୍ୟ କବିତା ଚିମଟେ
ପଦବାଟୀରେ ଲେଖିବ ଦୂସକ ହୋଇଥିଲ,
ଦେବତା କୃତ୍ତବ୍ୟ ଉଷ୍ଣଗା କୁଣ୍ଡାରେ ଘୋଟିଏ
ମଦ ଦକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ସେଇ କହିଲା

ମାଟ୍ଟିକଣ୍ଠସମ୍ବନ୍ଧତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ

১০৮

四百六

ବାରେମ୍ବର ଲିଟର ଅଛନ୍ତି ପରି ୧୦୫୯ ମହିନା ମେଟାକ ଏକ ଦର୍ଶକ ସହ କେବଳ ଶାକ ଶାଖାର ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ

588

31009

三九

ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗମକ ବିଷୟର ପତ୍ର ୮-
୮୩ ସାଲରୁ ଶା ଅଛି ଅନୁଯାୟେ ମାନ୍ୟକର
କୈପକ୍ଷ ଗନ୍ଧିର ବାହ୍ୟର ଦୋଷାଙ୍ଗ
ଦେଇଥିଲୁ କି ଅଧିକ ଥେଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ
ରଖିବାରୁ ବାଲେଇବ କିମ୍ବା କ୍ରାମ, ପରିଚାଳନା
ପଠିତ ହେବା ସମ୍ଭାସ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରର ପ୍ରଥମ
ମରୀଗ ଯୁ ଅଧିକାୟର କିମ୍ବା କାହା ହେବ ।
କର୍ତ୍ତମାନ ଜଳେଶ୍ୱର, ବିଜ୍ଞାନମୂଳ, ବେଦଗ୍ରା,
ଧୋଗେ ଓ ଉତ୍ସୁଖ ସ୍ଥାନମାଳ ସମେତ ପ୍ରାପନ
ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବ ।

ବାଣୀୟ ମହାରାଜେଶ୍ଵର - ପ୍ରକଳ୍ପିତା
ଛାଲକା ସନ ୧୯୫୭ ମଈତା ଜୁଲାଇଥିବା
ଜା ୨୫ ରଷ ଲିଙ୍ଗର୍ଜିନ ୧୯୧୩ ଏମ ମୂଳ
ଦିନାପତ୍ର କୁନ୍ତାରେ ଅଛି କଟକ ମିଶନେପ-
ପାଲଟ୍ଟ ପଥରେ ଆଖି ଦଇଠାତୁ ସଲ ୧୯୪୮
ମଧ୍ୟା ମେଘବିପାଳ ଶ ଆଲକର ପଣ୍ଡ ଜଗର
ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରକଳଜ ହେବାର ଘୋରିବା
କଥ ଯାଇଥାତୁ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ଉଚ୍ଚମୀଳିତ ଅବ୍ୟା-
କୁଳର ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନ୍ଦାଦାୟକ ଉକ୍ତବିଭବରେ
ଛାନ୍ତାର ବିଷୟରେ ଅଛେ ।

ମାକୁବର ଦିଲ୍ଲୀରେ ସର ମାକୋଟି ଧାରି
ନିଶ୍ଚର ତାବା ନିଗରରେ ବିଶ୍ଵମାଳ ହେବା

ବିଷୟ ସ୍ଵରୂପରେ ଉଠିଲାଏ ବଜା ସନ୍ତୋଷ
ନାହିଁ ଯାହା ଧୂମ ଧୁମରଣ ଖୋଲାଇବା କମିଶ୍ରେ
ଟ ୧୫୦୦ ଟା ନମ୍ବରରେ ବୁଲାଇ ପଥ
ତା କବ କମିଶ୍ରେ ଟ ୨୦୦୦ ଟା ଏବଂ ମିଳିବା
ପୋତ କାଷ୍ଟାଗାଳରେ କଢ଼ିଗେଲା ରହିବା
ଦର କର୍ମଚାରୀ କମିଶ୍ରେ ଟ ୫୦୦ ଟା ଦାନ କର
ଅଛି । ସେ ବର୍ତ୍ତ ଧୂମରଣ ଓ ବନ୍ଦର କାମ
ମାକେଣ୍ଟ ବନ୍ଦିଯିବା । ଏ ଦାନ ଅଛି ପ୍ରସଂଗାତ୍ମକ
ଅଛେ ।

ମାନ୍ଦାଳଙ୍କ ଗର୍ଭୀର ସର ଅଛିଥର ହେଉଲାକ
ପରିଦର୍ଶନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାହାର ଘାଲେଜ ଛଗ-
ବର ଜେନଖାତା ସମ୍ପଦିର୍ଶନ ବାଲରେ ସମ୍ପଦ
କଲାଦିକ ଏକଟେ ହୁତା କର ଯେ ସାହା
ବସାର ବିଲ ତାହା ଶୁଣ ଚାହିଁର ପଦ୍ଧତର
ଦେଲୋ । କେବଳ ଏକଜଣ କଇଥର ଗୁହାବ
ପୁଣ୍ଡିତଙ୍କର ବୋଧ ହେବାରୁ ତାହାର ଜୀବ
ଜୀବ କେଇ ନଥ୍ବ ଦେବ ଦେବ କରିବେ
କୋର ଦୃଶ୍ୟର ଦେଲୋ । ଏହାର ଜୀମ ପରି-
ଦର୍ଶନ ଏବଂ ଏହାର୍ ଜୀଷନକର୍ତ୍ତାର ପ୍ରଭାବ
କାର୍ଯ୍ୟ । କରେନ୍ତ ସ୍ଵଲ୍ପ ଜଗାର ଲୋକଙ୍କ
ଦେବ ଦୁରଭେଦ ରଖି ପଢ଼ିବଳ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ-
କମିଶନ ପାଇଁ ପାଇଁ ପରିଦର୍ଶନ କରିବେ

ଅସୁମାକଳ ପୁଷ୍ପସମ୍ବାଦକାଳା ଲେଖିଥିଲୁଗନ
କି ବାହୁଡ଼ା ଦଶମୀ ଉତ୍ସବ ବିଷେଷ ଦୂର୍ଜ୍ଞ
ହେବାକୁ ପୁଷ୍ପର ରଥମାଳ କଣ୍ଠମୟକା ଚକ୍ରବାହୀ
ଦର୍ଶନ ଦାତାର ଶଙ୍କ । କହି ଉତ୍ସବ ଗରମାସ
ଯା ୨୭ ରହିରେ ତାଙ୍କୁରମାଳେ ରଥମୋହଳ
ବଳେ ମଧ୍ୟ ଦୂର୍ଜ୍ଞ କେବଳ ପଦମରିରେ ଅର୍ଦ୍ଧ
କତ ତା କୁ ରଜ୍ଜ ଚକ୍ରବାହୀ ଏକାଦଶ ବିନ
ଶତ ପ୍ରାୟ ଓ ୧୬ ବା ସମୟରେ ପ୍ରଭମାଳେ
ରହୁଥାଏନରେ ବିଜେ ବଳେ ମୁହଁରାଂ ଚକ୍ର
ଦୂର ଶାରିକ କାହିଁ । ପର୍ଵତାଳ ରଥମାଳ ହତ
ରୋପ କରିବାରୁ ରଥର ବାହାର ଓ ସାତମାଳ
ଛୁବରିବ ହୋଇଗଲୁ । ଅର୍ଦ୍ଧଏବ କତ ହତ
ତେଜୀରେ ପ୍ରଭକୁ ଅପ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ବରିବାପାଇଁ
ଲେଖିବର ମୁଦ୍ରବରୀ କେବେ ମାହ ।

ବଜୀରୁ ପ୍ରେଟଲଟ ଗ୍ରୁ ଉପଲବ୍ଧରେ ଯାହାରେ
ଅନୁଭବର ବହୁଦିନ ପୂର୍ବେ ପାକାର କରିଥିଲାର
ଯେଠା ମାଜଖ୍ରେଟବୁ ଚିତ୍ରକୁ ଏକ ଗୋଧ-
ଳାପୁ ପଥରେ ଲେଖି ପଠାଇଥିଲେ ଓ ମାନ୍ୟକର
ପ୍ରେଟଲଟ ଏହି ଉତ୍ତର ପ୍ରକାଶ କରିପାଇଛନ୍ତି ଯେ
ଜାହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟାର୍ତ୍ତନାରେ ଫେମନ୍ କୌଣସି ପଢା-
ଇଇ ସବକାହା ହବିଲାଇବୁ କିନ୍ତୁ ଜଗତ ସନ୍ଧବ
ନାହିଁ । ସେପରିକାର ବିଶ୍ୱ ଏକପାଇରେ ଯେମନ୍ ତାଙ୍କ
ଆଜିକ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱପାତ୍ରରେ ଯେମନ୍ ତାଙ୍କ

କର ଖଣ୍ଡ ଦିଗୁବ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଶୈଳୀ
ଲିଙ୍ଗ ନାନ୍ୟବର ରହ ଥିଲେବକଳଗ୍ରୂପ ମାନଙ୍କ-
କର ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଲିଖା ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନଗାର
ଏହା ଅଛି ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଥାର୍ଥ ରେ ସବୁ ସାମାଜିକର ବିଷେଷ ଧରଣ
ବାଦର ମାତ୍ର ଅଟିଛି ।

ସବାକରୁ ପ୍ରେମକ ଦେବା ଧୂରତ ହେବାର
ନିପୁଣିତ ଦେବମାତ୍ର ବ୍ୟୟ ଶରୀରରୋଧରୁ
ନିବାଦ ହେବା ଦଲାଳର ପାଇମେଖ ସବୁରେ
ଆମ୍ବାସ୍ତ୍ର ଦେବାରୁ ଉଛୁର ପତ୍ରକାତ ଜମିରେ
ମାନ୍ଦ୍ରାମ ନଗରକାଷିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେବୁ
ଦୃଶ୍ୟରେ ଏବ ସବୁ ଅଧିକ ସହାୟେ ଯେତା
ସେଶପାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ସେହିଥ କାନ୍ତି
କରିବାକୁ ଆଦାର କିମ୍ବା ସାନ୍ତୋଷରେ ମାନ୍ଦ୍ରା
କବାନ୍ଦିମାତ୍ରେ ଏବ ସବୁ ଦର୍ଶକ ଏବ ଉଛୁରୁ
ଅଧିକ ଉତ୍ସର୍ଗମୁଁ କଲକ ଉପରୁଗ ଦେ
ଯେତେବେଳେ ସକଳ ସମ୍ମାନୀୟ ଦେଶୀୟ ଦେବ
ମୋର ଦେଇଥିଲେ ଏବ ବଜାଟ ପଦ୍ମପୁଣ୍ୟ
ଦୋଷହର । ଅଧିକ ଶରୀର କାଥୁର ସରୀପ
ଦୂର ଅଧିକ ଗ୍ରହର ଦର୍ଶକର । ଗୋଟିଏ
କର୍ବାରିରେ ସମ୍ମାନୀୟ ଦେବର ନାଥରର
ନିର୍ଦ୍ଦା କଲେ ଏବ ଅଧିକ ନିର୍ବାଚନିତ ପ୍ରଭୁ
ତବ ହୃଦ ଜମନେ ଦୃଢ଼ଗୁପ୍ତ ଦଶାୟମାନ
ଦେବା କାନ୍ଦର ଶରୀରପର୍ମିଷନର ଧନ୍ୟବାଦ
ଦୟାମାର ସମ୍ମ ଦେଲା ।

ଶତବୀର କାଳିକ ଦନ୍ତବା ସମେତେ ଏହାର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଉପକାରୀ ଟଙ୍ଗ ଉଗ୍ର ଦନ୍ତବାର
ବନ୍ଧୁଷା ଦେବାରେ ଏହି ଦୋଷ ଟଥାର ଅ-
ଦେହପତ୍ର ଅଧିକ । ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକେ ଚାହୁଁର
ଦୂରସ୍ତର ଯତ୍ନରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ କିମ୍ବା
ଦୟାଜ୍ଞ ମନୁଷ୍ୟ ଅଧିକା ଦେବାରୁ ପ୍ରାଣୀଦେଖେ ।
ଏହି ଦୟାଜ୍ଞରେ ଶରଦାରଙ୍ଗଳ ପ୍ରାୟ ସାଜେ
ଦାରିଦ୍ର ଟକା କରି ଦେଇଥିଲା । ମସିକୁ
କବୁଦ୍ଧ କରିବାର ପାଇଁ ପାଇଁ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଲୋକେ ଦୟାର ଦେଇ ଟକା କରି ଦେଇ
ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସ୍ମରେ ଏ ଦେଇରେ ଟଥାର ଅଭିନ
ତାହିଁ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାରୁ ହେବ । କେବଳ
ଦୂର ଓ ଦୟାଜ୍ଞ ଅଲାଦାର କ୍ଷେତ୍ର ଟକା ପା
ଇଲୁ କବିତାରେ ଏକାକି ଅଖଚ ଦିନ ଦିନ
କାହିଁ ସମୀର୍ତ୍ତ ହେବ ତାହାର । ଶାନ୍ତିକାଳରେ

ବ୍ୟାସ କାହିଁ ବୋଲି ମହାକଳମାନେ ପାଞ୍ଚିବ
୨୦ ମୁହଁ ୩୦ ଟଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ଧା
ରି ଦେଇ ସକା ସମ୍ମାନ କାହାନ୍ତି । କଣ
ଦେଇ ଦେଲେ ଅଛିଥି ଏହିତମା କା କହିବୁ
ଅଥବା ଗଟ୍ଟି, କହିବା କା କମରେ ହାତ
କେଇଥିଲୁଣି ।

ତାହାର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗଶ୍ଵର ରାଜୁ
ବୈଷୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶ ପରିଦର୍ଶକ ବ୍ୟାପାର
କ୍ଷେତ୍ର ଲିଙ୍ଗଶ୍ଵର କରିଲାରେ ଅବସ୍ଥା କରୁ
ଅଛି । ପାହାବିର ପରିଦର୍ଶକ ପ୍ରଧାନ
ଉଦେଶ୍ୟ ପାଇର କଷ୍ଟମ ମାନ୍ୟ ଦୃଢ଼ି ବରକା
ଏହି ଦେହ ଅଧିକା ଅଧିକାର ଦେଇବ ବିଜ୍ଞା-
ନାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରକ ବରକା ; ଜୀବର ବିଦେଶୀର୍ଥ
ବାଣିଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଉଚ୍ଚଲିଙ୍ଗର ଅଂଶ କର
ଦେବ ୮୦ ଅଟେ । ପୁତ୍ର " ନାମଶ୍ଵର ମରେ
ଯେଉଁ ବରନାଦସ୍ତ୍ର ଦେବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେହରେ
ବର୍ଣ୍ଣରେ ଅଧିକ ଦେବ ନାହିଁ । ଦେଇବ ବିଜ୍ଞା-
ନାର ଉତ୍ସବ ବିଷୟରେ ଯେ ତ୍ରୀର ବରକାଙ୍ଗା
ଦେଇ ପ୍ରକଷେତ୍ରକୁ ମାରିବା ବନ୍ଦର ପ୍ରକଟେ
ନାର ସ୍ଵଧାନ ଅନ୍ତରେ ହେବ ଏହ ଲଭ୍ୟାନନ୍ଦ
ଦେଇବ ଦେଇବ ଦର୍ଶନା ପଦରେ ନିଷ୍ଠା
ଦେଇବ । କୌତୁଳ୍ୟାନାର ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଏହ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୁତୁଳ୍ୟରେ ଲାଭକାଳୀନରେ ନିଷ୍ଠା
ଦେଇବ ଏହ ରାଜତର୍ପାତା ଉଚ୍ଚଲିଙ୍ଗର ଅଧି-
ର୍ଯ୍ୟରେ ଧେହ ପ୍ରାଚର କାରାକାଳାମାନ୍ୟକୁ ପ୍ରକଟ
ଦେଇ ଯିବ । ତାର ଅପରାଧ ମନ ଦୃଢ଼ି କର-
ଗୁରେ ସମ୍ମୋହିତ ମନ୍ଦୟୋଗୀ ହୋଇବା
ସାଧାରଣ କରେ ଥାଏ ।

ଭାବେରେ ମମାଦିନାହକା ରଜ୍ଯଶିଖରଙ୍ଗୁ କ
ପୂର୍ବେ ମମାଦିନାହେ ଅଧିକ ମରତେ ପାହିଲା
ଦର ମେଘର ଦୂରା ଭ୍ରମକାର ଆମର ଅଧିକ
ବିଷ-କାନ୍ତ ହରବର କାର୍ଯ୍ୟକାର ସାଧନ ନାହିଁ
ଥିଲେ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଦଳୀଳ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡକର
ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟେ ପାଞ୍ଚ ସମ୍ପର୍କ କା ପାଞ୍ଚବମାନେ
ବେହିପର ଉଚ୍ଚ ଅଧିକ କର ଯେତେ ବାର୍ଷିକ
ମାନ ବିଧନ କରିବକ ମୁହଁର୍ବ୍ର ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ କିମ୍ବା
ସୃଷ୍ଟିକାର ଏବଂ ହରବର ଅଟେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚମେ
ପ୍ରକଳକ କରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ । ଯେବେ
ଦୂରା ଓ କବସ ଏବଂ କୁଆନ୍ତା ରହିବେ ମହି
ମୋଟିଲ ପରି ତେବେ କେବା ହାତରେ ଥାଏ

ମାତ୍ର କୁଳ ଦେବା ସେହିଥୀରେ ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ
ଆର୍ଦ୍ଧ ଏହି ଅଗ୍ରମ୍ ଧର୍ମଶିଳେ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରପାତିର୍ମୁଖୀ
ଅଗ୍ରମ୍ କିନ୍ତୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାରେ
ବଧା । ବିଧେତରା ସେହିଲେ ପ୍ରାମଳାରୀର ମଧ୍ୟ
ରେ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାର୍କମୋହନମା ଉପରେ
ବିଦେଶୀରେ ଧୂପୁଂ ଶ୍ରୀକାର କରୁଥିଲୁଛି ବେ
ପ୍ରମାଣେ ସେମାନଙ୍କ ବାରରେ କିନ୍ତୁ କୁଷ ଅର୍ଦ୍ଧ
ଦେବା ଦିକ୍ଷାକର ହଁ । ଏହି ଦିକ୍ଷାକରିବେଳେ
କାଳେଦିଲେ ରତ୍ନର କିନ୍ତୁ ତେବେଳେ
ଅନେକିତ ଦୋଷାଧିକ କରିବ ଅନେକରିବେ
ମୁକ୍ତି ଦେବ । ସଦରରେ ଅନେକ ଦିନାକାନ ମଧ୍ୟ
ଦେଇବ ଏହି ମୂର୍ଖିକ ଦିନାକାନ କୁବା ପ୍ରାମଳାରେ
ଦେଇବ ଏହିର ଦିନାକାନ କେବେ ମୋଦିମଳିରେ
ଦେଇବ ଜ ଏହିକାର ଦିନର ଅମା କରସିବ ।

ଯାଏ ଯେ ପାଣିରେ କତ୍ତିଥିବା ପ୍ରାଚୀ ସହିତ
କିମ୍ବା ଖାଇଲୁ ଏହି ଯାଇଅଛି ଏହି ଅନେକ
କିମ୍ବା ଏ ଶାକ ଓ ବାବ ରେ ଯାଇଅଛି ।
ପେଣେଟୁ କିମ୍ବା କାଣେ ଫଳର ପରିଜଳର ଅନ୍ଧା
ରୀତିରେ ଆବାଦି ପାଇଲେ କୁଟି ବର୍ଷରେ ନାହିଁ
ଏହି ଏକିକ ପାଇ ଯୋଗ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ
ଗୋପାତାର । ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗ ସମେତ
ଦସନର ଥାର ପୋଇଥିଲ ଭାବା ଅତି ବହୁଲ
କାହିଁ ଏବଂ କୌଣସିଲେ ସେବେ ଘେରେ
ଆଠର ଧସଲ ଦସନର ଦେବ ଜେବେ
ଭାବର ବିଷୟ ଦେବ । ଏଥମାତ୍ରେ କୃତିକର
ଦେବ କିନ୍ତୁ ହୋଇ ଥାଏ । ଭାବରୁ ଦୟାରେ
ଦେବ ଅପ୍ରକାଶ ଥାଏ ।

ପୂର୍ବକଣ୍ଠୀ ଥିଲେ ଶୁଣୁଛି ଏକଜୟାହେବ
ଦେବନାମ ଦିଲେଜରେ ଏକବର୍ଷ ସତ୍ୟ, ଏ
କ୍ଷେତ୍ରୀ ପଟ୍ଟାଇ ଦେଇଯେବ ମାତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ
ଧ୍ୟାନରେ ଶିଖା ଦେଇଥିବା ପୁଣେ ଦୃଢ଼ ଶ୍ରେଣୀ
ଦଳବାର୍ତ୍ତଶାହେବ ପ୍ରଥମେ ପଟ୍ଟାଇବାର ଦୋଷ-
ଗାର କି ପାରେ । ଏଥରୁ ବୋଧ ଦେଇଥିବୁ ଯେ
ଶେର୍ମାନେ ଗର୍ଭମେଳନ ଉତ୍ତର ପ୍ରମୁଖ
ନରବା ବିଷୟରେ ସାହୀୟ ବରହିବେ
ସେମାନଙ୍କ ପଥୋଚିତ ତଥାତ୍ତ୍ଵ କରି ଜାନାନ୍ତି
ଏହି ବାହା କି ଦେବା ଥନ୍ତ୍ରମ୍ଭ ଅଛେ । ସବୁ
ଦୀର୍ଘ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବେ ଏହି ପ୍ରମୁଖ
ସଙ୍କ୍ରାନ୍ତ କାହିଁ । ଯାହାକେହି ହଜାରାଳକର ସମ୍ମାନ
କେ ଦିପର ଉତ୍ସମ୍ଭ ଦୟରେ ଜର୍ତ୍ତ ଦ୍ୱାରାପ୍ରତିତ
ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର ଅନିକାର୍ଯ୍ୟ କାରଣରେ ବି-
ଜ୍ଞମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଲେ ପୃଷ୍ଠାଲବ ହିଟୀ
ଯତ୍ରାବ୍ୟ କଥାବା ଏବଂ ଶିଶୁମର ଅଭିଭିତ ଅଥ
ଦ୍ୱାରା ନେବା ବନ୍ଦମର ଦୋଷ ଏବଂ ତହୁର
ପ୍ରକଳ୍ପଧାତ ତତ୍ତ୍ଵପରମର ଦରଶାଇ କରିବ ।

ଦୈଶ୍ୱରଙ୍ଗର କର୍ମସମ୍ପଦ ଖେଳିବିଶ୍ୱାସ-
ଅନୁଭବ ଏଥୁ ପୁଣେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ
ହୁଏ ତାହା ବିନାବୁ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଯାଇବାରୁ
ଚାହିଁ ସହିତୀମେଧିକର ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକାର
ପ୍ରସ୍ତର ଦୋଷାଥରୁ । ତହୁଁର ଧାର ମର୍ମ
ଏହାକି ଦୈଶ୍ୱରଙ୍ଗର କର୍ମସମ୍ପଦକେ ଦୂର
ଖେଳାରେ ବିବନ୍ଦୁ ହେବେ ସଥା—ତାର ଏବଂ
ହୁମ୍କି । ତତେ ଡେଣି ପୁଣି ଦୂର ଜଳ ତେବେ
ସଥା—ପ୍ରସ୍ତରୀୟ ଏତୁବେଳର ସରସିପ ଓ ପ୍ରେ-
ରିପ୍ରେସାର ଏତୁବେଳର ସରସିପ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଧାର ସର-
କଷରେ ଲାଙ୍ଘନ କର ଆଜି କେହି ପ୍ରମେଷ
କର ପାଇବେ କାହିଁ । ପ୍ରଳବିଧିବଳରେ
ଲାଭଗତାରୀ କଷକୁ ଦେବେ । ଦମେଛର ଟି
କଷପଳ, ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଉଚ୍ଚବେ-
କରମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧାର ଏତୁବେଳର ସରସି-
ପ ଏମାକେ ପ୍ରଥମେ ଟ ୫୦୦ ଟା ଦେବେ-
ତରେ ବନ୍ଧୁକୁ ଦୋଷ ବାରିଠ ଟ ୫୦ ଟା
ଦେଖାଏ ଦୃଢ଼ ପାଇ ଦୂରବର୍ଷରେ ଟ ୫୦୦
ଟା ଦେବେ ପାଇବେ । ତହୁଁରୁ ଥିଥି କେହି
ଥାଇବେ କାହାଁ । ମାତ୍ର ପ୍ରିତିଧଳ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀଧାର
କାର ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀମାକେ ଟ ୨୫୦ ଟାକି
ଟ ୫୦୦ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରିଠ କରିଲାଃ କିମ୍ବା

ହାର ପରେଷ ଭାବ ଥାଇବେ । ପୁରୁଷ ଏମା-
ନକ୍ତ ଉର୍ଧ୍ଵଦେଶକ ଠ ଭଣା ନିଜେ ଟ ୧୯୫୦
ଠାରୁ ଟ ୬୫୦୦ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ହେବ । ଯେଉଁ-
ମାତ୍ର ପରିଚୟମାନ ଏକଜୀବନ ସବୁରେ
ଦରକାର ହେବେ ବେଳାକେ ପ୍ରଥମେ ଟ ୧୫୦୦
ଲା ବେଳନ ଥାଇବେ ଏବଂ ଖେଳରେ
ଟ ୨୦୦ ବାବୁ ଅଧିକ ପାଇବେ ଲାହୁ । ଅଧି-
କ ଲବନୋକର ତଥା ଠ ଅମେରିକ୍କା ରଙ୍ଗ-
ଛାକୁର ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀର ହମ୍ମିକୁର ହେବେ ।
କିମ୍ବା ସୁମର ଦେଇମାନ୍ତର, ଡେପ୍ଟାର୍ମନ୍ଟ୍
କ୍ଲବ ଠ ଅକ୍ଷ୍ୟାଳ୍ୟ ଚର୍ମ୍ୟ ଲାଜେ କିମ୍ବା ଶ୍ରେ-
ଣୀରେ ଥାଇ ଥାଇବେ । କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀର ଚାଲୀ-
ଏମି କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଦେଇନ ଦେବେବେଦେ ଟ ୩୦୦
ବାବୁ ଅଧିକ ହେବ ମାହେ ।

ଦେଶର ଲିଖିତ ଶେଷୀ ବନ୍ଧୁଗତ ବିଷେଷଗୁ
ଏହକ ଏମ୍ବେଳେ ଥୋର ବଳାଇ ହେଉ ହୃଦୟ-
କୂର୍ମେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳା ଯାହାକ ଶ୍ରମଗପ୍ରତିବେଶପ୍ରକା
ଦୋଷଶାଖରେ ବିଶ୍ଵାସ ଅଟେ । ଧୂରତମାମ
ବଳାଇରେ ବିଭିନ୍ନରତ୍ନମ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ତତ୍ତ୍ଵ-
ପଦ୍ଧତିର ଫୋର ପାଇଦ । ମାତ୍ର ପେଣ୍ଡି
ଥୋରଙ୍କ ହେଲାଦେଇ ଚାହିଁଏ ବନ୍ଧୁଗତ ପ୍ରକା
ପ୍ରସର ହୋଇ ଧାରନ ହାତେ । ହେଣୀଏ ନିମ-
କେ ଯେତେ ଉତ୍ସବ ଥାଏ କରୁଥିଲୁଛି ଶେ-
ରିତି ଅବଳାଦିତ ଲଭ୍ୟରେ । ଏହା ବନ୍ଧୁଗତ
ଦେଶ ।

ଅପ୍ରାଚୀକ ରହସ୍ୟ

ବଜୁନଗାର କୋଟିଲ ସମ୍ପଦପତ୍ର ଅବ୍ଲ-
ଗଳ ହେଲୁ ଯେ କୋଣର କଷବ ବିଶ୍ଵର
କାଳେହେଲ ଉଚ୍ଚତ କରେ ବହୁବ ଦେଖିବାଟେ-
ଆମ୍ବାଧୀନ ମୋଟିଏ ସନ୍ତକର ପ୍ରସାମ
ଦେଲେ । କେବେବେ ଶାର୍ପପତ୍ର ଉପେବନସ କଳ-
ସାଧାନଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତି ଦୂରେ ଜ କଲ ଅପଣା
ଦର ଓ ସୁନ୍ଦର ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରିବ ମାର୍ଗ ପରିପ୍ରେ
ଦସତାରୁ କେବେବେ ନାଶାର୍ପତ କ୍ରମକଳ
ବହୁବ ପ୍ରତିବାଦ କର ସାର୍ଥାର୍ଥ ମାର୍ଗ ଉପରେ
କଲେ । ଏହେବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ କୁଷ୍ମାଣ୍ଡ ଦେଲେ
କମେଶ୍ଵରର ମଧ୍ୟରେ ଘାଲାବଳ ହେଲେ ଓ
ଏଥୁ ମାମାଂସା ଉପରେ ଉପର ଅଧିବେଶନ
ଅଛୁଳ ଦେଲେ । ନାଶାର୍ପ କମେଶ୍ଵର ହେବଳ
କମ୍ବଳ ଘଲେ ଶାର୍ପପତ୍ର କଲିଲେ ଜଣେ ଶେଲୁ
ଓ ଜାତୁର ସାହେବ ଓ କରେ ମହାକଳ ଏଥର

କାହାରୀ ପଦ ବଢ଼ି ରଙ୍ଗ କଲେ ଏ ଏ
ରଙ୍ଗକୁ ଧର ଆବରେ ଅନ ମାନ କାହିଁ ଯେଉଁର
ପ୍ରମାଣ ହେଉଥିଲୁ ସେହିପର ଅଜ ଏ ଯିତି
ଆବରେ ଥଳ ମାନ ମହାତ୍ମା ବନ୍ଦ କାହିଁ
ପ୍ରମାଣ ହେଉଥିଲୁ । କାନ୍ତୁ ମାନେ ଧକ
ଲେଖରେ ଅପଣା ଅନ ମାନ ବିଶ୍ଵ ଧରିଲେ
କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ୟ ସର କର କି କଲେ ଅପଣା
ଆବ ସବାରେ କାହିଁ ଅର୍ଥ କିମ୍ବୁ ଏ ଅବହ
କିମ୍ବାର କଲେ । ଧେମାକେ ପ୍ରଥମ ଜୀବି-
ରୀ ଥିଲେ ଏଠ କିନ୍ତୁ ସବକୁ ଅପଣା ଯିତି ବରି
ବାର ଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣପର ଚାହେଜାଇଲେ କରେଛ ସେ
ମାନେ ଏତେ ସମ୍ମତ ଦୂର୍ବଳ କର କି ଆଜ୍ଞା ଏ
କେବଳ ସଂସାଧାରଣକୁ ହାତୋହାତେ ଥିଲେ
ଏପରି ଅବକୁ ମାର୍ଗରେ ଏଠ କି ଆଜ୍ଞା । ବା
ମାନର ।

ବ୍ୟାକେ ହିତର୍ଥୀର ଜାଲିବା।

କଣ୍ଠ ପ୍ରଦେଶର ଜାମା କଲାକ ବେବଳ
ସତ ଏହି ସାଲରେ ଯେ ସମୟ ଆଧୀ-
ନ ହିଚ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁକ
ଏବା ବାଗାନବିଷୟ ଜାମ ଯାଇ ସହିତ କଲି-
ଆ ଗହେଟରେ ପଢାଇବ ହୋଇଥାଏ । ଯେ
ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟର ମଳିଖ ଟ ୫୦୦ ଲାକ୍ଷ ଦିର୍ଘ
ଦେବ ଯେ ସମୟର ହୃଦୟର ବିବଳର ଜା-
ତାରେ ପ୍ରାଚି ପାଇଥାଏ । ଅଛିକୁ ଜଳ
ଦ୍ୱାରା ବାର୍ଷିକମାନକର କେବଳ ଏକ ବିବର
ମାଟ କିମ୍ବା କେବଳ ଅଛି । କିମ୍ବା ବର୍ଷରେ
ଏହ ତେଣିର ସେବକାର ବାର୍ଷିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ସତେ ତହିଁରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁକ
ଏବା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଗାର ଏଥା ।

ପର	୧୦	ଟ	୨୫୯୩୮
ମତି	୨	ଟ	୨୦୫୮୦
ପର	୫	ଟ	୧୫୦
ମୁଦ୍ରଣ	୧୨୨	ଟ	୧୮୩୦୦
କର	୫	ଟ	୫୦
ବଳ	୨	ଟ	୨୦
	୨୦	ଟ	୨୫୯୮୦
ଟ ୨୦ ଲାଇ ମିଶନ			
ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟ	୨	ଟ	୧୮୩୦୨
		ଟ	୧୮୩୦୨

ବସ ପୁଣ୍ଡ ଦୂରକର୍ତ୍ତାର୍ଥୀଙ୍କ ସବୁ ୧୮୫୯
ଓ ୧୯୦୩ ବାହରେ ଏହିପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ
ପଥାକମେ ଠା ୧୫୨୨୦ ଟଙ୍କା ଲାଗିଥାଏଇଛି
କାହାରୁକୁଳୁଗା । ସବୁ ଖର୍ଚୁ ଦୂର ବର୍ଷଠାରୁ
ଏବେଳେ କେବେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଦାର କରାଯାଇଛି
ଏହା ଯେଉଁ ଜଳକଣ୍ଠ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପନେ ଏବେ
କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ କାହାର ଦୂରକର୍ତ୍ତାର୍ଥୀଙ୍କ କିମ୍ବା
କେବଳ ନାନାର ଯେହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମରବେ ଅଧି-
କାର୍ଯ୍ୟ ଦୂର ଓ ପ୍ରସରି ଥିବ ସବେଳା ନାହିଁ ।
ନାନାକର ବର୍ଗୀକରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦୁରାଳିର ବାହି ଯୋଗେଥିଲା । କିମ୍ବା ୧୯୨୨
ରୁକ୍ଷ ପାର୍ଶ୍ଵ ଗୋଟିଏ ପଦା ସତର ଏବେଳେ
କବାରେ ଏହା ଗାନ୍ଧୀର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦ୍ୱୟ କାହା
କବୁର ଦେଇପାଇଲାକି ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ତିଥି
ପ୍ରାଳୟ ଠା ୧୫୨୨୦ ଲାକେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଲା
ଦେଇଥିବାକୁ ପେସାକିମ୍ବୁ ଉପରେ ଏହା ଅଧିକ
ଦାତାଙ୍କଙ୍କ ଯାଥରେ ଥକିଥାବା ଦେଇଥିଲାକି
ଏହା ବଦାନାଗାର ଦୁଇରେ ଅଳକ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇ ଅନୁକ୍ରମ । କଲାଙ୍କାର ଏବେଳେ ମଧ୍ୟରେ
ଏ କର୍ତ୍ତା ଏ କର୍ତ୍ତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାକିମ୍ବା ୨୨୦ ଲାକ୍ କାମାକିମ୍ବା
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାକ୍ ଏହା ତେଣା କିମ୍ବା କିମ୍ବାକିମ୍ବା
ପ୍ରାକ୍ ପାଇଁଥିଲୁ ହେଲାର ବର୍ଣ୍ଣନା କାମାକିମ୍ବା
ପାଇଁଥିଲା ।

ଏହିକାଳେ ପରିମାଣରେ ।

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟ

卷之三

କୁମବର ବେହେବ । ଗୋ !

ବ୍ୟାକାରୀ ସହରେ ପୁଣିତା କରିବାକୁ

ଶ୍ରୀମତୀ କିମ୍ବା ପ୍ରେସ୍

SCIENCE 1001 3

2013年6月 中国科学院

ପ୍ରକାଶକ ମାନ୍ଦୁ ପତ୍ର

କେବଳ ପାତ୍ର ୩୫୨

www.silene.com 800-334-7343

ଲକ୍ଷ ଦାରିକାମାଳକୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟା ସିଂହା ଦେବୀ ବିଷ-
ସୁତେ ପଣେଷ ମନ୍ଦିରୋତ୍ତମା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେତେବେଳେ
ଦେବତା ଦାରିକାମାଳକୁ ଅପରା ଶୁଦ୍ଧବି ପ୍ରାଚୀ
ଦାର କର ଶ୍ରାଵାନାବଳ ଓ ଗାଠ୍ୟ ଶୁଷ୍ଟାଳି
ଦେଇ ତେଣା ଦେଇଥିଲେ ଓ କେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନ
ବାସୁଧ୍ଵ ଅକାଶ ଦାରକୁ କଟକ ମୁଖୀରରେ
ଦେଶା ଦେବାହିମନ୍ତ୍ରେ ଭାଙ୍ଗର ଭାଙ୍ଗନ୍ତି ବ୍ୟଥି
ବୁଝ ଆସେ ଦିନକ ଦର୍ଶକରେ । ବରଷା
ସବୁତିକଣ ମାହିଶ୍ରୀଟ ଓ ତତ୍ତ୍ଵକଟ ମହା
ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୁର ଭାଙ୍ଗର ଅଧିକାରୀ ମରରେ
ମୋହବ ଦେହର ଭାଙ୍ଗ ଦିନରର ଲୈବେଳ
ବୋର୍ଡର ମୋର ଏହା ଅଦେଶକିଛି ଦେଇ
ମାନିଶ୍ରୀ ପଦରେ କିମ୍ବା କର୍ମକାଳରେ
ସନ୍ତ ଏତିଥ ମହିତାରେ ଧାରନଗର ଥାକା
ଭାଙ୍ଗର ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରକାର ବେଶେତ ମୌତା
ଆଗରେ ଖାଇୟ ଫର୍ମି ନାହିଁ ଦେହ ସାରି
ଥିଲାକୁ ପ୍ରାୟ ଧାରନ ପ୍ରତାକୁ ଧିନି ତେବେ
କରିବରେ ପାଇଁ ଏହା ଦିକ୍ଷାରୁ ଉର୍ତ୍ତ କରି
କରନ ଦେଇଥିଲେ ଧାରାକ ଅଭିପ୍ରାଯିର
ଏହା ଶୀଘ୍ରେ ଅଦ୍ୟାତ୍ମ ବୁଦ୍ଧା ହୋଇ ଲାଇ ।

ବୋଲିଥିଲେବ ବହଦୁରସ୍ୱ ହୋଇ ପାଇ
ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ଦୂଷଣ ଜଣାଇଲେ ଯେ ସାମନ୍ତ
ମହି ଜାହାର ଉପରାକ ଦରୁଖଳେ କଲେ
ଦକ୍ଷ ଚଠିଗାର ଆହଁ ସୁବା ବାଆ ଜଣାଇଲେ
ଫାଇର ପ୍ରଥି ବର ଜାହାନ୍ତି । ସରବାରରେ
ଜାହାର ଯୋଗିଗା ଦେବପୁଣୀରିଗା ପ୍ରଥମ
ମଦୟଶମାଳ କାରମ୍ଭାବ ପ୍ରଥାର ହେବା
ତୁ ଯେ ଘେରେ ପୁରୁଷାର ଲଭିଥିଲା ଏହି
ବ୍ୟକ୍ତ ବାହ୍ୟର ପଦ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଏହି
ପ୍ରଥି ଜଣାଅଛି ।

କୁଣ୍ଡ ବାହାତୁର ମହାଶୟଦର ପଦଳଗନ୍ଧ
ଶ୍ରୀ ହୁଲେ ମନ୍ଦ ଦିନର ଜାତି ପ୍ରକାଶକର୍ତ୍ତା
ଦ୍ୱାରା କରିଅଛି ଯାହାର ପ୍ରଥମ ଚିନମ
ଦୂରଗୋଟି କଳା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀ ମୁଖ ଦେଖେ
ପର ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ ବକ୍ଷର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳରୁ ଶ୍ରୀ ଶିଳ୍ପ
ଦେବତା କଥାର ପାଇଁ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କଳା ଆହୁ
ହାର ସେମାନଙ୍କର ପରିମାତ୍ର କରିବ ମନ୍ତ୍ରେ
ବାକୁ ପ୍ରଥାକ କର ନାହାନ୍ତର ଅଛନ୍ତି ଆମ୍ବା
ମନୁଷ କରିବିଲୁ କହାଇ ଅମ୍ବାନକର ଏକାଏ
ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ପା ମାଣ୍ଡି }   ଚନ୍ଦ୍ର
ଯାଇଥିର }   ଏ ହତ୍ୟାକାନ୍ଧ ସବୁ

ବେଦାପନ

“ ପାଠ୍ୟମନ୍ତରକୁ ଦିଲ୍ଲିରେ
ଲିହେବାମା ? ”

ବୌଧିକ ଦୟାର ନେଇପରିଆଲାଟି ଗାଠ ଗଢ଼ି
ତା ହୃଦୟ ଦେଖ ଅମ୍ବ ଦାଇ ପଦଳର
ବାହାର କୁଣ୍ଡଳ ମୋହର ବାଂପାଳେ
ଯେ କେହି ସେ ତେବେ ମନ ଅଳ୍ପ ହୀନ
ମହାଶ ହସତ କରିବେ ଗାଁ ବନ୍ଧାର କବିତେ
କୁ କୁ ଦର୍ଶ କରିବୁ ଦେବାତ୍ମ ପ୍ରମାଣିତ ଅନ୍ତିମ
ବନ୍ଧତିତେ ବାନକାର କର କରିବାକ କୁଣ୍ଡଳ

ବର୍ଷା ସମୟରେ କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କିମ୍ବା
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଏହାରେ ଯୋଗୀ
ପାଇଦିଲୁ

६७४९

ଦେବ ପତ୍ର ମନୋମ ମୁକୁରାଳ
ଅକ୍ଷାନ୍ତର ସ୍ଵ ଦେଖି ଅହାର ଲ ୫୫୮
ମୁଦ୍ରାରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିମ —
୧ ପୁରାକାଶ ଚକ୍ରାଳ । ଲାବନୀତିତ୍ୱାଳ
ଓ ୩ ଦର୍ଶକ ଭୟାଳ ଓ ୫ ରଥାର୍ଥାମଧ୍ୟାଳ
ଓ ୬ ପ୍ରେତଜନ୍ମାଳ ଓ ୮ ତୃତୀୟ ବ୍ୟାଳ
ଓ ୭ ଜୟକୃତ ଯତଳା ହିଂସ ଓ ୯ ବ୍ୟାଳ ବ୍ୟାଳ
ଓ ୧୦ ତର୍ତ୍ତାଳ ଓ ୧୦ ଦର୍ଶକ କାଳ
ଓ ୧୫ ଜାଣ ସର୍ବକ । ସା । ମୁଦ୍ରକ ଉତ୍ତରି
ପାତା ପା । ବିଭାଗାଳିଙ୍କ ॥ ୧୧ । ନାନୀମାତ୍ରେ
(୧୦୩)

୧୦ ମହାପାତ୍ରାଶ୍ଵରକାଥ ପୁନଃବୀ । ସା ।
 ମେହାଶ୍ଵର ଏ । ମୋଖିଷଳ ଏ କ ବନ୍ଦ ପରେ
 ଏ ବିଦୟେଶ ମନ୍ଦିର ଏ । ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଏ
 ଏ ସମ ଏବଂ ଏ ବନ୍ଦମାଳୀ ଦ୍ଵୀପାଳ ଏ ଏ
 ମୟୁ ମାହ ଏ ଏ ନର ଘରକ ଏ ୧୦ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ଏବଂ ଏ ୧୧ ପାଦକର ଏବ । ସା । ମହାପା

A black and white photograph of a dark, textured surface, possibly concrete or asphalt, featuring large, stylized, blocky letters spelling "GIGANTIC". The letters are arranged in two rows: "GIGA" on top and "NTIC" on the bottom. The letters have a rough, monolithic appearance with heavy shadows and highlights that emphasize their three-dimensional form.

ପାହୁଦିତ ମମାର୍ଜନିକା ।

ମୁଖ୍ୟ ଗୀ
ହ କାଣ୍ଡ ଲାଦି

କୁ ଶ୍ରୀ ପାତେନ୍ଦ୍ର ଅଜନ୍ତା ପାତେନ୍ଦ୍ର ମୁହଁମା ନାହିଁ ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ପରିଷକ୍ଷଣରେ

299

二四

ବଜେଥର ମାନ୍ୟବର ସର ମାନେକ
ମାତ୍ରାଦୂର ମୋଷ୍ଠଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରରେ
ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଉଲିବରାତ୍ର ଧେର ଅତି ସେହି-
ଦିନ ଅସରହ ବାଲରେ ହାତୀରଙ୍ଗୁ ପାହା
ଦିଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୂରୀଶୂନ୍ୟ କୁଟି ପଦ୍ମର କଳି-
ମାତ୍ରା ଦେଇଥିଲେ ।

ଗନ୍ଧ ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀକାଳ ବିଜୁର ପାର୍ମିମେୟ-
ସମ୍ମର ଚର୍ଚିମାନ ଅଧିକେଶଳ କନ ହେଲୁ ଏହି
ସମ୍ମାନେ ଦୂରୁତ୍ତକ ସାମାଜିକ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଲେ ।
ଏ ଦିନ ଅଧିକ ଲ୍ଲାବିଟେଏରିଆର ସେହି
ବର୍ଷା ଫିଲେ ଥିଲୁ କହିଲୁବ ଅକର୍ଷ ଭାବରେ
ପଥର ଦିଲୁ କାହିଁ ।

କରିବାର ହସନାମ ଜାମତ ବିଶ୍ଵାସ
ମୂଳପତ୍ର କାମରେ ଲୟକ୍ଷ୍ମୀ ଦାତା ଦେଇମନ୍ତର
ଦେଖ ତାଦାତ ଧୀର କୁଣ୍ଡ ପରାପ କରିବା
ଅଛିଥୋକରେ ଫୋକିନାରିବା ତାନିର
କରିଅଛି । ମାଝକୁ ପେଯୁକମନ୍ତ୍ର ସାହେବ
ଅଜରେଥିମାଜପ୍ରେଟ୍ ଲୟକ୍ଷ୍ମୀ କରିବାରଙ୍କ
କହୁଛି ସମେ ଘୋଷ ଏ ମୋହିମା ଦିଗ୍ବିନ୍ଦ
କରିବାର ପ୍ରେତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏ ପ୍ରକଟଣରେ ଅମେରିକାନେ ଅଛି ଦୁଷ୍ଟି ଓ
କରିବେ ଅପ୍ରି ମାତ୍ର ସମ୍ପାଦକ ସରବାଳୀ
ବିଜ୍ଞାପକରୁ ପ୍ରକାଶ ଦିଯି ବୀବ ବିବଲାରେ ଅମ୍ବ
କଲ ଦେବ ବୁଥ ହେତୁଡ଼ା କାର୍ଯ୍ୟ କମ୍ବାର
ଥାର ଜାହ ଏବଂ ବିଅକ ଶୁଣି ମାତ୍ରଅଛି କରିବ
ପାଇସନ୍‌କ ବ୍ୟାପକ ଲୋକଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଦିଲ୍‌ଲୋ
ହୁକି ଦେବିଷତ ଏବଂ ପଞ୍ଚାବରେ ଦୁଷ୍ଟି ଦୋହା
ଥୁଲନ ମଦି ଥହୁର ଭଲର ପ୍ରଯୋଜନ । ସୁଧା
କରେ ଏଥର ଲଜ୍ଜା ଦେବିତା ସହ ବର୍ଣ୍ଣାବାଳର
କଲ ଦର୍ଶକ ଦିଗରେ ଭାବିଅପାଇଁ କରିବ
ଦିଲାକ ଅବଶ୍ୟକ ପଢ଼ି ଜାହେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜଗନ୍ନାଥ ନିକଟରେ ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ
ହେଲ ଗୋଟିଏ ନିରନ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତମୁଁ ପ୍ରାପ୍ତି
ଦେଖାଇଅଛି । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ୧୦୦ ମେଗ୍ସି ଏହି
ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତମୁଁରେ ରହି ଉତ୍ତମତ୍ତ୍ଵରେ ଅବେଳାକ-
ଲକ୍ଷ କରିଅଛନ୍ତି । ସେହିର ପଞ୍ଚ କିମ୍ବ
ସେମାନଙ୍କ ମେବାରେ ଶିଥିଲୁ ଥିବା କାମକାଳୀଙ୍କ
ଅବାର କିମ୍ବନ୍ତେ ତୋରସି ଲାଦକଥ କିମ୍ବା ମାଂସ
ଦ୍ୟବହାର ହୃଦୟ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ ଦେଖରେ
କିମ୍ବା ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତମନେ ମାଂସ ବହା ବୈଜ୍ଞାନି
ପ୍ରଧାକ ପଞ୍ଚ କବାର କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଖାଯାଏ ।

କଲିବନ୍ଦୀ ମେଘନାଧାରୀଙ୍କ ୨୦୯ ଲିପି ଟଳା
କୁ ଦେବା ହାତର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବାକେ
ଏ ଶତାବ୍ଦୀ ଖଣ୍ଡ ଅବେଦନପଥରେ ଏକବିନ୍ଦୀ
୨ ଲିପିଟଳା ଦୂର ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ହୃଦୟର
ଦେବ ଏବଂ ଉତ୍ସୁକ ମଧ୍ୟରେ ୧୫ ଲିପି ଟଳା
କୁ ୧୦୭ ବା ଦରବେ ସବୁ ଯାଇଥିଲା । ମେଘ-
ନାଧାରୀଙ୍କ ଦେସମୟ ପୁରୁଷ କରି ଅବଶୀଳନ
ଟଳା କୁ ୧୦୭ ୧୮ ଦରବେ କୁହର କଲେ ।
ଟଳା ଏବେ ସପ୍ରା ହୋଇଥିଲୁ କେ ମଦାଳକ-
ମାନେ ବନ୍ଦ ବାଟିଦେବାର ତେବେବ ଆହ
ଅଧିକ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ କର ଦେଇଥିଲା ।

ଗଲା କା ଏଣ ଛାଇ ସହରେ ଶୁଦ୍ଧତି ଅଥ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତି ବଜେଠ ବିନାରା ପାର୍ଶ୍ଵମେଷଭ୍ରମେ
ଯେଷ ହେଉଥିଲା । ଅତି କିମ୍ବା ତୁମରେ ନାହିଁ
ଦୂର୍ବୀ ଉତ୍ତିକା ଏହି ପରିମେଳ ବ୍ୟକ୍ତିରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ନିରାହ କରିବା ହେବୁ ଆବଶ୍ୟକ ସେମେହିଏହି
କରଇ ବନ୍ଦର୍ମେଶବର ପ୍ରଥମା କରେ ଏହି
ପ୍ରଚାର କଲେ ବି ବଜାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତିରା ହେବୁ କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ ଶୁଭ ହେବା କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଅସମ୍ଭବ । ଅବଶ୍ୟକ
ତୁମାଙ୍କା ପାଖର ଦିଶରେ ଥେ ଏ କଥା
ପହଞ୍ଚିଲା । କିନ୍ତୁ ତା କାହାକୁ ଅନ୍ତରେ ପଢା-
ଇବ କେତେବେଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଢାଇ ବହୁତେକ
ମନ୍ତ୍ରର ହେବି ।

ପାଇଲଗିଣ୍ଡି କଳାକ ଅନୁଭୂତିରେ ଘେଉ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାରିବାର ବଦ୍ଧ ହୁଲି ଯାହା
ଅନ୍ତର୍ମଳୀଯୁଦ୍ଧ ନିମରେ କେତେବେଳେ କରିବୁ
କାହାରୁ ଅଛି ଏବ ଅମେରିକାରେ ଏହାକିମ୍ ମି
ର୍ଜନ୍‌ର ପାଇଥିବୁ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇଲଗିଣ୍ଡିର
ନିମିତ୍ତ ନିକଟକି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚକଳାଭାସା
କେ ମୃଦୁତ ହୋଇ ପ୍ରତି କୁରକାର ପଞ୍ଜାବପା
ୟୁଦ୍ଧର ପ୍ରସ୍ତରର ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଅବାର
ଡିମାର ଏକଚକ୍ରାତ୍ମା ଅରଧଜ୍ଞା ବାଗଚ ଏବଂ
ରଜା ତିର୍ତ୍ତମ ଏହି ବିଷୟ କଣ୍ଠକ ମମୟୁର
କୁପଣୋଗୀ । ଅମେରିକାରେ ନିର୍ମାଣ କରିଯୋଗି-
ବିବ ପର୍ଯ୍ୟୁ କାମକା ହିଂ ।

ଗନ୍ଧ ଗରୁବାବୁ ସମ୍ବାଦପୁରେ ଏ କବିତା
ଜହଳା ସ୍ଵରୂପାଟିରେ ଯୁଦ୍ଧେଷ୍ଠିର ତୀର୍ତ୍ତୀ ଉପରେ
ପରେ ଦୃଢ଼ବ ସର୍ବ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ
କ୍ରାତୁଣା ପଣ୍ଡିତ ଏବଂ ଜଗବନ୍ଦମା ହିନ୍ଦୁ ବଜା
ଜମିଦାର ଓ ଅଚ୍ୟନ୍ତ ମାତ୍ରାଶକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି
ସମବେଳ ହୋଇଥିଲେ । ସତ ସର୍ବ ଜୀବ
ଜୀବଙ୍କୁ ମାତ୍ରେବର ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଅନିର ବଜା ମୁକ୍ତି
ମନ୍ଦିରରେ ବରି ବିଧମରେ ଅଧିକାର ପଞ୍ଚମପଦିନେ
ଶୁଭମାତ୍ରାବ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ଏବଂ
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ସରନେ ଦିଦି ସ୍ମାରକ ବିଚଳ
କରେ ହତ୍ତ ସର ରଙ୍ଗ ହେଲା । ପରମେଶ୍ୱର
ନିରବକାଳୀ ବର୍ଣ୍ଣାଧୂ ଜରନ୍ତି ଏହାର ସମସ୍ତବର
ଏକାଳ ପ୍ରାର୍ଥତା ।

ଦିଗର ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କର ସହ ତେଣା ସହି
ବଜ୍ରପୁରେର ତୌରେ ପ୍ରାଚିକେ ଖୋଲ
ଅଥବା ମରୁତରେ କଞ୍ଚ ପାଇବା ଲେଖନ
ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗରବେରେ ତୁମଙ୍କ ତଥାରୀ
କାହିଁ ଜୀମାଳର ନିର୍ଧାର୍ଥ ଏହି କଜାର ତୁମାର
ଅଶ୍ରୁ ଏ ପରିବର୍ତ୍ତ ତାହିଁ ସୁଦର ପ୍ରମାଣରେ କୋଟି
ବାର ବପଦବାକୁ ବଜ୍ରେବେଳ କାହାତର ଏହି
ବିନ୍ଦୁରୀ କରିଅଛନ୍ତି କି ବଜ୍ରୀର ଗବ୍ରୁ-
ମେହୁଳ ସେହେଠାର ସେହି ବାକର ତୁମ୍ଭା
ଦେବେ ଏହି ବାର୍ଷିକ ଫେରେ ସୂର ଅୟ
ଦେବ ସେ ତାମା କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥାର ଥିଲୁକ
କାହିଁକି ସାହାଯ୍ୟରେ ଉପରେବ ନିର୍ମାଣ
ଏହି ସୁରକ୍ଷା ଓ କୁମା କିତରରେ କିମ୍ବୁ
ନିର୍ମିତେ । ତେଣାର ବିନ୍ଦୁମାନ କିମ୍ବୁ ।

କି ନେବାଲେ ଏହାରୁ କହି ଗଲା
ପାଇଲା ?

ଓଡ଼ିଆ ଗୁଡ଼କାର ସ୍ଵଜମାନଙ୍କ ଦେଇ
ନୂହନ ସନନ ପ୍ରତିର ଦୋଷାଥିଲୁ କର୍ମର
ଧାଳ ସ ଅନୁଷ୍ଠାରେ କଞ୍ଚପ୍ରଦେଶର ଲେଖ-
ନେଖ ଲବଧୀର ବାଦାର୍କଳ ମଧ୍ୟେବଲଙ୍ଘର ଆମ୍ବ-
ଦନ ଏହ ଲେଖବାଣ୍ଡୀ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ
କରପଦିକ ସୁଶିଖା ଓ ଯୋଗମା ବିବେଚନାରେ
ସେ ସେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପୌଜିଦାସ ମୋହମ୍ମା ବିଶ୍ୱର
ଦରବେ କର୍ତ୍ତରେ ପାଇବର୍ଷ ପର୍ଦ୍ଦିଲୁ କାହିଁବାର
କରୁଥିଥାକର କ୍ଷମତା ବାହାକୁ ଦେଇଥିଲୁ
ଏହ ସେହି କଥାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତ ଥିବା ଉପରେ
ବିଶ୍ୱାସୀୟ କର୍ମବ୍ୟବମାନଙ୍କୁ ପୌଜିଦାସ ମୋହ-
ମା ଦରବ ସମ୍ମରରେ ସ୍ଵଲ୍ପ ବେଳେ କ୍ଷମତା
ପ୍ରଦାନ କରପାଇବନ୍ତ ବାନୀ ମୟ ମୁହଁ କର
ଦେଇଥିଲୁ । ଓଡ଼ିଶାର ଅଳ୍ପ କେହ ସନ୍ଦର୍ଭ
ଏବେ କ୍ଷମତା ଦର୍ଶାଇ କାହାହିଁ ସବ ?

ଏ ଛାଇ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଗପସ୍ତ୍ରୀ
ଦିନେ କେମୁପଣ୍ଡାର ଜଳଦିନ ପରିଦର୍ଶକ କର
ଅସିଥିଲେ । ଗର ମଗଲବାର ମାତ୍ରମୁର ଆହ-
ନ୍ତର ସାଇଅପ୍ପାନ୍ତି, କାଳ ଫେରାଖେବେ
ପ୍ରଥମ ପରିଦର୍ଶକର ଫଳ ଦସ୍ତଖତ କୁଅଳ ହେ
ସାଠେବଳେ ଦିବେଗତାନେ ପଢ଼ି ସାମାଜିକ
ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚମୁହଁ ଅଖଳ ଅଧିକ ଦେବ ନାହିଁ
ଏଥରର ଫଳ ତୀର୍ତ୍ତ ଜଣାଯିବ ମାତ୍ର ଅମେ-
ମାନେ ବାଧୁଅଛୁଁ ସେ ଲାର୍ଜାକ ବନ୍ଧୁପାଇଁ
ଭରିବାକୁ ଧୋଆୟାମନଙ୍କର ଦସ୍ତଖତ ଓ
ମାତ୍ରାର ସମସ୍ତ କଷ୍ଟ ହେଉଥାଏ ଏହି ପାଇବା
ଧଳ ଏଇ ଏକା କାହାଁ । ଅଥବା କମାଗତ
ବନ୍ଧୁଭପରେ ବନ୍ଧୁଅସିବାରୁ ଏର୍ଯ୍ୟାନ୍ତି ଅଧ-
କାଂପ ବଳରୁ ପାଇଁ ଝାଡ଼ ନାହିଁ । ସବୁବିନ୍ଦର
ବନ୍ଧୁର ଶଶିମାର ତମିର ଅନୁମାଳ ଦରିବାର
ମାତ୍ରମୁ ହୋଇ କାହାଁ । ତେବେଳ ବଜାରଗାର
ବନ୍ଧୁର ତେବେ ନ ହେବା ଆମାପଦି ଅର୍ଥାତ୍

ବିଲୁହର ଶ୍ରଦ୍ଧାମୟ ପ୍ରେସ୍‌ରେକଟ୍ସ ସୂଚାନ
ପୁଷ୍ଟର ବିଦ୍ୟୁତର ଥିରଣ୍ଡର ପରିବହନସେବକ ଉ-
ପରେ କୃଷିକାରୀ ଗ୍ରହ କରୁନ୍ତି ଏହାରେ ସେହି ଆ-
ଦ୍ୱାରାକଳ ମରିଅଛି ଆଜାଦିନ ଦିନକା ଅଥବା

ଗହଁରେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରବାସ କରିବା ଅଭିଧୀନରେ
ଭାବାନରର ମହାବଳୀ ସେହି କଥ୍ୟ ଦିଲ-
ାଖି ଏକଳୟ ଟଙ୍କା ଦାକ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତର
ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ଯାଏନ୍ତିରୁ । ମହାବଳୀ ଏହି ଟଙ୍କା ଯାତିଥା-
ନିମ ଅଧିକା ଶକ୍ତିକୁର ଭାଲୁକୁ ପରିଚୟ
ଦେଇଥିଲୁ ସନ୍ଦେହ ତାହିଁ ମାତ୍ର ତାହିଁ ସଙ୍ଗେ
ଶୁଭର ଜନମ୍ଭିତ୍ୟକୁ ପ୍ରତି ଅବଳି ଏବି ମ-
ଦେଶୀୟର ପ୍ରତି ଅନ୍ତରୀ ଦେଖାଇଅଛି ।
ତାରେ ଶୁଭଧ ଅନ୍ତରୀମେଣ୍ଟ ଏବି ଭାବିତବାପି
ମାନେ ଉଦୟେ ଭାବିତ ଯେତେଠାକୁ ଦିଲ-
ାଖ ପ୍ରବାଦ କରିଥିଲୁ । ଏହି ମୁକ୍ତ
ସଂରକ୍ଷଣରେ ଭାବରକେଣ୍ଟରୁ ମୋଟ କଥ୍ୟ କଥ-
ାନ୍ତର ଟଙ୍କା ଦେବ । ଅଛେବି ମହାବଳୀର
ଭାଲୁକୁ ଏକଳୟ ଟଙ୍କା ହାଲହାର କରେଥ
ଭାବାର ଦେବ କାହିଁ । ଦେବର ଭାଲୁକୁ
ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତ ହୁଏ ହେବେ । ସେହି ଟଙ୍କା ମୁଦେଶ୍ଵର
ହିଂରେ କଥ୍ୟ କଲେ କେବେ ଭାବାର
ହିଂରୀ ।

କରୁଥିବ ବର୍ଜିନାନ ସମୟର ସୁହାଜାପ
ସଂଗୀତାର୍ଥୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲଜ୍ଜାବରେ ଶର୍ମି
ଲୋକ ଗମନ କରଇ । ଏହି କଣ୍ଠରେ ପ୍ରଥମେ
ସଙ୍ଗୀତବିଦ୍ୟାରେ ତାବଳର ସମବିଜ୍ଞ କେହି
ନ ଥିଲେ । ଯାହା କଲିବରଙ୍ଗ ଓ କଶ୍ଵରଜୀ-
ବରେ ତାହାକର ଅସାଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ଆଳ ।
ମେ ବନ୍ଦ ବାଣିଜ୍ୟାକଳତାରେ ଏକାଦଶମେ
କଣ୍ଠରେ ସଂଗୀତ ଆୟନବାରେ ବନ୍ଦ । ଶେଷ
କରି କଲିବର ନର୍ତ୍ତ କର୍ମୀଙ୍କରେ ଅବସ୍ଥିତପଦିତ
ଥେତାର ସଂଗୀତପ୍ରାଣୀ ଶର୍ମା ବନ୍ଦଥିଲେ ଏବଂ
ଦିନଙ୍କ ସଂଗୀତପାଇ ମଧ୍ୟ ଅନେବଳା କରି-
ଥିଲେ । ସବୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ମାନରେ ମେ କରିବର
ମଧ୍ୟ କଲିବାରେ ସଂଗୀତ ଅଖାଧକ ପରା
ଦ୍ୱୀପେନ୍ଦ୍ରମୋହନ ଠାକୁରଙ୍କ ନବଟରେ ଛାଇ
ରେ ସମବିଜ୍ଞ ଶବ୍ଦିରକେନବଳ ନନ୍ଦମାନ୍ୟ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉତ୍ତରିକ୍ଷ ବାହାଦୁରଙ୍କୁ ଖାଲ ଦ୍ୱାରା ଓ ଏ
ଓ ପାରଦର୍ଶିତାର ପରିଚୟ ଦେଇ ସୁମଧୁରତ
କରି କରିଥିଲେ । ନାନାପ୍ରାକ କ୍ରମର ଭାଗରୁ
ପ୍ରାୟ ୧୫ କର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ବରେଥାର ଗୁଡ଼କୁଥିଲ
ପାହାର ବେଳନ ଦେଇ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବାସକ ସର୍ବ
କ୍ଷେତ୍ରର ବନ୍ଦରରେ ବହମାନ ପ୍ରେସ ଦେଇ ।
କିମେ ଦେଖିବୁ ସଜ୍ଜିତର୍ମଣୀ ପ୍ରେସର କରା

ଏହି ଅସ୍ଥିରୁ କହିଲେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ମନ୍ଦିରରେ
ଶୁଣି କେବଳ ଅଧି ନାହିଁ ।

ଅସ୍ମାନଙ୍କର ଆଜୁପୁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖି
ଅବସ୍ଥା ହଦୁକ ଓ ଯାତ୍ରାରେ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ
ବାଟ କି ସ୍ଵଭାବୀ ଚହଁ ପାଇଁ ବାହମାର ପ୍ରାର୍ଥନା
କେବାରେ କରାଯାଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ବାହା-
ଭାବରେ ଅବସରରେ ବାଲେସରେ କଥା-
ମୋର୍ତ୍ତର ସେହି ସତରିକିମୀନ ଡିମ୍ବ୍‌ରେ ୧୦୦୦
ମର୍କୁ ବରାଦ୍ୱାର ପାଠକାଳରୁ ଜଣା ଥିଲା
ଜିଲ୍ଲାବୋର୍ଡର ପାଇସ୍‌ସର କେତେଥିର ତକନ୍ତି
କର ଧାରନା ଓ ଉତ୍ସାହପୂର୍ବ ବଜାର ମଧ୍ୟରେ
ବିଶ୍ୱାସଭବତାର ସତରିକିମୀନ କରାର ପ୍ରେସ୍‌ରେ ସରଳ-
କରାଯାଇଥିରେ ସତରିକିମୀନ କରାର ପ୍ରେସ୍‌ରେ
ପାଇଁ କର ନେଇପାଇଁ । ମାତ୍ର ଦୂରାର ବିଷୟ
ଯେ ବାଲେସରର କଲେବାର୍ଟ୍ ଏହି ସରଳ
ବାଟ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଭବତାର ପିତାବରତାରୁ
ସେହି କାଟ ଥିଲା ତାହାରୁ ପ୍ରେସ୍ ରଖି ମଧ୍ୟରେ
ବରାର ଅଫ୍ରେମ ଦେଇଲେବେଳେ ମାତ୍ର
କାମ ଦୋଇଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସଭବତାର
ସମସ୍ତ ମାଟି ଥୋଇ ନେଇ କରି ପାଇସ୍‌ସର
ପୂର୍ବତାରୁ ଅଧିକ ବିହିତା କରି ଦେଇଥିଲା ।
ପରିବହ ଏ ସତରିକରେ ଯାହା ବିଷୟ ଦୋଇ-
ଥିଲା ତାହା ଜଞ୍ଜି ହେଲା ଏବଂ ଅବଶେଷ ମଧ୍ୟରେ
କେବାରେ ସତରିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କେବାର ଅମନକ ।
ଅଛନ୍ତି ଏ କାଟରେ ଦାଇଲେବୁଲି କେବାର
ଧାର ହେବା ଯେବେ ଜଞ୍ଜି କାହାମନି ଥିବିବିଲା
ନାହିଁ । ଏ ସତରିକ ବାଟ ମା ୧୦ ରକ୍ତ ହେଉଥିଲା ।
ମାତ୍ର ତପ୍ତି ୧୦ ରକ୍ତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରସ୍ତୁତର ସତରିକ
ଦେଇଲା ମା ୧୦ ରକ୍ତ ଏବଂ ପାଇସ୍‌ସରର
ଦେଇଲା ପାଇସ୍‌ସରର ହେବ ଜାହିଁ ଓ ସମ୍-
ବହା ଅବସରରେ ସତରିକିମୀନ ଦୋଇପାଇବା
ଏବଂ ପ୍ରତିଧା ପ୍ରତି ନେଇଲା କଞ୍ଚା ଦେଇବା
ବାଲେସର ଜିଲ୍ଲାବୋର୍ଡର କରିବ ନାହିଁ ।
ଅଭିଏକ ଗୋର୍ଜିକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଏ ବିଷୟ
ପରିବିର୍କର କର ଲାଗିଥିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ
ଏବଂ କବିଧାରଣାଙ୍କର କଥେର ଭାବରେ
ଦେଇବେ ।

ଦୟାମ୍ବ ନବର୍ତ୍ତମେଷକର ସବରାହ
ମୋହମ୍ମା ଧ୍ୟାନୀୟ ନନ୍ଦ ପାଞ୍ଚବ ବିଦ୍ୟାଶୀଳେ

ଦ୍ୱାରା କାହିଁ ଏହି ନିଜିତରୁ ପ୍ରାଣ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ତହେ ନିମ୍ନ ଦେଖାଇ ଅଧିକତରେ
କାରସ ଗୁଲିପାରେ ଏହି ପରିଚାର କରେ
ଦେବୁ ଦେଖାଇ ଯା ପରିଚାର ଅଧିକା ଛନ୍ଦା
କରିବିବା ଆପର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ ।

ପାଇଁବାଜାର କୌଣସି

କବିଶାସ୍ତ ପାଇର ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ଓ ଅନ୍ୟରାଧି
ହିମାଜଳ ଅମେଗାନେ ଡଳାଣ୍ ଅଧିଷ୍ଠରେ
ଦେଖି ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରସମାନେ ସେ ସମୟ କବାରଙ୍ଗର
ଦୁଇ ଭାଷ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ଦେଖା
ଯାଇ ଗାହିଁ । ଅଥବା ଘାଟ ଲଜ୍ଜାବାରଙ୍ଗ ଦୂରି
କୌଣସି ବାଦିମ ମାତ୍ରବ ସର୍ବଜାରୁ ବନ୍ଦ
ଥିଥିଥିଲା । ଏଥି ପୃଷ୍ଠା ବିବୃଥା ଲଗଇ ଛାଇ-
କାଳ ଘାଟର ବାଧୀରେ ଲଜ୍ଜା କି ଆର
ହେଲୋଟା ଦୁଇଭାଙ୍ଗା ଘୋଡ଼ା ହୋଇ ବାନ୍ଧ-
ର ହେଉଥିବାର ଅମେଗାନେ ପବାର କହି-
ଲୁଁ । କିନ୍ତୁ ଘାମର ଦେହିଁ କଢ଼ୁଆ ଘାଟ
ବାଲି କହିଲୁ । ପର୍ବତ ଅନୁଭବ ଭାଷ୍ୟରେ
ମୂଳକଳ କୁଥୁମାଳ ସମାଦିତାର କଢ଼ୁଣ୍ଡ
ଟରେ ଉତ୍ତମ କରିବା ଲଜ୍ଜାବାର ପବାର
ଅଥ ଲୋକିବାରୁ ମାନ୍ ପଞ୍ଚଭାଷ୍ୟ ହୋଇ-
ଲା । ହେହ ସମୟରେ ଅମେଗାନେ ଅନ୍ୟା
ନ୍ୟ ସମାଚାର ପାଇଲୁ ସେ ପୃଷ୍ଠାପତ୍ର ଦୁଇଭାଙ୍ଗ
ଥିଲା ଓ ଏକହିକ ଲୋକାର ଚୋହାର
ଦୁଇଭାଙ୍ଗରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଦୂର ଲଜ୍ଜାକୁ ମାନବେ
ଓ ଉତ୍ତମ ତତ୍ତ୍ଵ କରିବୁ କହାଏ ଓ ତତ୍ତ୍ଵ
କାରି କରିଯାଇ ଦୂର କରି ଥରେ ସମ୍ମାନ
ମାରି କରିଗଲା । ଏ ଦୂର ସମାଦିତରୁ
ଦୁଇ ତିବ ଅଟେ ଦୁଇବା କାରି ଅମେ-
ଗି ଦୁଇ ସମ୍ମାନ ଲୋକର ମହାତ୍ମ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତ
ପତ୍ର ଲୋଖିଲୁ । ସେ କହନ୍ତି କର ହୃଦୟ-
ଯେ ଦୁଇ ତତ୍ତ୍ଵା ଘାଟରେ ଦରବାର ଦ୍ୱାରା
ଦେଇଥିବା ଓ ଗାଢ଼ି ଉତ୍ସହିତର ମନ୍ତ୍ର
ରେ ମାରି ଦେଖି ସବୁ ଅଟେ ଦେବନ୍ଦି
ପାଠ ଉତ୍ସହିତର ଘାଟ ଦେଖିବା
ଓ ଯିବା ସମୟେ ଲଜ୍ଜାବାର ଏହି
କୁଥୁମ କରିବା ଘାଟରେ ଦୁଇ ପଦବିତର
ଦୁଇଭାଙ୍ଗରକ ଦୁଇବା ଦୁଇଯ କହିଲା
କି । ଏହିକି ଲୋକବକର ମନ ନ
ଦୁଇ ମୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମକି ଘାଟରୁ ସେ

କରେ ବାଟଠାର ସାର ଦେଖିଲେ ଯେ ପୂର୍ବ-
ଦୁଇ ହୁଲା ବ୍ୟବହାର ଦେବାଗତ । ମହାଶୁ
ଷଷ୍ଠୀବାରୁ ସେ କହିଲ ଓ ଉନ୍ନାନ୍ଦିର ଅଟିବା
ସମୟେ ଯେଉଁ କୁଣ୍ଡଳ ଅଥିଲ ଜହାର ପାଇବ
ବାଟରେ ଉଚ୍ଛିତାରୁ ଅମ୍ବାତ ମୋର ନନ୍ଦି
ଅଧିଗତ । ଏହି ଉଚ୍ଛିତାର କଠି କରେ
ଅବଳ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ କୁଣ୍ଡଳ ପିଥର ଦସବ
ବାଟରେ ପଢାଇଛେ । ଅବଳ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦେଖୁ ସେ କିନ୍ତୁ ବାଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର
ଆହୁ ହୁଲା ବ୍ୟବହାର ଦେବାଗତ । ବାଟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନୀ
ହେବାର କି ରିପୋଟ କହାଯାଇଲା ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାନ୍ତରୁ କଣା
କାହିଁ । ପାଇ କି ଏହି ପ୍ରଦତ୍ତ ବାଟରୀ ବୁଝି
ପାଇ କି କୁଣ୍ଡଳ ଗେବେ ରାତାଳର ପରିଦର୍ଶକ
ଅକର୍ମତି ଏବଂ ସେ ଆପଣା ପଦର ଯୋଗ୍ୟ
ନୁହନ୍ତି । କେବେଳ ମୋହରୀର ବାଟ ପରକାଳୀ
ନୁହନ୍ତି ବୈଷ୍ଣବର ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳ ଜନ୍ମିବା କ୍ଷେତ୍ର-
ବାର ହେବାର ତେ ବିଜ୍ଞାନରେ ଜ୍ଞାନେ
ପରିଧାରର ସାର ଭିତର ଦେବାଗତ । କିନ୍ତୁ
ହରିବାର ବାଟରେ ଜ୍ଞାନେ ମଧ୍ୟର ଦେବ
ଅବଳ ଜନକ ହୁଲାରେ ପାଇ ହେବା ମଧ୍ୟ
ହୁଲା ନୁହନ୍ତି କୁଣ୍ଡଳର ତେ ଅସୁରକ୍ଷା ଅନ୍ତର ।
ନିଷ୍ଠବରେ ତେ ପରିଧାରେ ପାଇ ଭିତର ଭର୍ତ୍ତା
ପାଇବା ସଜ୍ଜାରେ ବାଟମାତ୍ର ସରବାରୀ ହୋଇ
ଯାଏ କେବଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅବଶେଷ ଏକାଟିମାତ୍ର ସରବାରକିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧି କିମ୍ବା
ଗେ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏ ବାଟ ତ ମୋହରୀରକିମ୍ବା
ଅଭ୍ୟାସୀ ବାଟ ପାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଚୟ

କଣ୍ଠପୁରୁଷଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ ଉମ୍ମେଳଦୟର
ସହ ଏହି ସାଲର ହଜାର ମାଠ ଦରି ମାନ୍ଦି
ଏହି ହଜାରଙ୍କ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଏହି ମନ୍ତ୍ରମୂଳର ପରାମର୍ଶ
କରିଯାଇଛି କି ସର ଏହିଏ ସାଲରେ
ଏହି ମନ୍ତ୍ରମୂଳ ସାଲ ଅଧିକ ସାହୁରର ହୁଏ ।
ମହାନ୍ତର କୋର୍ତ୍ତା ଏହି କୁରି ମୁଣ୍ଡ ଆହେ
କି ଉତ୍ତା ମୁଣ୍ଡ ମାତ୍ର ଏହି କୋର୍ତ୍ତାରେ ହୁଏ

ଅକ୍ଷର ଥିଲା । ଏହି ଶ୍ରୀମତୀ ଓ ଶ୍ରୀ କାର୍ଣ୍ଣାର
ଦୟାଜନମାଳଙ୍କରେ ସବଳ ପ୍ରଚାର ମୂଳ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଥିଲା ଥୁବୁ । କବୁଳ କବି ମନ୍ଦ ଏହି ପାଠକା
କରିବ ଉଚ୍ଛା ଥିଲୁ ସବଳ ଦୟାଜନମରେ ଦୃଢ଼ି
ହୋଇଥିଲ ମନ୍ଦ ଏହି କବି କ ମରମାର
ପ୍ରାକୁଳବ କାରଣରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ତରୀ ବ ପରି-
ମାଗରେ ଏହା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୟାବା କର୍ମବସ୍ତୁ
ଦେଇ ଶୁଭକ ଏହି ସାକାନ୍ତାକଲାର ଫଳ ଅଟେ
ଯାହା ପ୍ରେସ କରିବା ଅନ୍ୟକ ପ୍ରକୁଳରେ ଜେବେ
ଦେଇଥିଲୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଉତ୍ତର୍ଦୀଖ ଦେଇ ନା-
ହୁ । କଙ୍କଳାର ଯାତ୍ରୀ ମହାମା ହସ୍ତାବ କରିବା
କୁଣ୍ଡ କର୍ତ୍ତମାକ ନର୍ତ୍ତମେସତ ହୃଦୟାନନ୍ଦରେ
ଅଛି ଏହି ରହି ସଙ୍ଗେ କହୁ ଦେଇଥିଲୁ ମୁହଁ
କୁମାର ମ୍ୟା ପ୍ରବନ୍ଦୋବ୍ୟ ହେବା ।

କୁଳ ପାଞ୍ଜାବ ସତର୍ଷୀ ୨୩,୯୮,୨୪୭ ଲକ୍ଷ
ଏତିରେ ୨୫,୫୮,୨୮୮ ହୋଇଥିଲା । ସାଥୀ
କରୁଥିବା ଦର ଦରକ କିମରେ ଲାମାକ ନାହିଁ
ଏହି ମୋଟରର ମୋଟରଲେଟାରୁ ସବୁରକ୍ତି
ଦର ଦରା ସମ୍ମନ କାହିଁବା ଏହି କଣାପାଇଁ
ଅଛି କି ବନ୍ଦରଗାସିଆରୁ ଡକ୍ଟର୍ ପଶୁପିତ
ମଧ୍ୟା ଅଥବା ଏହି ପାନକ ଦର ମୋଟରଲେଟାରୁ
ଦେଖାଇବା ଅବଳି ପ୍ରେତ ପମ୍ପରେ ଦିଲା
ଦରକ ପଠାଇ ଦିଲା ।

ପଞ୍ଚ ଟଙ୍କା ସାଲରେ ୨୫,୨୯, ୧୨ ମହିନେ
ବର୍ଷାର ଶତ ଟଙ୍କା ସାଲରେ ୨୫,୩୫,୫୦୦
ମୂଳ ଦିନରେ । ମୁହଁର ଦିନ ମହିନରେ
ବଜାର ପରି ୨୫,୮୮ ଏବଂ ମୋରମନରେ
୩୦,୫୫ ଥିଲା । ବଜାର ମହ ଧର୍ମ ଲାଖ ୨୫
ଦିନ ଏ ଟଙ୍କା ୦୨ କରିଥିଲେ । କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାତ୍ରର
ମୁହଁର ଯେତୁ ଭାଇର ପ୍ରକାଶର ହୋଲାଗ୍ରାମ
ବର୍ଷାର ଦେଖାଯାଏ ତେ ଏହି ବର୍ଷାର ନିରାକାର
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପଲା ବଜାର ପରି ୧୦୫୫ ଏବଂ ଏହି
ବର୍ଷାର ଶାକବର୍ଷି ନିରାକାର ହେଲା ୫୦, ୮୦
ମହିନରେ । ଅଛିତକରେ କ ୫୦ ଟଙ୍କା
କ ୨୦ ଟଙ୍କା ମନ୍ଦିର ଦୃଢ଼ ବଜାର ହେଲା ୨୦
୨୦ ଏବଂ କ ୨୦ ଟଙ୍କା ତର୍କ୍ ଟଙ୍କା ୨୫,୫୫ ମହିନେ
ଥିଲେ । ସବୁର ଠିକ୍ ବୁଝାଇ ମୁହଁ ବର୍ଷାର
ପରି ।

ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଖିବୁଙ୍କ କରାଯଥାର
ଦେହ ସକ୍ଷମ ଏଣ୍ଟ ମାଲରେ କି ୧୯୪୫

ଭାବରେ ୫ ୨୦୧୭ ଜାନୁଆରୀ ହେଲା
ପ୍ରତିମେ ସତ କୋଣ୍ଟ ସାଲରେ କୁ ୨୦୪୫ ଏବଂ
ତୁମରେ କୁ ଗାଁମା ଓ କଷ୍ଟମାଳା ଦୋଷରେ
ଏହି କୁ ୨୦ ର ଉଦ୍‌ବ ହୋଇଥିଲେ । କୋ-
ବିଧା ଏ କରସୁରେ ସରବ ଡିଲାବା ସାଥେ
ଦୃଶ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନ ଏହି ଯେଉଁଠିରେ ହୁଏ
ହେଲା ଯେତୋର ବନ୍ଦୁ ଦେବା ପରିପ ମନ୍ତ୍ର
ନିରାପଦୀରୁ ଅର୍ଥ ବନ୍ଦୁ ଦେବା ହତର ନୁହେ ।
ଏହି ଦେବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ସ୍ଵରୂପଙ୍କର କହି
ତାର ବନ୍ଦୁ ଦେବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନ୍ୟବର ପ୍ରେତ-
ପତ୍ର ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଶୋଷିବାର କହ କହାଏନ୍ତି
କି ସାମାଜିକ ସାମାଜିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେବା କହିବ
ହେଲେବେ ଯେଉଁଠିରେ ହୁଏ ହାତି ମାତ୍ର
ଯେତୋର ବନ୍ଦୁ ଦେବା କହିବ ଅବଧିବ ।

କଣ୍ଠେ ହାତ ଏକ ଚାହିଁ ପକ୍ଷବର୍ଷର ପ୍ରଥମ
ଦେସର ମୁହଁ ଗାନ୍ଧାରା ନିର୍ମଳ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା
ସଥା—

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ	ଅନୁଭବ
କରିବାର ପରିମାଣ	୧୨,୫୪,୦୯୮
ଲାଭ ଓ ୧,୨୭,୬୫୦	୧,୨୭,୦୯୭
ଦରଶ୍ଵର ପରିମାଣ	୧୩୦୭୦
ଅନୁଭବ ପରିମାଣ	୧୮୮,୨୧

କଣ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ପ୍ରଥମ ଦେଖ କୁଳ
ଏହି ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଦାତର ପାତ୍ର ହେଲେ
ତ ବୁଝି ଅଜ୍ଞାତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖିବା ମଧ୍ୟରେ
ଜୀବତରେ ନେବାର ବିଅନ୍ତି । ଆମ କମାତା-
କେ କରଇ ପକୋଣ ଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ କେବଳକା-
ଶୂନ୍ୟ ଓ ବିଦ୍ୟାରରେ କହିଗୁ ନାହିଁ ।
କୁଳର ପ୍ରତିବାର ତମମେ ସହାଯ କୁଳକା-
ଳକ କରୁଥିଲ ପ୍ରଦର୍ଶନ । କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଏହି କଳି କମି କୁଳି ହେଉଥିଲେବେ
ଶୁଣି ଓ ଶେଷ ଜାଗାରରେ ଅଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା
କାହାର । କରାରରେ ମଧ୍ୟ ବହି ଗାରା । ବନ୍ଦିମା
ହିନ୍ଦୁକର ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରକାଶର ଲୋକମାନ୍ଦି
ଜୀବନର ଗାନ୍ଧି ଜାହାନ ।

ଓଲାହତା ପୂର୍ବ କରାଇଲେ ପ୍ରଦଳ ମନ
ଗାନ୍ଧି ବାବାରେ ସୁଲବର୍ଗଠାକୁ ଶିଳ୍ପ ଥିଲେ
ଦହନୁଷ୍ଟେଣ ଜନପଦାରେ ଉଠେଇ ଦୋଷ
ଥିଲେ ।

ଏହି ଦୟାରୀ କୁଳେର ମୌଳିକ ସତ୍ୟାଧିକ କହାଯାଇଲା
ତଥାକୁଣ୍ଡର ପଦମ୍ବା କୋଣ୍ଡର ବନ୍ଦିର ମାତ୍ର ଅରଗାଇ
ଅଛି । ଯେଥାରେ କହ କରନ୍ତି ଥିଲେ । ସମ୍ମରେ ହୁଅଇଲା
ଏହି ।

ପରିଷ୍କାର ମେହେଳଙ୍କ ତାହା ଶା ସୁନ୍ଦର ସ୍ଥାନୀୟ ମହାନ୍ତିର
ଏହି ପଦିତ ହେଉ ପଢ଼ିଲେ ଯାଏ ଯାହାକୁ ମୌଜାମାନକ
ମହାରାଜଙ୍କ ବ୍ୟାହାର !

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟକାଳୀ ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ଏହି ନୋଟ
ଏହି କାହାର ଅଛି ? ସୁମଧୁର ଲାଦି ମେହେହୁର ବଢ଼େବେଳେ
ପ୍ରାଚୀ ଅଶ୍ଵରାଜୁଙ୍କ ଏହି ଶୂନ୍ୟ ଦିଶରେ ଏହି ସମାଧିର ଏକ
ବିଶେଷଜ୍ଞ ହେଲା (କର୍ମକାର) ମହି ମିଥ୍ୟା ।

ଯଥମାନେ ମେହିତିର କାହିଁ ଏ କରିମୋହିତ
ଯୋଗ ମନୀଶ କାହାର ପ୍ରକାଶ ଦୂର କରିଲୁ
ଖୌର ମୌଳିମାନ ବଦ୍ଧାରରେ ପଢ଼ିବ ହସିମାନ
ହୁଅଛୁଟ ।

ପ୍ରେସ ପତ୍ର ।

କେତେବୁଦ୍ଧି ମହାନ୍ତ ବିମନ୍ତେ ଆମେ-
ପାଇଲୁ ଦେଖିବାକୁ

ପ୍ରାଚୀନତା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନହିଁ ଯେ
ସମୀକ୍ଷା

ଏଠାକାର ସେବଣେଜଳ ଅନ୍ତର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ଦାତା ମର୍ଯ୍ୟାମଣୀ ପଦାନ୍ତି “କିମ୍ବୁ ମିଶ୍ର ଲାଭବ
ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷୁମହର୍ଷୀୟ ବାଲକଙ୍କୁ । ୧୦
ମାତ୍ରନରଥୁଁ ଲଭେ ପରିବା କମିତି ମାସକ ଦୂର
ଟ ୨୯ ବା ଦେଇଥିଛି । ଏହି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ଏହିପରି ସାମାଜିକ କରିବାର ମନ୍ତ୍ର କରି
ଅବଶ୍ୟ । ଶ୍ରୀମଦ୍ବାରା ଏହାକର ଅଭିଭାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରନ୍ତି ।

୭୪୮୭

JAGANMATH ROY
English Teacher
Aswemkar
M. G. R. School.

৪৬৭।১৩

ବ୍ୟାକରଣ କରିଲ କବିତାର ଶୀଘ୍ର ବାହୀ
ଶୁଧାକାଥ ସାଥେ ମହାପଦମ କୁରାଟ “ମହାଶାରୀ”
କୁମର ଏବଂଶେ କବିତା ସ୍ଵର୍ଗ ମୋହର ଏବଂ
କରୁ ଉପହାର ଆବଶ୍ୟକାରୁ ଶାକତାକୁ ପାହା
କରି ନିମନ୍ତେ କେଇ ହେଲେଇ ଅନ୍ତର ଓହ
ଦୃଷ୍ଟିଶାରିଲୁ ଯେ କହିଲା ଯେତରିକାନାହିଁ
ତୁମ୍ଭ ଅଲୋଚନ ସାଧାରଣ ସମ୍ମରେ ଉପରୁତେ
ବହାପରାମ୍ଭ ଜାହାମୋହନ୍ ଅନ୍ତରୁକୁ କେବଳ
ଅନ୍ତର ସମୟ ଜାଖ କୁହେ, ତୁମ୍ଭ ଅଜ୍ଞା କରିଥିଲା
ନର୍ମାନ କୁହାମ୍ବୁ ହତାତାଙ୍ଗା କରିବାଅଥ

ଏଥେ ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତିମ୍ପିଯ୍ୟା ପାଠମଦାଦେଇ ମହୋଦୟରୁ
ଦିନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରକାଶଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣଙ୍କ ଜିକଟରେ
ସେପରି ପ୍ରସଂଗାର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଥିଲୁଗା ସେହିପରି
ସମାଦରପାଦରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବାଦ୍ୱାରା ସାଧା-
ରଣ ପ୍ରାଣିର ସୁଖମା କରିଦେବେ । ପାଠ
ବହୁବଳ ଗର ହେଲେ ସୁକା ଚୌକରେ ବିଜ୍ଞାପ-
ନାବ ଦେଖିବାରୁ ନ ପାଇ ଅବହୁନ୍ତୁ ଦୂରରେ
ବଢ଼ଇ ଲଗାଇଥିଲୁ ସୁଣି ଲବନାଦ୍ୟ । ମେ-
ଦୋକୁ ନିବେଦନ ତୃତୀୟଙ୍କାମ କରି ସାଧାରଣ
ପ୍ରାଣିର ସୁଖମା କରିଦେବେ ।

ପାଠେ }   ବର୍ଣ୍ଣମୂଳ
ଚକ୍ରାଧ୍ୟାବସ୍ଥା }   ଶାନ୍ତିକାଳ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

১৯১২৭

ନୟାଳୁଖିତ ବିଷ୍ଟିକୁ ଅପରାଦ ସୁହଜ୍ୟାତ
ସେଇପାଇଁ କରି ବିନନ୍ଦାତର କରିବା ହେବେ ।

କହୁ ପାଇଲୁଛ ଜଣା ନୟସ୍ତ ଶୋଷିଏ ଶ୍ରୀ
ଦ୍ଵାରା ବଥରେ ବରଚିବଂଧମାନେ ମୋଗତ ବସୁ
ବାଳକୁ ରଜାଧିଶ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଏହି
ହୀପର ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସବ ଦିନର ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ
ଆଇ, ଲବନ ଓ ମାତ୍ର ଏବନ୍ଦିତର ଅବସ୍ଥା
ଫରଳ ଦୁଇ ଲାଖି ଲକ୍ଷଣ ଶୋଭାଜ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେ ଦେବତାଙ୍କ ସେଥିର ସକଳ ବାସାରେ ମାତ୍ର,
ଏହି ପୃଷ୍ଠରେ ବଜାଳା ଦୁଇର ପାଇଁ ବାଲୁକୁ
ରୂପାଭବଦ୍ୱାରା ସେ ଘୋଲାକ ଦେବତାଙ୍କ
ଗର୍ହରେ ୨୫ ଓ ୩୦ ଦକ୍ଷାର ଟକା ଲକ୍ଷଣ
ଦେବତାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନ୍ଦାଳ ହତା ଯାମେନ ହୋଇ
ନିଜେ ଗର୍ବମେଧ ଶୋଭାକ ବନ୍ଦବାରୁ ପ୍ରତି-
ଦର୍ଶଣ ଓ କରାରୁ ଅଥବା ଦେବାକୁ ନାହିଁ
ଏହାଦୁଇ ସଜାବର ଅବେଳା କରି ଦେବତାଙ୍କ
ଅସ୍ତ୍ରରେ କମାନ୍ଦୁପତ୍ରରେ ହେବେବ ବର୍ଷ ଦେଇ
ଆଜ ଫରଳ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା କୁଣ୍ଡଳ ନ ଦେବାକୁ ବ୍ୟା-
କର୍ମ୍ୟ କଲାପତା ସହାଯେ ଘରା ନହାଯିସୁ ପାଇଁ
୨୦ ଡକାର ଟକା ଦରି କରିଅବୁନ୍ତି । ପଳା-
ମାଳକୁ ସାହାତଥ ଓ ତିର୍ଯ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵଶାର୍ମରେ ବନ୍ଦ
କିମ୍ବାର କରି ଫରଳ ଉତ୍ସ କରିବା ବରର ପ୍ରଧା-
ନ ଭାବରେ ଅଟେ । ରାଜାର୍ଥୀ ଡଳାର କେ-
ହେବ ଭୂତ୍ୱ ଟକା ୨୦ ବସ ମଧ୍ୟରେ ମହା-
ଜଳ ମାନଙ୍କୁ ପରିଷେଷ କରିଅବୁନ୍ତି । ଅଗାମୀ
ଫରଳ ଭବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି କେତେବେଳେ

ଅହାୟ ଦରି ଶୁକରୋଷ ପୁନଃ ଦେହରଥେ ।
ତମ୍ଭା ବନ ସମସତରେ କେତେକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି
ମଧ୍ୟ ଦେହରଥେ । ଏ ବର୍ଷ ଫାରଲର ଆବଶ୍ୟକ
ଜନମ ଥିଲ ପ୍ରଜାମାନେ ଅଗାମତ ଘଲ କର
କରି ସୁଖରେ କାଳଯାପକ କରିବାର ଆଶା କର
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହୁର୍ମର୍ଦ୍ଦ ବଣିତାଃ ନଳିତ ମଧ୍ୟ
ତା ୯ ବର୍ଷରୁ ଦଶଶା ମୌଖିକ ବ୍ୟୁ ସନ୍ତୋଷ
ମନ୍ଦୀ ହୁଣ୍ଡ କେବାରୁ ଅବସ ଦେଲ ହୁଣ୍ଡ
ତମ୍ଭାର ଲକ୍ଷ ହୁଣ୍ଡ କେବାରୁ ଲୁଗଲ ଜ୍ଞାନ
ସ୍ଵଜୀ ମହାରତୀ ସମୟ ପ୍ରକାଶକ ଦ୍ଵାରେ
ପଦବୀଜରେ ଦୁମରା କରି ଜ୍ଞାନ ସଙ୍ଗେ ଦେଇ
ଦେଇ ତମ୍ଭା ହବିଟକରି କରିମାନଙ୍କ ମହମତିରକରିବା
ଯହୁଣ୍ଡରେନାଟି ତେଣ୍ଟା କରିଲେ ମାତର ସମୟ ଦେଖିଲା
ହିଙ୍ଗଳ ଦେଇ ତମ୍ଭା ନଳ ଏପର ଦୂରି ଦେଇ
ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଥିଲାଏ ପ୍ରାଣବିରାମ କରିଲା
ପାଇ ବ୍ୟଧି ମହିରେ ଆସି ଲା ୨ ଦୁଇ ପୂର୍ବାହ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ ଲାକାଶ୍ରାବରେ ବନମାନ
ଜଣିପାଇ ସମୟ ପାହରୁବ କିମ୍ବ ତମ୍ଭାଧାର
ହେଲା । ସ୍ଵର୍ଗ ମହାରତୀ ଅପରାଧ ପରିଚାର
ମାନବୀର ବିଶ୍ୱାସରେ ହୁର୍ମର୍ଦ୍ଦ କରୁଥାର୍ଥରେ କର
ପରାଇ ମହିର୍ଦ୍ଦ ଉତ୍ତରେ ଥାଇବା । ଏହି ନଳ
ପ୍ରାବିହରେ ଅତେବଳ ପ୍ରାମ ଡିମୋର୍କ ଓ ପରାପରା
କୁଷ୍ଟିଯାର ଅନ୍ତରୁ ଦେଇ କଷ୍ଟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଦୟାଶାର ନଳ ମହାରତୀ ପ୍ରଦିଦିନ ଦେଇବର
ଖଣ୍ଡ ଗୋଟା ବାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ସହିତ ନେଇ
ପ୍ରକାଶକ ନଳ ବିଭିନ୍ନ ଜଗତକୁ । ଯେଇ-
ମାନବର ମୁକ୍ତ ଦୟା ଦୋର ହାଣି ପାଇଅଛନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ଆଜି ଦୂର ମହିରେ ଆସି ଦେଇ
ଅନ୍ତରୁ ବଠାଇ ନଳ ମଧ୍ୟ ଖେଳି ଲଂଘିଲା
କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ ପ୍ରାଣର ଦେବାରୁ ଯେତମାନେ
ଦୂର ମହିରେମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନେଇଅଛନ୍ତି । ସହିତ
ଆଜି ଧ୍ୟାନ କଲା ଦ୍ୱାରି ଦେଇ ଦେବେ ଦୂର
ଜଳମନ୍ତ୍ର ଦୋର ସମୟ ଆସି ପ୍ରାଣମାନର ବର
ପାଇ ବିଜୟ କରିବ ଶ୍ରୀମତ ସ୍ଵର୍ଗ ମହାରତୀ ଏ
କପର୍ଦ୍ଦରୁ କରି ଦେବକା ପରାମେ ଧୂରକଳ
କରେଦୂର ସାହେବ ନଦୋଦୟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । କର୍ତ୍ତୃପରିମାନେ ଏମର ଅପର ସମୟ
ରେ ନିର୍ମାୟ ପ୍ରକାଶକ ନଳ କରେଇ
ରାଜା ହାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶ ଦେଖିବାରୁ ହୀନ ଥାଏ ।
ଦେବ ଜୀବର୍ତ୍ତମେତ୍ ସଙ୍ଗାନତାରୁ ପ୍ରକାଶର୍ତ୍ତ ପାଇଁ
ଅଠ ବିମା କଥ ଲାଗିଲା । ପଥକର କୃତିତ୍ତରେ
କେଉଁଛକି କିମ୍ବା ଏକ ପରିଷା ଏହି ସଂକଳନରେ

କେବୁ ହେଉ ନାହିଁ ଏ ବିଷସ୍ତରେ ରାଜୀ ମହାଶୟଦ୍‌
ବାର୍ଷିକ ଲିଙ୍ଗ ପୋର୍ଟର୍‌କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ସୁଧା
ଏହି ପଳ ହେଉ ନାହିଁ ।

କା ୩୦୫୨ } ଶା ହୃଦୟରେ ମେଲ
ହେ । ସବୁଳ

ନିଜପାତ୍ର ।

କାହୁ ଲୟକାପନୀତ୍ର	ଟିମଳ	୫ ୯ ୯
ଲେଇଧାର ପାହାପୁର ଅନ୍ଦପୁର	ଟିମଳ	୫ ୯ ୯
ଚୌଥୀପୁ ପଥାମାଧକ ସାଙ୍ଗାଳ କଟକ	ଟିମଳ	୫ ୯ ୯
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ସମ୍ପଦ	ଟିମଳ	୫ ୯ ୯
କୁଳପୁର ପାଠ୍ୟଗୋପୀ	ଟିମଳ	୫ ୯ ୯
ଦୁଷ୍ଟମାଧକ ଚାପୁକ	ବାଲିବେଳ	୫ ୯ ୯
ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର ପରିବେଳ	ଟିମଳ	୫ ୯ ୯
କାହୁ ଦେଖ୍ୟକାଥ ପଣ୍ଡତ	କଟକ	୫ ୯ ୯
କାହୁ ଦେବାକାର ମେତ୍ର	ମରାଠା	୫ ୯ ୯
କୋହମନ୍ଦବାରୀ	ପିଠାଇ	୫ ୯ ୯
କାହୁ ପକାତଳ ପେତୁର	ପାଠକାଳ	୫ ୯ ୯
କାହୁ ପକାତଳ କନ୍ଦ	କଟକ	୫ ୯ ୯

ପ୍ରକାଶ ।

ନିମ୍ନ ଲକ୍ଷିତ ପୁଷ୍ଟିକଳାଳ ପ୍ରଦେଶମାଧ୍ୟ
ପସକ ଦୋକାନରେ ବିଜ୍ଞାପ କେଉଁଥିଲା ।

ମାରକର ଓ କଣ୍ଠୀଦୁଲିର ପାଠେ, ସହାର
କ୍ଷାତରଙ୍ଗ ଓ ପଣ୍ଡିତ ନିମାଜବନ୍ଧର କଥାଦୂର୍ଘ୍ୟକ
କୃତ ଶୀଘ୍ର ତାର ମଧ୍ୟବନ ରଞ୍ଜନାର
ପରିହାର୍ତ୍ତର ଓ ପରମାଣ୍ଡଳ ଓ ଏହ ସ୍ଵରଗ
ମନ୍ଦିର ଟେ ଖାଲୀ

ରେହନ୍ସ୍ୟ କଲେଜର ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
ଆ ପୋରେଶ୍ୱର ମୁଦ୍ରକର, ପ୍ରାଚୀ ପୁଗୋଳ
ମାରନର ଦ୍ୱାରାକୁଣ୍ଡର ପାଠ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨ ।
ଏ ଏହାକି ବୁଦ୍ଧ, ଅଧିକ ପ୍ରାଚୀମେଲ୍ୟ ପାଠ୍ୟ-
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ ମର୍ଯ୍ୟାନ ଟ ୫

NAUG & Co.

(Established in 1862.)

170 Cornwallis Street, Calcutta.
Cloth Merchants, Milliners, Drapers,
Silkmercers, Hosiers, Haberdashers,
Tailors, ready made clothiers and
Mofusil Agents.
Deshi and Belati cloth Merchants.

ପାତ୍ର ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧୀ

(ପ୍ରଥମ ଅନୁଵଳାକାରୀ)

୧୭୦ ହର୍ଷିକାଲିପି ପିଟେ, କଲାପା

ଦେଖି ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ଲୁଗାର କେପାଥୀ;
ଗୋପାଳ, ଶୋଧି, ମୋଳା ଓ କାନାପ୍ରକାର
ଜୀବବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱୟ ଦିନେଶ; ଦରକ ଓ ପାନ୍ଧି-
ପୋଷାକ ହିତେଶ ଏବଂ ମୋଦ୍ଦସନ ଏଇସା
ବାସରକୁଣ୍ଡଳାର ।

କଟକ ପ୍ରିୟ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାହୁ ଧ୍ୱନି
ଦୋଲାରରେ ବିଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା । କେତେବେ
ଜିମ୍ବାର ଲେଖ ବହିତ ଗାଲିଗା ବିଶ୍ଵାସ ।

ଲେଖକାର ଦୃଷ୍ଟି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର	(ସମୀକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା)	୧୯୭୨ ଜାନୁଆରୀ
“ଯାହିଁ	ସୁଲଭ	୧୯୭୨ ଜାନୁଆରୀ
“ପରିବାର	”	୧୯୭୨ ଫେବୃଆରୀ
“ବୁଦ୍ଧି		୧୯୭୨ ଜାନୁଆରୀ
“ଶିଳ୍ପ	(ଚାଲନକାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା)	୧୯୭୨ ଜାନୁଆରୀ

ନୁହି ପ୍ରପା ହୋଇଥାଏ
ଶବ୍ଦିତ ଶୀଘ୍ରମୁହୂର୍ତ୍ତା

କାହୁ କାଶ୍ମରପ୍ରସାଦ ମେଡ଼ିକ୍ଯୁଲାର୍ ଖତର
ଓ କ୍ଲାଇ ପ୍ରିଂଟୋଫାରିନ ଏଥାଲ୍ମ୍ସ୍ଟ୍ରେ ନବିଜ
ମହିନ୍ୟ ୧୦୧

ସାପ୍ତିହିକ ସମ୍ବନ୍ଧରୁମା ।

ପ୍ରକାଶକ

ଯାଇବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ମାତ୍ର ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ମହାନ୍ତିର ପାଇଁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ।

338

卷八

କରୁଥାବ ମରିଛି; ଏଣେ ଉପାଯାଖଣ୍ଡେ କବ-
ନ୍ତିଦେଶକର ଦୂତନ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ଏହଙ୍କର ହୋ-
ଇଲୁ ଯେ କେହି ବରିମାଳ ଦାସିର ଘାଟେ
ଜନନୀୟ ଠବା କରିଥାଏ ବି ଏହ ର୍ତ୍ତ କିମ୍ବନ୍ଦୁ
ନାହିଁ ବିଧାତିବ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲାଗସ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ସହମିତ୍ରେ
ମନ୍ଦିରରେ ସବାଧେନା ଅବଶ୍ୟକ ବୁଝୁ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏହ ଦରଜାକଣା ପ୍ରଧାନରେ ଉଦ୍‌ବୋଲି
ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦ୍ୱାରା ନେଇ ପାଇଅଛି ।
ମନ୍ଦିର ଓ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ପରାମରଶକାରେ ଏହ ନିର୍ମାଣ କରିବ ଉଧ୍ୟତ
ଅନୁଶୀଳନ ହୋଇଥାଏ ।

ଦକ୍ଷାର ପ୍ରଭାତଶିଳ୍ପ ହେଉ ବନ୍ଧୁମାର,
ମାତ୍ରେଜରକ ପ୍ରାର୍ଥନା ମତେ ମନ୍ଦମାତ୍ର ସନ୍ତୋ
ଶୀର ଜେନରଲ ବାହାଦୁର ଅବେଦନ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ଏ ହାତଗୀରୁ ବେଳମାଟ ସମ୍ମାନୀୟ । ୮-
୯୦ ସାଲର ଅଭିନାଶୀଳନ ଫଣିଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ମେତେ ଯେଉଁ କିଥୁମାକଳ ପ୍ରାଚୀର ବନ୍ଧୁମାର
ଜୀବା ଅସନ୍ତୁ ଅବ୍ୟୋଦୟ ମାତ୍ର ପ୍ରଭାତଶିଳ୍ପ
ମାର୍ଗଦାରର ମନ୍ଦର ଦେଇବାକୁ ପ୍ରତି ଜାହାନ

ତଳିକମୀର ଗା ୧୭ ରିମରେ ଶେଷହେବା
ସାଧୁହୁକ ସରନୀର ପିଣ୍ଡୋଟକୁ ପ୍ରକାଶ ମୋ
କ୍ରେଶା ଓ ଦ୍ୱିତୀୟକାଲୀନ ବନ୍ଦରଦେଶର
ଅଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଚୀରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଜାଗା-
ହେବୁ କୃତର ଅଧିକ୍ୟ କଲା ନହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟକାଲୀନ
ନୃତ୍ୟଦାନରେ ଗୀତ୍ର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ନ ହେବେ
ଅଧିକର ରୂପ ଏବଂ ହେବ । ପଞ୍ଚମୀରେ
ଦାନକାଳୀନ ପରିବହଣାନର ଅଧିକ ଧୋଇଲେ
ନକ୍ଷ୍ଟ ମୌରିଯଙ୍କ । ଅତିଥି ଏହି ସମୟରେ
ଏକ ପ୍ରଦେଶରେ ଅନ୍ତରଭୁତି ଓ ଅନ୍ତରଭୁତି ଉଥିପୁ
ସଠିଲା ଧୋଇଥାଏ ।

ମେଲାରେ ଶାନ୍ତି ଘୋଟିଏ ଭେଳାଟାଟ
କମେଟ କଷକା ଖୁପି ମହାମାଳ୍ୟ ଗରୁଣ୍ୟରଙ୍ଗେ
କରନ ବାହାଦୁର ଏହ କମେଟର ସମ୍ପଦ ଏକ
ଅର୍ଥ ଛାଡ଼ି, ପର୍ଵତବାନୀଯ ମରବ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କେତେକ ବସନ୍ତ ପଧନ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ
ସବୁ ହେବେ । ରେଳମାଟ କର୍ମଚାରୀରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ସବୁରୁଗେଇଛି ଉପରୀର
ଫୌରଥାରୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟ କେଉଁ ବାଟ ବିପରୀ-
ମାରୀ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ କେଉଁବାଟ ମାତ୍ର ଅର୍ଥ
ଦ୍ୟୁମନ୍ଦରା ଅବଧିକ ଏହ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଦିନର ଏହ କମେଟ ରଖିବେ ।

ପଞ୍ଚାଶବ ଲକ୍ଷେ ସିଂହ ସବନାର ଘୋଷାଳ-
ଦୀର୍ଘ ବିଲାତରେ ଅନୁକ ଶୈମା ବର ବାରଦ୍ଵାର
ହୋଇ ପୁଣ୍ଡମନ୍ତ୍ର ପ୍ରେର ଶ୍ରୀଅଶ୍ରୁତାନ୍ତ୍ର । ସିଂହମା-
ନନ୍ଦର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରେ ସବନାଳ ଉତ୍ତିନା (ମୌର
କ ହେବା) ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ପିତରା ଆଜନ୍ତୁ ମାତି
ବାରମ୍ବା ଘୋଷାରଲେ ପରପୁର ଶର୍ମୀତ
କାନ୍ଦର ମେଷି ପନ୍ଦିତା ଭିକ୍ । ଅହେତ ଉତ୍ତ-
ଦାନ ମନ୍ଦାଶୟ ପଦବୁନ ପରଦର୍ତ୍ତରେ ଆମଜା
କାନ୍ଦାୟ ପଥତ ପିତି ବାରମ୍ବାଶ ପାର୍ବତୀ ନରବାର
କିଶୋର ଅନୁମତି ବରତକୁ ଶ୍ରୀଅଶ୍ରୁତାନ୍ତ୍ର । ଏହା-
ବିନ୍ଦୁ କାଶ୍ୟ ଅନୁମତ ଅବଶ୍ୟ ପରମପାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ

ଏ ସ୍ମାରକ ପଦାଳଙ୍ଗ ଦନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧିବାଚ
ଏ ଲିଙ୍ଗର ଧୋଇଥିଲୁ ଅନେବ ପତ୍ର
ଏ କରିବାକୁ ଅଛ ତୋରବାକୀ ବସନ୍ତର ଦର-
ଖାସମାନ ଏଠା କଲେବୁଷ କଟେଖରେ
ଦେଇଲୁଣେ । କଲେବୁକ ପାହେକ ପାଞ୍ଜଳ
ସବାକୁ ବସୁନ୍ତ ପ୍ରେସନ୍ତର ପୃଷ୍ଠାର ଶୁଦ୍ଧି ପାଇ-
ଲେ ଲାହ । ମାତ୍ର ଦେଖାଇ ନିର୍ମିତ ବସନ୍ତ-
ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଘନ୍ତ କରିବା କାରଣ ତେପିକଲେ-
ଦୂର କର କରିଥିଲୁନ ବସନ୍ତ ଅବେଳ
ଦେଇଥିଲୁଣେ । ସମୟମୁକ୍ତ ଜଗାଧିତାନନ୍ଦ
ଦେବୀ ନମନେ ଆସି ଲମ୍ବିବ ସାହେତ
ଅନେକ କେବ ଅନ୍ତର ।

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶ ପରୁଷାଳକଳାର ସେଉଁ
ସାତବରାଗରେ ବିହିନୀ ହୋଇଥି ବହୁ ମୟରୁ
ଦୂରବ ବଜ୍ର ଡେଣା ଏବଂ ଶେଷ ଦେଖିଲୁ
ଏହି ଦିନରହାଗରେ ଗତ ବୃଳିମୟରେ
କ୍ଷେତ୍ରର ପରମାଣୁ ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ।
ଅଜ୍ଞ ଶୂନ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ଉଣା । ଅଥ ଦୃଷ୍ଟିର
ଛିନ୍ଦାଗରେ ଧୋଇ ଏହି ଅକ୍ଷୟ ଦିଗାମାନ-
ନିର୍ମଳ ମନ୍ତ୍ର ବ୍ୟଥାର । ତତ୍କାଳ କୋରସିଠା-
ରେ ମୁଖରକ ଦୋହା କାହିଁ ଶେଷ କାମପୂର
କବାଗରେ ସର୍ବାପେଣା ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା
ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଯାକ ଗ୍ରାହିଙ୍କ ନିମାର ଦୟାଦର
ଦିବିନାର କ୍ଷାତ୍ରାଳଥିଲା ।

ବିନ୍ଦୁତା ଶାଲାଗୋଟର ପ୍ରଧାନ କମ୍ପ୍ଯୁଟର
ମାନ୍ୟବର ସବୁ ମେଲର ପାଥିବନ ବୀରୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ହ୍ୟାଙ୍କ କପ୍ରି ଚିତ୍ରର ମିଶ୍ରବୋଇ ତାହାର
ଜ୍ଞାନେରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରବାହୁ ହରିକମାରେ
ଏକ ବିଶ୍ଵାସରେ ହୋଇଥିଲା । ସହେଳିଯୁ ଏବଂ
ବିଦେଶୀୟ କ୍ଷମତାକମାତ୍ରକ ସମାଜ ଉତ୍ସାହ
ପହତ ଦୋଷ ବେଳଥିଲେ । ସର୍ବରେ ଆର୍ଥିକ
ଦେଇ ଥେବା ମାନ୍ୟବର ମହୋଦୟରୁ ଖଣ୍ଡିବ
ଅଭିନନ୍ଦପତ୍ର ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ବା ବୈଠକରେ
ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଏବଂ ତମ୍ଭୁ କିମ୍ବୁ ତଥାର
ନିମନ୍ତ୍ରେ ବାଧାରଙ୍କ ରେଖା ସମ୍ବଲପ ହେବ ।
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଛିନ୍ଦାହାରେ ଗୋଟିଏ କୁମରୀ
କମ୍ପ୍ଯୁଟର କୋରମାତ୍ର ।

ଅଶୋକ ଅନୁରତ ଦରେଚର ସବଳତ
କ୍ଷୟତ ହାତଦରମେହେଦିବ ତାମରେ ପିଣ୍ଡେ ତ
ପ୍ରକର ଏହା ଯନନୀ ଅନ୍ଧକାରର ଅଳ୍ପ
ଯୋଗ ଦୋଷଥିଲୁ କଣ୍ଠପତଙ୍ଗ କ୍ଷୟରରେ ହାତ
ମୁମାର ହେବାରୁ ସରକାରକାନ୍ଦିରୁ ଦୟାତି ତ
ହୋଇଛନ୍ତି । ନଶ୍ଵର ସବଳତ କ୍ଷୟତ ଏହା
ବାଦଅଳକ ଉପରେ ଏ ଏହାବାବୁ ଜନ୍ମକ
ଦିନରେ ଜାହୋର ପ୍ରତିକାଳ ଅପରାଧ ପରମାଣ
ଦେବାରୁ ଅଂଶୁମାତ୍ର କହାଯିପାରନ୍ତି ତାବକାମ
ଏହି ଟ ୧୫୦୦୦ ଟା ଅର୍ଥଦର୍ଶ ହୋଇଅଛି ।
ଏମାକେ ଉଦୟେ ଏକଷତ ସକଳମୋରକ ଏହା
କୁହାଯାଇ ମୁହମାନ ଅଟ୍ଟିଲା । ଏଇର ଉତ୍ତମ
ଦୟାତି । ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ଏହି ସମୟରେ କ୍ଷୟ
ଦେବ ପରାମର୍ଶଦେଇ ମୁହମାନ ସମ୍ମାନପୂର୍ବ
ପୂର୍ବମ ହୋଇପାର ହେବ ।

କଣ୍ଠରେମର ସରକାର ମୋହନମାର
ଗତ ବାର୍ଷିକ ବଦଳାରୁ ପ୍ରକାଶ ମେ ସେଇରେ
ଜାହିଁ ଧୂ କର୍ତ୍ତାରୁ ହେମକୁ ଅଧିକ ମୋହ-
ମା ଦାସର ହୋଇଥିଲ ହେମକୁ ସରକା-
ରିକର ହାର ଏହା ହୋଇଥିଲ । କାଳିଗୀ
ମାହର ସମଜୀବ ମୋହନମାର ଫଳ ମଧ୍ୟ
ଏହିପଥ ଅଟେ । ଏହା ସରକାରଙ୍କ ପଶ୍ଚିମେ
ଗୌରବର ଦାଆ ନୁହେ । ନମ୍ବର୍କୁଣ୍ଡାଳ
ଅଧିକେତ ପଣରୁ ଏହା ଦିନିଛି ସନ୍ଦେହ
ଜାହିଁ । ହେବଳ ଉଦ୍ଦିଜ୍ଞାର ଫଳ ସନ୍ଦୋଧ-
ତଳକ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିଯାଇଲୁ
ଅଧିକ ଟଙ୍କା କରୁଳ ହୋଇଥିଲ । କଥାତ
ଅନେକ ଟଙ୍କା ଦୂର୍ଧନ ହେବାକୁ ଥିଲ । ସର-
କାରର ଏହେ ଦଳ ଆଉଁ ଯେତ୍ରିଲେ ତକିଟଳା
ଆଦୟ କରିପାରୁ ଲାହାନ୍ତି ଚୟପୁଲେ ଅପର
ହେବର କଥା କି ଗୋଲିବା କି ପ୍ରକୃତରେ
ଅଦ୍ୟାନ୍ତରୁ କିମ୍ବା ପାରିବା ସହି ମାତ୍ର ତକିଟଳା
କାଶରେ କରିଲାଯିଏ ହେବା ବଜ୍ର ଛଟିଲ ।

ପାଲସିମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ହୁଏ କଥା
ବିଚାର ଅଛେ । ପ୍ରତ୍ୟେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କେଣେକି
କର ଆଜିର ମରି ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ଧର୍ମ କିମ୍ବା
ର ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରବୃତ୍ତିରୁ ଯେଉଁମାନେ ପିଲାଲୁ-
ଦରରୀଷ ଦେବା କାହାର ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଏହିରେ କେମାନଙ୍କର ଧରା ଓ ଧରିବା ଅରାଜ
ଦରରୀଷ ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା ପୋଶାକରେ ଏବଂ
ସେମାନେ ପାଇଁଥା ଦେଇ କାରାନରେ ପାଇଁଥା
କମାରୁ ମାନିବ ପ୍ରସବକ ଅନୁଯାୟୀ ସେବାନର
ଠାରୁ କଣ୍ଠ ଅଧିକୁ କରିବେ । ଅଧାରିତ
ପ୍ରକାଶର କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ସବର ପ୍ରିଯ
କୋଳକାରୀ ଏବଂ ଏହି ସଥାରେ ପାଇଁକର
କଲେ ପ୍ରତ୍ୟେ ସେବା କରିବେ ବ୍ୟବସାୟକମ୍ବା
ମହାକାବ୍ୟବେ ତତ୍ତ୍ଵର ଉତ୍ସବ ଦେଖାଇ ଅନୁଯାୟୀ
ହେବୁ ଆକାଶର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଅନ୍ତରୁ । ଧାରିତ
ମାନେକରମାନେ ବିମେଳନାରେ କାହାରକ
ପଦମା ରେଇ ବ୍ୟବସାୟ ହେଲେ କାହାକୁ କାହା
ବିମେଳନ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ । ଏହିବାର ଧାରିତ
ବ୍ୟବସାୟରେ ବନ୍ଦମେହର ଦରବାର ବ୍ୟବସାୟ
କରିବାରେ ପାଲସିମାନଙ୍କ କେହି ପଞ୍ଚକୁର
କୁହେ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ।
ଏ କଥାରୁ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଓ ତେବେଳଜୀରେ
ଅନ୍ତରେ ବୃଦ୍ଧି ଦିନଶୀ କଣ୍ଠ କାହାର କରନ୍ତି ।
ବାହୁଦୂଷିତା ଉପରେ ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣକୁଦର୍ଶ
ଜାତ ଭାସା କରନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗ ଷେଷାନେ ଦୂର
ବଲରେ ବିଦ୍ଯୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବର୍ଗ ପୁରବୁ-
ପୁଷ୍ଟ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ଅନ୍ତେକାଳ କରିଥିଲେ ।
ମନ୍ଦିରର ଦେଉ ବଜାହାର ହେଠେ ପରାବର
ଦୂର୍ବଳ ଓ ବନ୍ଦେସ୍ ଜାତ ହେବା ସାରାକବ ।
ସବୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କିଛିକି ହେବ ଛାଇବା
ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଦମାନଙ୍କ ଅପଦ୍ୟ ଦରବା ଚିମନ୍ତେ
ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅନ୍ତେଜଳ ବରୁଦ୍ଧରେ ବୋଲି ଅନ୍ତରେ
ମାତ୍ର ବରସାର ପାରେ । ବସନ୍ତ କୁଣ୍ଡଳ ରେ
ଏବର୍ଗର ଜଳ ବଜାର ଜୟ ଭାବାରେ ଏ ନିଃ-
ପୁଷ୍ଟ ଧଳଙ୍ଗର କେତେବେ ସିଂହାଳିକୁ ପୂର୍ବରୁ
ବରଗର କରିଥିଲେ । ଦୂର୍ମା ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ତରେ
ଦୂରସତ୍ତା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଦୂର ବଜାର ଭାବା
ଆଗପରୁ ହୋଇ ମାର୍ଗପାଦା ସମୟେ ଯେବେ
ଦର ସିଂହାଲମାନବୁଦ୍ଧ ସାହାରୀ ଆନନ୍ଦରେ
ମେହେ କରନ କେବେ ତନନନ୍ଦ କେବଳମୁ-
ତୀରୁ ବିଶେଷ କାହାର ନେବାକୁ ଉତ୍ସମ୍ମ
କହିବାରୁ ଦୂରବଳ ମଧ୍ୟରେ ବଜାହେଜାମ ଓ
ମାରିଛି ଅରମ୍ଭ ଦେଲା । କେତେବେ କୌଣ୍ଠ
ବନ୍ଦର ଓ ଜୀବୀ ଯେତି ଏଥରେ ଘୋର ଦେ-
ଶେଷକେ । ଉତ୍ସମାନକାରୀ ନିଃବନ୍ଦନା
ଦେବତାରେ ଦେବତାର ମାତ୍ରଙ୍କ ଉତ୍ସମ
କହିଥିଲେ । ଦେବତାର ଯେବକବି କରିବ
ଦବାଟ ଓ ଧରତା ପ୍ରତି ବଜାହାନେ ଘରେ
ଏବରୁ ପ୍ରତିକରମାନଙ୍କ ପୁର ସକା ଅନୁମତି
କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଦୂରସତ୍ତା କାଳ ଗୋଟିଏକ
ଲାଗ ରହୁଥିଲା ଏବର ଉତ୍ସମାନକାରୀ, ଦେବତାର
କରାର ଓ ଯେତରକି ଲାଇକ କାଟେ ଲୋକ-
ମନ୍ଦିର ଲଜ୍ଜାକାର କରି ବୋଲିଥିଲା । ଏ ନିଃବନ୍ଦ
ମଧ୍ୟରେ ଏହ ଦବାଟ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଗର୍ହ ଦେବା
ମାତ୍ରେ କରି ଭାବାନ୍ତର ପ୍ରମାଣ ଅନ୍ତରେ
ଦୂରସତ୍ତାର ଏବର ଭାବାନ୍ତର ପ୍ରମାଣ
ଓ ବୁଝାଇବାର ଅଧିକାରୀମାନେ ହେ ସହିତେ
କିମା ଯାଇ ନ ଥିଲେ ।

ମୋକଳା ପୁରୁଷଙ୍କ ଜନନ୍ତି ହେଉଥିଲା
ଏବଂ ଶୁଣାଯାଏ ସେ ତେବେଳକର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

କିନ୍ତୁ କେ ଅଶ୍ଵାସ ସବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏଣ୍ଠିରୁ
କିନ୍ତୁ ଆମାକେ ଏଥିଥୁବେ କେତେ ଦିନ ଅଧିକ
ବୁଝ କହିପାଇଁ ମୁହା ଥିଲେବିବିଜୁ ଲାକା
ଦେଖାଯାଇ ନ ଥିଲା । ଏହି ବାଟକା ଦେଖି
ଏ କଗରବାସୀ କି ଧଳା କି ଦରିଦ୍ର ସକଳ
ଶ୍ରେଣୀର ଲେବମାରେ ଚାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ମୁହାଙ୍କ ନିମ୍ନେ ଦୈରିବ ବିଭଗ ପ୍ରଦିବ ତରୁ
ଏମୁୟ ବାଟକା ଛାତ୍ର ବିଭଗ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବ ଥିଲେ ।
ଆମେମାକେ ଅଗ୍ରା କିମ୍ବା ଜବାର୍ମିମେଖା ଏହି
ବାଟକାର ବିଭାଗୀତାନ କର ଏହୁ ଅଧିକାରୀ
କିବାରଙ୍ଗ ପଞ୍ଜେ ବିହିତ ଭ୍ୟାୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରିବେ ।

ମୀଳ ବାହୀ କର ।

ଜଳେ ପ୍ରଧାନ ନାନାଦି ମହାତ୍ମା କହିଅଛନ୍ତି
ତ ଅନୁଭାବ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ଦିକ୍ଷା ଦର୍ଶନ
ଦୟା ଧାରନାର ଦ୍ୱାରା ଅଛି ମାତ୍ର ମନୋଧ୍ୟ
ମୁଦ୍ରଣ ରମ୍ଭ ଧାରନାର ବାଟ କାହିଁ । ପ୍ରାର୍ଥନା-
କୃତେ ପ୍ରକାଶିତ ହୃଦୟରୂପରୂପ ସହ ଏହି
ଜାଗବାଦ୍ୟ ସଭାର କରଇ ହେଲା । କଣ୍ଠାରୁ
ମେଲୁମେଲୁ ଆଜନ ସମୋଧନ ସମଜରେ
ସୁଖପୂର୍ବ ଅନ୍ୟତଥରେ ସେ ସମ୍ପଦ ଜଳ ପ୍ରକାଶ
ଗାତ୍ର ଦାଦ୍ୟ ସହିତ ଦାଖଲୁ ଦାଦାରେ ତାଙ୍କ
ଜୀବରେ ଇହି ବସାରବା କେନ୍ତରୁ ହେବ ଏ
କଷ୍ମୟମେ ବନ୍ଦଳା ଗବ୍ରୁମେଖ ସାଥାରିବା ପାଇ
ଲେତବାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନ୍ୟତଥ ପ୍ରାକର
ମେଲୁମେଲୁ ପ୍ରାକର ମେଲୁମେଲୁ ମନ୍ତ୍ର
ହେବାରେ ସେ ହସ୍ତ ପାଶୁଭିରେ ସମ୍ପଦ
ହେଲା । ମର ଡେଖାର ସକର୍ମ ମାନ୍ୟବର
ଜୀବପ୍ରଦାନ ପାଇ ବନ୍ଦଳପ୍ରାପନ ସମ୍ପଦରେ ଉପର
ପ୍ରଦାନ ବନ୍ଦଳର ଗବ୍ରୁମେଖ ଜାତୀ ଜନଜୀବନ
ମରେ । କରାର ସମ୍ପଦ ମେଲୁମେଲୁ ମନ୍ତ୍ର
ବାଦିକୁ ଗୋଟିଏ ଦୟାରୁ କଣ ଚାପ
ନୟ ବାହୁ ସେ ବିଷେଷ ପ୍ରକାଶମା ଏବଂ
ଆମ୍ବଳେ ବନ୍ଦଳାଦଳ ମାତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଏଥରେ କମଳ ମାହିଁ ଏବଂ ଯେତେ ମେଲୁମେଲୁ
ସମିତିମାନେ ଅନ୍ତରୁ ମନ ଦେଇଥିଲେ
ଦେମାନେ କମ୍ପ ଆଜାତ ହେତ କବି ମହୋ-

ବ୍ୟକ୍ତ ଧରମାଦ ଦେଇ କଥିବେ ଏମନୁ
ଶକ୍ତିଜୀବନ କରିବାର ଚୌକୁଷ କାହାର ଲାଗି ।
ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଅବସ୍ଥା ସେଇ କିଛି ଶୁଣାଯାଇ କାହାର ।
ଧରନଃ ସବ୍ୟତି କି ଉତ୍ତରାର କମ୍ପିଲ୍ୟୁଟରମାନେ
ଏ କଥାରେ ବୃତ୍ତିଥିଲେ ଉଠାନ ପେ ଶୁଳେ
ସେମାନେ ନିର୍ମିତାକୁ ସଂପାଦ୍ୟୋ ଘୋରା
ବିଶ୍ଵର ବର ଭାବାକୁ ସାତିବର ଉତ୍ତର ଏକାକ୍ରମ
ସତସ୍ୟ ପନ୍ନୋପାଦ ଦିଲେ ଏବଂ ଭାବାକହାର
ସେମାନଙ୍କର ତୁମ ସନ୍ଦେହିତ ହେଲ ସେ
ଶୁଳେ ସେମାନେ କିମାନ୍ତ ଅଯୋଗ୍ୟ ଅଥବା
କରିବାରାଟ ଶାର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରତି ଭବାସାନ ଏହି
ବୋଲିବା ଅସମ୍ଭବ କୋଥ ହେଉଛି ।
ବନ୍ଦର୍ମିମେଳା ଥକେବ ଭାବ ତିକ୍ତ ସେଇ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିଛି ଭାବୀ ପ୍ରମୟର ସ୍ଥଳେ ବହିରେ ଅନ୍ୟ
ଅନେକବର ତୁମ ହେବା ବିପରୀତ ନୁହେ ଏବଂ
ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଜୀବ ସମାଜ ନୁହେ ।
ଆହୁ ସେଇ ପାହାସେବକ ପର ଉତ୍ତରା
ମେଲ୍ଲକିରିପାରିବି କମ୍ପିଲ୍ୟୁଟରମାନଙ୍କର ଏତେ
ହୃଦୟ ବୁଦ୍ଧି ତ ହେଲା ଏବଂ ଭାବୀ ଶୈଖିକୀ
ଜଳ ପ୍ରବାହ ସଙ୍ଗେ ଧରିମାନଙ୍କର ଧେବାଳ
ବା କେଳମାନଙ୍କର କାନ୍ଦିଧୂକି କାନ୍ଦିଧୂ
ସର୍ବ କଥା ନ ପାରିଲେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ
ଜଳକା ଅପେକ୍ଷା କ୍ଷମା ଦେବା ଭିତର ।
କାରଣ ଆଜାଇକ ମାନୁଷର ପୁନାର୍ଥ ଡାକ୍
ଶରୀର ଦେବୁ କେବେ ଥରହର କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ପରିମେ ଯେ ସ୍ତରର ଅବସ୍ଥା କଳା ଅମ୍ବରେ
ବାଶୁରେ ଧେବାଳ ବା କାନ୍ଦିଧୂକି ବଜାଦବା
ଅବସ୍ଥା ହେବୁ କେହି କିମ୍ବା ତା କେବଳ କଲାଜ
ହୋଇ ଲାଗି ଯେ ସ୍ତରର ମେଲ୍ଲକିରିଲ କରିପ୍ରାପ୍ତ
ମାନେ ହୃତକା ବିତର ନୁହେ । ଭାବୀ ହେଉ
କି ପ୍ରବରବୁ ଏ ପ୍ରବାହ ସାମାଜିକ ବିଷ-
ସ୍ତରେ ମନୋଗୀ ଦେଖି ଅମେଜାନେ
ଯାଇବ ଦେଲୁ । ଦ୍ୱାରା ବିଷୟ ଯେ ଏ
ଅଧିକ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଦେବା ପମ୍ପରେ ଯେ ଆଜାଇ
ତ ପ୍ରବାହ ନାହିଁବାକୁ କମ୍ପିଲ୍ୟୁଟରମାନଙ୍କ
ବିଧାନ ନ କର ତୁମ ସମ୍ମିଳିତ ଭିତରୁ
ଶୁଣାକୁ ଭାବାରିଲେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଲେଖକ-ପ୍ରଜ୍ଞାନ

କେବେଳିର କାହାର କମନହାତ୍ତ ବାବ କାଲେବର
କୁଟୀର୍ବେ ଦେବମନ୍ତାଦ୍ସ ତେବେ କମନହାତ୍ତ ପଦବେ
ଦସତ୍ର ହେଲେ ।

ପାତ୍ର କେତୁତୁମାହିମ କୋଣ ମୃତକ କରିବାରେ ନେଇ
ଜୀବାଳ ଦିନରୁଗ୍ର ନନ୍ଦାତଳ ହେବା କମିଶ୍ଟେ ପୁର ମନ୍ତ୍ରାଳୟ
ନିଯାବିଧା ଆଇବିଦ୍ୱ ପାର୍ଶ୍ଵର ସୁରା ନନ୍ଦାତଳ କମିଶ୍ଟେ
ଏମାନ୍ତି ଅତ୍ୱବର ନାମ ତା ଗ ରତ ଥାର୍ମ ଚାଲୁଅଛି ।

ଏ ଦୟାହରିଙ୍କ ବନ୍ଦରରେ ଅତ୍ୟାଚି ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବେ,
ଆମାମଧ୍ୟ ହୃଦୀ କୋଣାଥ୍ୟୁଦ୍ଧ । କୃଷ୍ଣ ଏହାରେଇ ପଠାଯି
ପୋର ହାର୍ତ୍ତ ।

ପଠି ଦେଖାଇ କୁଳର ସାହି ଶେଷ କଥା । ପାଇ
କୁଳ ଅନ୍ତଦାର ମହିମାକେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର
ଦେଖାଇଲେ ।

ଅଛିଲେ ପଣ୍ଡିତ କେବେ ହୃଦୟରେ ଏ କାଳରୁ ଅପରା
ମହିନେ ଯାହା ଦେଖିଲୁ ।

ଆମ୍ବାକୁ ଦିଲେବିର ପାହେକ ଯାଇସବାରୁ ତୁମହେ
କବେ ପାଞ୍ଚଟ ହୋଇ ଆମ୍ବାଙ୍କୁ ଅକଥ ଅଛେଇ କୋଣ
ନାହାଏ ।

ମନ୍ଦରକ ଶ୍ରୀପୁର ମନ୍ଦିରଟିଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର ଦେଖିଲାଗଲା
କିମ୍ବାକାଳୁ ଫେର ଥିଲା ଅଛନ୍ତି । କାହାରୁଠିଲା ଏହି କରି-
ମାନ କରୁନ୍ତିନ ସକାରେ ବନ୍ଦ ଦେଇ ।

ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରତଥ୍ ଶିଳ୍ପକର ମହାବିଷ୍ଣୁ ଦୟାତରେ
ଯାହା ଅମ୍ବାରେ ଯାଏଇନ୍ଦ୍ରଜିଲ ନିର୍ବ୍ୟ ଦୂର ମର୍ଦ୍ଦିଙ୍କ ଦେ-
ଖାଇ ଆମରିଲୋ।

ପଦିନମ୍ବର ସତାହ ଦେଇଛନ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଟିଏବୁ ହେଠା ଘରର ଉପରେ ଲାଗୁଥିଲା ଯାହା-

ହେବାର ସମ୍ବାଦ ମିଳିବା ପାଣମାଜିକ କେବଳ ଘାସଗୁଡ଼ ।
ମାତ୍ରାକ ଦୂରରେ ବସିଥେବାଟାକୁ ପଢ଼ି କବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେବଳାକ ନିର୍ବିଶ ହେବାର କଷାକ କମାର କାହାଙ୍କିଲୁ
ହୋଇଥିବା ।

ଏବନ୍ଦିରୁଷ ଜୟେ ଶାତମାନ ଏବଂ ପାହିଦୟାନ୍ତ
କାରରେ ଏବାଦିନ୍ଦ୍ର ଦେଖି ଶାତମାନ କସାଇ ଓହାଙ୍କରୁ
କେଉଁଥିବା ଅନ୍ଧାରର ଅନ୍ଧାର ତୌଳାର ଅନ୍ଧାର
ନ ନ ନ ଦୋଷ ପଦିଲେ ମହା ବାହୁଦୟର ଅନ୍ଧାର
ଅନ୍ଧାର ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବା କାହାଏଇବେଳେ କୁଳାଳ
କାହାର ଜୀବନକୁ ମାଟେକି ଦେଖିବେ ଯାମ କଥାକାର
ମାତ୍ରମନ୍ତ୍ର କରିବେ । କରିଲୁକି ମାତ୍ରମେ ମାଟେକି
ଦେଖି ଆମେକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ । କହଇ ଦେଇ ମାକ ପୂର୍ବ
କର୍ତ୍ତା କରିବାରଙ୍ଗମାନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଗତ କେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟେ ଅବଶ୍ୟକ
ହାତୋ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀପାତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବସୁନ୍ଧର କର୍ତ୍ତା
ହେତୁ ଦୁଃଖରୂପ କରେଇ କରିବାକୁ ପାଇବା
ଏହି କର୍ତ୍ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦିନମ ।—ସବୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର
କାମକରଣ ଶାଶ୍ଵତକାଳ ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥିବାର ତେଣୁ-
କାହା ।

କୁମାର ସହାଯିଙ୍କ ନିଜର କୁମିଳଶର୍ମିଙ୍କ ପଦ୍ଧତିମାତ୍ର କଥା
ଏଇ କର୍ମମାତ୍ରକ ଅଛୋ ।

୧୦୩

ବେଳେ ମାତ୍ରକୁ ଆମେବ କଲ ତେଣୁହି ସହାଯେ
ପାଇଁ ପଢ଼ିବ ସହିଦରଙ୍ଗ ଅଟେଇ ଅବ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରୁଥୁ ପ୍ରକଳ ନିଜ ଦେଖାଇ ଅଛ ଏହି ଦେଶର ଉଦ୍‌
ନ ଆହି ତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପ୍ରତିକିମ୍ବା ଶାନ୍ତିକାରୀମାନଙ୍କର ଅଶ୍ଵ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପ୍ରସରିତ ହେବାର ପରିମାଣ ବନ୍ଦ
ହୋଇ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିବାର ଏକ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚତାରେ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହେଲେବାକୁ ପରିମାଣ କରିବାର ପରିମାଣ
କରିବାକୁ ପରିମାଣ କରିବାକୁ ପରିମାଣ କରିବାକୁ

୧୮ ମହିନା ଶୁଷ୍ଠ ଦାରୁ ହେଲାକାଳ ତ ତୁ ନଥା
ଶୁଷ୍ଠ ଦୂରବେଳେ ପାଇବ ଦୋଷ ପୁଣ୍ୟ କରିବାର
ଅଶୀଘର ନ ଥିଲେ । କର୍ମମନ୍ତ୍ର କଲ ଅଶୁଷ୍ଠ ।

ଏହି କ୍ଷେତ୍ରର ଉତ୍ତରରେ ସୁନ୍ଦର ପୁରୀ ମେଲା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ଏହି ମେଲା
ପୁରୀ ପାହାଣ ପାଦଯତୀ କାହାର କାହାର ମନ୍ଦିରରେ ଏହି ମେଲା
ଫଳରେ ଚୋଇ ପରାମର୍ଶ ପାଇଲା । ପାଇଁ ଚୋଇଦାର ମନ୍ଦିର
ପାଇଁ ପଦବୀ ଏକାକୀର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦରେ ଅମ୍ବାଜିତ ପ୍ରସରାରେ ଏହି
ମେଲାର ବନ୍ଦ କରାର ପଦ୍ମ ହାତାମିଳି ପଢ଼ି ପାଇବା
ପାଇଁ କଷ୍ଟ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରଶାସନ କରି । ପାଇଁମାନଙ୍କ ଦେବ
ତଥା ଦେବତାଙ୍କ ମେଲାର କାହାର କାହାର ।

ଯାତ୍ରପକ ଅଶ୍ଵର ସହ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ଏହି ଘୋଷଣା
କାମ କିମ୍ବାକିରି ହାତୀର କଟକ ପାଇଁ କେବଳ କବିତ
ଦେଖାଇ କିମ୍ବାକିରି କୁଳି ଲେଖିଲୁ ଘୋଷଣା ଥାଏ
କବିତାର ଗୁରୁମ କମରୁକ ଅତିରିକ୍ଷି ଏଠାନାର କାମ
କିମ୍ବାକିରି କୌଣସି ପ୍ରତିକ ପାଇଁ ଦେଖିଲାକିନ୍ତୁ କବିତା
କିମ୍ବାକିରି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ।

ପଡ଼େଇବକି ମତାମତ ଦିଲନ୍ତେ ଅମେ
ମାହେ ଦୀର୍ଘ ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀମତୁ ରହୁଳଗାସିଲା ସଂଖ୍ୟାଦକ ମହାବୟୁ
ସମୀପେଣ ।

୧୦୫

ଏଠାକୁ ମିଳି ପକଣ୍ଟେବଳ୍ଲ ନାମକ ଉଣ୍ଡେ
ହାବେକ ଦୃଶ୍ୟରେ ଅଣି ବେଳୁଳ୍ଳ ପଢ଼ାଇ
କାଳୁ ଚାହିଁ ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ର ଦେଖି ଅମ୍ବାମାତ୍ର-
ତଳର ଅକ୍ଷିଅନ୍ଧ ଗଢ଼ାଇ ଦେଖିଲେ । ତଳ-

କମାର ଭାଗ ରିଖ ଗୁରୁଭାଇ ପୂଜ୍ୟାଙ୍କ ଏ ଟଙ୍କା
ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି ଦାଉଦି ତିବିକାଳସ୍ଥର
ପୃଷ୍ଠାର୍ଥୀ କୋଟିଏ ସହୃଦ ପ୍ରାଚୀରରେ
ବେଳୁକୁ ଦୂରିବାର ପ୍ରିଯ ଦେବାକୁ ଅନେକ
ବର୍ଷର ଛୁଟୁଥ ଦେଲେ । ଶମ୍ଭବାରଙ୍କ
ବାହ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁ ସନ୍ତୁମାର ଏହି କେବାଳ
ଆହେକ ପ୍ରଭୁର ଅନ୍ତିରମାନଙ୍କର ଉତ୍ସୁକ
କରୁଥେ ମିଃ ଜଳମ୍ବେଳ ଟେଲିକଣ ଶୀର
ବୈଶିଳକାର ଅବମ୍ବନ କର ମିୟୋକ୍ଷମ କିମ୍ବ
ମଞ୍ଚର ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଦୁଇବୋଲ ଧୂର ମଞ୍ଚ
ରେ ଘରେନାହ ସାହସ ସହଜାରେ ବେଳୁକୁ
ଛାପାଇଲେ । ଏହା ପ୍ରାୟ ୮୦୦୦ ହଜାରଟୁଟୁ
ଭଜକୁ ଦୃଢ଼ିଥିଲା । ଗେତେବେଳେ ମାହେଳ
କୁଳଶିରେ ଥୁଲୁଥିବା ଗୋଟିଏ ବାରାହି
ଦୋଷ ଦେଉଥିଲେ; ବେଳୁକୁ ପୂଜାଳିମୁଦ୍ରା
ଗମନକରି ଏତମାନର ଦୂରସ୍ତ ନାଲେ ଏହି
ମହାଜନ ସମ୍ମ ସୁଲକ୍ଷଣ ପ୍ରସତ୍ୟନ୍ତ ପଢ଼ି
ଦେଲା । ଏହି ଦେଲୁକ ଏକନାଟା ପରେ
ମା କାହିଁ ମାନିଲ ଦୂରରେ ପଢ଼ି ଦେଲା

ଏଥେପରୁ ଧେଖିବୁଟିର କଥାରେ ଗଲ ଜଳ
ଅଶ୍ଵନା କଥ ମାନଦିବର ଦେବାତ ସାହେବ
ଥାହେବକୁ କଳିବୁ ଭଣାନ ଚରିତାପାଇଁ ସବ
ଦୋଷମୁ କଥ ଦେଇଥିବାରେ ସାହେବ ସେହି
କଥ ସାହେବମୁକଳର ଦ୍ୱାରା ଆବର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରାପ
ପାଇବିରେ ପଡ଼ି ବହୁତିର ଲୁଣିଆଶିବ ଉତ୍ସବ
ମାହେଶାନେ ଗୋପ କେଇ ଗାନ୍ଧୁ ହଠାତ
ଆଗେବେ । ସେଠାରୁ ଥ ସାହେବ କମଦିବା
ବାବ ପ୍ରଥମ ସମ୍ପୂ ଲୋକଙ୍କର ଧଳ୍ୟମାନ
ପ୍ରଦରଶ କଲେ । ପରିହଳ ସାହେବ ଶ୍ରୀମଦଭାବ
ବିଜନ୍ଦର ବିତେଷ ଗୁହରେ ଫଳୋଡ଼ାପ
ଦେଖାଇ ଥିଲେ । ଫଳୋଡ଼ାରୁ ନଂବେଳ
ପ୍ରେସ ଏବ ହଳ ସଙ୍ଗିତ ଗୋପ
ସହିତ ସାହେବଙ୍କର ଭିତର ଗୋଟିଏ
ମୁଣ୍ଡ ଏବ ମୋଟିଏ ଓଡ଼ିବା ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ୍ଧ
ଦୋଷଥିଲା । ଶ୍ରୀମଦଭାବଙ୍କ ବାହାରୁ ସବୁଟ
ଗୋପ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅର୍ଥାପେକ୍ଷା ପୁରୁଷଙ୍କରଙ୍କୁ
ସାହେବଙ୍କ ଅଧିକ ଏତୋତ୍ତମା ପ୍ରତିକ କରି
ଥିଲେ । ବିଷଦୁ ଜଥସମ୍ବାଦିକ ପଞ୍ଚମେ ଏହା
ଅଜଳକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ଅଛି କଠଳ; ମହା
ଭାଜା ମନ୍ଦୟ ଦ୍ୱାରା ଦୂର ଏହା ଦେ

ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କୁ ସମୟରେ ଅଳଖିବାଦର ପ୍ରାଚୀନ
ହୋଇଥାଏଲି ।

ଶେଷପୁର }   ଆପଣଙ୍କ
ପାନ୍ତି }   କଥେ ସବାକୁଠା ଧାଠକ
ମହାଶୟଦ ।

ଏଠାବାର ଜମ୍ବଳକୁଳ ମୃଦୁରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
“ଆଲୋଚନା ସଙ୍ଗ”ର ବଣା ଅମେରିକୀ
ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାପୀ ପାଠ୍ୟମାର୍ଗଦର୍ଶକାରୀଙ୍କୁ । “ଆଲୋଚନା ସଙ୍ଗ”ର
ପ୍ରାୟୀ ସଂବନ୍ଧରେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଶକ୍ତିର ବାହୁ ମଧ୍ୟ-
ମୃଦୁକ ପ୍ରାୟୀ ମହୋଦୟକ ଯତ୍ନ ଓ ତୁମ୍ଭେମରେ
ସବୁର ବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟୀ ସର୍କାର୍ ହୁଲକର୍ମ ହେଲେ
ଧୀରୁତ୍ତିରେ ସବୁର ତଥାର ଅସମ୍ଭବ । ଆଠେ-
ମାନେ ଧୀରୁ ସବୁ ହେବେ ଯେ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ
ଧୂମକମାନେ ଲାଗୁଳା ଲୁଷାରେ ଜରୁମକୁଷେ
ବାହୁ ଓ ଲେଖି ପରିବେ, ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟରେ
ଉତ୍ତର ଦରର ସଂପୁର୍ଣ୍ଣରେ ମୋଟିବରଙ୍ଗରୀ ବୁଲାଗୁ
ସମ୍ମତ ସମ୍ମାନ ମହାପତ୍ର ଉତ୍ତର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
କୋରାଅଛି । ଲାଗୁଳା ସବୁର ଅଧିବେଶକ ପ୍ରକଳ୍ପ
ପକ୍ଷର ଅନ୍ତରେ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ହେବାର ପ୍ରେର
ହୋଇଥାଏ । ବାହୁ ଉତ୍ତରର ବାହୁ ମହୋଦୟକ
ପ୍ରସ୍ତାବ ବାହୁ ନାହିଁରାପନ୍ତି ଆଲାଦା ମହୋଦୟକ
ବିତ୍ତର ସମର୍ଥିତ ଦେଇବୁ ବାହୁ ହୁବ ଦେଇ
ଯେ, “ଆଲୋଚନା ସଙ୍ଗ” ସାଧୀ ସବୁଗତ
ବାହୁ ମଧ୍ୟମୃଦୁକ ପ୍ରାୟୀ ଏବଂ ପ୍ରାୟୀ ସମ୍ମାନକ
ବାହୁ ବନ୍ଦୁମୋଦ୍ୟନ ମହାବଳୀ, ବି, ଏ, ମହୋ-
ଦୟ ଲାଗୁଳା ସବୁର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟୀ ସମ୍ମାନ ଓ
ସମ୍ମାନ ସର୍ବତ୍ର ଲାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇବୁ । ସମ୍ମାନକ
ବିତ୍ତର ଅନୁକୂଳ ହୋଇ ପାହୁ କଳିଯୋଗିତା
କୋଣ ମହୋଦୟ ସବୁର ଉଦେଶ୍ୟ, କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ
ନିଷ୍ଠାକରାତି ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଦେଇ ଗୋଟିଏ
ସଂପ୍ରଦୟ ଅନ୍ତର ମୃଦୁର ଭାବୁରୀ ପ୍ରୟାନ୍ତ କରେ ।
ପରେ ସମ୍ମାନ ମହୋଦୟ ପରିଲୋହକର ରୟୁ
ଜୋଗନକରି ଭୟ ମହାଦୟ ବାହୁତୁରକ
ଅଳ୍ପକ ବନ୍ଦୋମରିବେ ଶୋଭପ୍ରାତାର ଓ ଭାବାର
ଦୟ, ବାଜ ଓ ବୌକଳ୍ପାତା ବିହିତ ଲୁଜାକଳା
ଲାର୍ଯ୍ୟ ବର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଲେ ଯେ, ଏହି ସମ୍ମାନ
ପାହୁକ ଶୋଭକର୍ମ ସଭାପନ୍ତରକ ନିକଟରୁ
ଶ୍ରୀଏ ସହାନୁଭୂତିପ୍ରାୟୀ ପାଠ ପ୍ରେରିତ ହେଉ
ଅନୁକୂଳ ଥିଲାଏ ସମ୍ମାନରେ ବାହୁ ବାଧ୍ୟମାନ
ବାହୁ “ପରିବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ
ପାଠକ” (Duties and responsibilities
of educated young men)
ପାଠକ ଲୋକରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଥାଏ ନାହିଁ ପିରି

କଲ୍ପନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମମୋହନ ବାହୁଦୂ
ନିଧାବ ପ୍ରଦାନକଷତିକ ସଙ୍ଗ କରି ଦେଲ ।
ଆରାଏର ସହାନ୍ତ୍ରିତ ଏବଂ ଯୋଗଦାନ
ଦଳର ଦୌର୍ଯ୍ୟ କାହାର ଅଧିକତଥା କହି କାର୍ଯ୍ୟ
ର ପାଇଁ ହାହି । ଅଛିଏକ ଆଲୋଚନା
କୁରେ ସାଧାରଣର ବିଶେଷଟିଟି ଦେଖିବ
କୁଠା ପୁରୁଷଙ୍କଙ୍କର ଉପରୁତ୍ତି ଏହାକୁ ପ୍ରାର୍ଥି-
ନ୍ତୁ ନହେବ ?

ଦେଶର ଶିଖିର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ବୀରାମ ଓ ବିଜେଶ୍ଵର ସାହାର ଚର୍ଚା କରି-
ଅର୍ଥପ୍ରାୟରେ “ଆମେବଳା ସର” ସଂଧା-
ର ବିଜୁତ କର୍ମୀଙ୍କୁଲର ଝାହୁକେ ସାଧନୋ-
କଷରେ ଅନୁଭୂତ କାହିଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥବଳ ରୁହୁ-
ଦାବସ୍ଥର ଅନୁଭୂତ କରିପଥ୍ୟ ସଦନ୍ତ୍ରାଳର
॥ ଏଠାରେ ବିଜେଶ ଉର୍ଜେଜ ଯୋଗ୍ୟ ।
ଇହୁଙ୍କର ଶତାବ୍ଦୀ ଅଧେରାଳକ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅଭିନ୍ନ ଥୁବରୁ ଆବଳ ବୃଦ୍ଧିକଳ
କେବେ ତଥାରେ ଅଧିବାଧୀମାନଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ବରାଣୀଏ । ଏହି ଅଗବ ଦୂଷକରଣାର୍ଥ
ରୁ ମହୋଦୟଙ୍କ ବର୍ତ୍ତର ଶତାବ୍ଦୀର ସମ୍ବାଦ,
ମହିଂ ହାତୁଷର ସୁରତଳ ବୃଦ୍ଧି ବଳମୁ-
ହାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରାକରେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦର ଲାଗ୍ନି
କି, ସୁନ୍ଦର ସବୁଜନ ଅବଳାକ ସମ୍ବାଦ
ବର୍ତ୍ତରେ ନୂଜନ ଆବଳକ ସମ୍ବାଦ ଅନ୍ୟା-
, ଅନେକ ଲାଙ୍ଘଣି ଓ ବଜଳା ସୁପ୍ରକା-
ଳାଦ ସମ୍ବାଦପୂର୍ବକ ସୁନ୍ଦରମ୍ଭୁତ୍ତ ସୁପ୍ରକା-
ଳାର ଝାହୁକେ ସାଧନ, ଏହି ଶତାବ୍ଦୀର ସମ୍ବା-
ଦାବ ବରଧ ସଦନ୍ତ୍ରାଳରେ ଦୁଇ ଥାଇ
ସାଧାରଣର ପ୍ରଥମାବ ଯାତ୍ର ହୋଇଅଛି ।
ମିଳ ସ୍ଵର୍ଗ ଉତ୍ତରରେ ତେଜାରୀଶାର ଏକ-
କଳେଜ । ମାହାର ସହିତ ପୁଣି ଏକର୍ଷ
କିଂ କୁଳ ଓ ସେପ୍ରେଲ କୁଳ ସଂସ୍କର
ବାବୁ ହତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ମନୁକ ଓ ପ୍ରୟୋଜନୀ-
ଯ ପ୍ରାପ୍ତେ ଅନୁଭ ବର୍ତ୍ତିତର । ସୁଭବ୍ରଂ
ଶ ବଦ୍ୟାଳପୁର ଝାହୁକେସାମନ କହୁରେ
ଏ ମହୋଦୟଙ୍କ ଉତ୍ସେଖା କେବି ଅମ୍ବେ-
ହ ଲାହାନ୍ତ ଥାହୁରକ ଧଳ୍ୟବାକ ଦେଉଅଛୁଟ୍ଟ
ମନ ।

୨୬ ରଖ ଅଳ୍ପ } ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷମୋହିତ
୧୯୬୭ ମସିଦା } ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ରୀ ମାର୍ଗବାବ୍ଦୀ
କଟକ ।

ଶୀଘ୍ର ଆଶ୍ଵିନ୍ତି କାହା ଉତ୍ତରାପିତା ସମ୍ବାଦକ
ମହାଶ୍ରୀକ ସମ୍ମାନେଷ
ମହାଶ୍ରୀ !

ମାନ୍ୟକର ମଧ୍ୟପୁରୁଷ ଦାର ଶେଷକଟିଲ
ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଣାପକ ସଙ୍ଗର ସବସ ନିଯମୀ ହେଉଥାଏ
ଅପର ସେ କିମ କୁଣ୍ଡ ଅଭିଭବ ହୋଇଥିଲେ
—ଆହୁରିବ ଅନେକେ ଅଭିଭବ ହୋଇଥିଲେ
ଅପର ଅଧା ବରିଥିଲେ — ସେଇଁ ଟରିଜିଷ୍ଟ-
ପାଲଟୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ମନୋମାନ କରିଥିଲେ
ସେମାନେ ଅଧା ବରିଥିଲେ — ଦେଖିବାସି
ମାନେ ଅଧା କରିଥିଲେ ସେ ବାବୁ ମହୋଦୟ
ଦେମ ଦରର ଅଭିଭବ ଅନୁମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅଧା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛେ । ବାବୁ କଥିବାପାଇକି ବରାର
ଗତଥିବେଶରେ ଦେଖିବାପାଇକି ଉତ୍ତାର
ସମ୍ମର୍ଶ କରୁଥିଲେ ସେ ଗେଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ସବାର — ଦେଖିବାପାଇକି ମାନ୍ଦା କେଉଁଥିଲେ
ବାବା ସେପର କି କୁବ ତାବା ବରିବାର
ସାଧାରଣ କେବୁଳାରି ସେମାନେ ମନୋରଥ
ତଥି କର ଥିବାର ଦେଖି ଅମେମାନେ ସୁଖ
ଦେହିବ ହୁଏଇଦେହି । — ବାବୁ ମହୋଦୟକର
ନିମା ବରିବ କି ସୁତ କରି ବହୁ ପ୍ରିବ କର
ନ ପାଇ ଅପରକର ଏବି ସାଧାରଣକର ମତ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିପାଇଁ । ଏ କଥିରେ କେହି
ପିଣ୍ଡ ବାନ ପଳେ କାହାରଠାରେ ଚିରକୁଳ-
ଲିଙ୍ଗ ଆପରେ ବଦି ବହିରୁ । କଥିପାଇ ଏହି
ମିଳିଦିପାଲିଟି ଅଭିଭବ ସଂଶେଷର୍ଥାର
ଯେଉଁ ପାଣୁରିଷ ଅଗର କର କୋଇଥିଲେ
କରିବେ ବାବାରରେ ବାବି ବଜାଏ ଗଲେ
ଟିକିଥ କେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ହୋଇଥିଲା
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହିମିମେଳ ମିଳିପାଲିଟି
ମାନ୍ୟକର ଏବି ଅଭିମାନକର ମତ ପରିପୁ-
ରୁଥିଲେ । ତେଥାର ସବୁ ମିଳିପାଲିଟି ଏ
ଟିକିଥ ବାବାରକାଙ୍କୁ ଘନ୍ତୁତ ହେଲଥିଲେ,
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ତଳକଳ ବାଲେବାର ମିଳିପି-
ମାଲିଟି ଅଜେ ଟିକିଥ ବାବାରକାର କରି କୋଳ
ପିଣ୍ଡରେ କଲ ହାତାରୁ କଳିବିଲେଇ ତାବାର
ପିଣ୍ଡରାହ କରିଥିଲେ । ସେ ପିଣ୍ଡରାହ ନବୃତ୍ତି-
ମେଧକ ବର୍ଣ୍ଣିତୋତ୍ତର ହୋଇଥିଲୁ କି ନା ତାବା
ମିଳିପାଲିଟି କା ପବନ୍ତିମେଳ ଜାତୀ-
ଧିକେ । ବେଳାବା ଦେଇ ସେଇଁ ମାନ୍ୟ ମନ୍ଦର
କାନ୍ଦିକେ ପତକ ପବନ୍ତିମେଳ ହେଲାନ୍ତି ପଗର

ଦେବେ ମର୍ଯ୍ୟାଳୀଗା ପାହା ସେମାନେ କାହାରେ
ଥିଲେ । ଦେବକ ତେଣୁର ନେଇଛିପାଇଛି
କାହାର କଙ୍ଗନାର ଅଳେବ ନେଇଛିପାଇଛା
ଏ ହିକସ ଦେବାରୁ ମନ ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ତର
ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣାଳୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିପାଇବ ମହାର ଅଳେବ
ଥିଲେ ଏ ହିକସର ପଞ୍ଚାଳ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ମଧୁବାବୁ ଯଥୀସାଧ ତେଣୁ କର ଏଡ଼ା ବଜା
ବସଇଲେ । ଏବା ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା
କି ନା ଧାରଣମାଲେ କବନ୍ତା । ଏକ ପଢ଼ରେ
ଏଥରେ ମିଶ୍ରତିଷ୍ଠାଳମୀଳକର ଗୋଟିଏ
ଅସ୍ତ୍ର ଏକାଥିବ ଦନ ଦେଇ । ଅଥବାପୀ-
ମାଳକର ମଞ୍ଜଳ ସାଧକ କରିବା ମିଶ୍ରତିଷ୍ଠାଳ
ଗାନ୍ଧିର କ୍ରଦେଶୀ—ମିଶ୍ରତିଷ୍ଠାଳର ସତ
ଦେଲେ ସାଧାରଣର କଳ ହେଲ ନାହିଁ
କ ? ଏହରପରିଶରେ ମଧ୍ୟ ବାହୁଦୟ ମୁଦ୍ରା ଏହି
ସେ ଦେବକ ବଜାରର ବାଦ୍ୟ (Music
instreet) ଉପରେ ଟିକସ କମ୍ପଲେ
ଦେବକା ଧୂମ୍ରକ ନଜାଇଲେ, ପକାଏ ଘେରାଇ
ବଜାଇଲେ, ଫଳର କାଳୁ ବା ମାଲକ କରୁଇବ
ଧାର ତମ୍ଭର ବଜାଇଲେ ଟିକସ ଦେବାର
ହେବ—ମନ ଭବୁଷବ ଗା ପକା ତୁଗଲକରେ
ଟିକସ କିଅ ତାହାକେଲେ ସେତେବେଳେ ତକ୍ତ
ମନ୍ଦମା ଜନି ବାଜା ବଜାଇ ଗଲା,
କିବା ଜମିକାର କା ଗୁଜା ବାଜା ବଜାଇ ଆହାରେ
ବେତେବେଳେ ସେମାଲେ ଟିକସ ଦେବେ ନାହିଁ;
ସେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଧାର ବାଜା ବଜାଇଲୁ
ସେ ଅବସାହିତ ପାଇବ ଅଥର ସେ ବରାହାବ-
ରେ ବାଜା ବଜାଇବାରୁ ବାଧ ସେହି ଟିକସ
ଦେଇ । ଫଳି ସେଇଁ ବାଦ୍ୟ ଭାବେ ଟିକସ
କରିବ ତାହା ଧର୍ମମନକୀୟ କି କା ଗାହାପଦି
ଘରୁଗୋଲ ଦେବାର କଥା; ହୁନ୍ତ ମସଜିମାକ
ଶ୍ରୀମ୍ତୀଯାକବ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରହେତୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହୋଇ ସେ ଖୋଲ ବିବାଦ ରୁଘ୍ନିତ ହେବ
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏପରି ପ୍ରତିତ ମଧ୍ୟ-
ବାବୁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ କର ଅଛୁଣ୍ଡ କି କା ପାଠ-
କେ ବିଶ୍ଵର କରୁନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଦୟାକ ଗର୍ଭୀ-
ମେଣ ମଧୁକାରୁଙ୍ଗ ପୁରୀର ଥାରବାହୀ ଶୀକାର କର
ପ୍ରତ୍ୟାନିକ ହଳର ବରାଦିବା କଥ ହେତାଳ କେଇ
ଅଛୁଣ୍ଡ । ଏଥରେ ମେହବର ଓ ତିରାହାର
ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ଟିକସ କି କରିବାରୁ ମହୁ-
ଜିବେ ତଥା ଯାଇ ଫରବ ନାହିଁ । ଟିକସ
କରୁଣ୍ଟିଲେ ଦେଇଥାଏନ୍ତେ ସେ ବ୍ୟବର କହାନ୍ତି

ବାହିଥାଲୁ । “ହିତସ ବସନ୍ତରେ, ହିତସ ଦର୍ଶା-
ଇଲେ” ଦୋଷ ଅସେମାକେ ସରହାରଙ୍ଗୁ
ବାକ ଦେଇ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାତ୍ରେ ଦିଲ୍ଲିକ
ଦେଖାଇ, କେଳା ଧୂତିତାରୁ ବାରଦ ଦତ୍ତବାାଠ
ଛୟରେ ହିତସ ବସନ୍ତବାକୁ ଜ୍ଞାନଥିଲେ—
ହିନ୍ଦୁ ମୃଦୁଲମାଳ ଶ୍ରାବ୍ଣିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୟୋର
ବିବାଦର ଧାର ସେଇବା କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ
କି କହିବା ? ସେମାକେ ପରି ଆମୁମାନଙ୍କର
ପ୍ରଭାବିତ ଅସୁମାନଙ୍କର ଦେଖିବାରୀ ? ଏମାକେ
ପରିଚିତ ବୁମୀର ନୁହୁର ଏ ସେହିମାନଙ୍କ
ଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦରହାକୁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଦେଇ
ଆଏ, ଲେମୋନେସତ୍ତ୍ଵ, ମିଳାଇ, ରଘୁଗୋଲ
ବିଶାଳାକ୍ଷ୍ମୀ ସେମାକୁ କହୁ ‘ହୁ ସେ ଦେଇଲ
ଅପରମାନଙ୍କ ଗୋଟିବାଲାର ହିସ କମାଇବାକୁ
ମହିମା ମୁହଁରା ପମ୍ବେ ଦର୍ଶିବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସେଷ
ଦେଇ ଲାଗୁ । କେବଳ ସବାରିଆ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତା-
ପାତାରୁ ହିତସ ଦେଇ ଅପରମାନଙ୍କ ବାଜି-
ଦୋଢ଼ା ଧାଇ ତିରୁଗ ବସ୍ତା ଦଲେ, ବାଟରେ
ଅନ୍ତିମ ଦୂରଟା ଦେଇ ସଥେଷ୍ଟ ଦେଇ ଲାଗୁ ।
ଅପରମାନକେ ଦେଇଲ ଯବସ୍ତା କଲାଙ୍ଗୁଷେ ଜ୍ଞାନରୀ
ଦେଇ ପଥକଥୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସବକାବ ଅପ-
ରମାନଙ୍କ ମନ ଚକ୍ରର ଦୀର୍ଘ ନ କଲେ ଅପରମା-
ନେ ଦାର କରୁଥିଲା । ଅପରମାନଙ୍କର ଏପରି
ଶିତସ ସେମ ଦେଇ ଅଛ ଭଣ୍ଡା କାହିଁ ।
ସୁନ୍ଦର କରୁଥିବୁ ଯେ ନେଇନେପେଗାଲିଟିର ଝର୍ଣ୍ଣା-
ପାଇଁ ଅର୍ଥର ପ୍ରମେତଳ । ତେବେ କେବଳ
ସବାରିଆଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵିତ୍ତ, ହିନ୍ଦୁ ମୃଦୁଲମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କଳିବ ନଗର ଦେଇ ଅର୍ଥ ପତ୍ରଦ
ଦରହା ଗାନ୍ଧେରା ଶାହା ଅପରମାନଙ୍କ ଡେର-
ଦିଶର ପ୍ରକରକ ଉତ୍ତକସ ଦେଇଅଛୁ, ସେମା
କରି ଅବଦେଲାର ମାତ୍ରା କିନ୍ତୁ ଦେଇଅଛୁ
ଭାବା ରିକ୍ଷା କରଦାରୁ କେବୁ ଦରହା ସହି-
ମୁଖ ଜେତିର ।

ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅହୁଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସବ
ଜୀବନର କଲପ ରହି ଥାରିଲୁ ନାହାଇ ଦେବାଳ୍
ଶେଷକ୍ଷମ ଗର୍ଭିତମା ଆଜାନର ସେଇଁ କଣେକ୍ତିମାତ୍ର
ଧରି ହେବାପାଇଁ ଜହାନେ ପ୍ରାଚୀ ଯୋଗିଅଛି
ଯେ ପ୍ରାଚୀଯତିତମାତ୍ରେ ସେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରର
କୁପ କା ପୁରୁଷଙ୍କାଳୁ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର
ପାଇଁ ହେବ ପାଇବେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତଥେ ତଥେକ ହୁବା କାହାର କିମ୍ବା
ଅପରିଚ୍ଛି ନ ଆଜି କିମ୍ବା ଅଛେକେ ଏଥର

ପ୍ରସରେ ଥିବାକ ଶୁଣାଯାଏ । ଅନ୍ତରେ
ଅମୂଳକ ଡେଖା ଅଗୋଧୀଷକବଳ
କିଛି ଅପର୍ତ୍ତ ନାହିଁ ବୋଲି ଶୁଣିଲୁ । ସେଠେ-
ଦେଲେ ଦେଖାଇଲୁର ଅପର୍ତ୍ତ ନାହିଁ ତେବେ-
ଦେଲେ ଗର୍ଭିତେ ଅବସ୍ୟ ଆଜନ କରି-
ବେ । ତାହାରେଲେ ଫଳକ୍ଷ୍ମୀ କି ଦେବ ଦେଖ-
ନ୍ତି—ଅମେ କରେ ପ୍ରାତିଶ—ଡାକତିରି
ଶର୍ତ୍ତ କରିମୋହିତେ ଚାନ୍ଦ କରିଲୁ—ବେ ବୃକ୍ଷର
ଆଧାରଙ୍ଗର ବେଳେ ଗହିଲୁ କାହିଁ ପାଇ ସମ୍ମି-
ପ୍ରେ ପାଇ ନେବେ ନାହିଁ କି ? ସେ କୁଥୁ ଆଜି
ଆମ ବ୍ୟକତାର ମୋତ୍ୟ ଦେବଟି ? ଆମ ଦେଖ-
ରେ ସବୁ ଜାରି ଏବା କୁଥୁ ପୋରଦରୁ ପାଇ
ଜାଥାନ୍ତିର ? ବେ ଯାହାରେଲୁ, ଅମେ ମରିଲୁ
ଅମୁର ବୁଝିବାର ପାଇ ନାହିଁ, ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ଶିଳ୍ପା-
ହାର ଅମୁର ଜୀବ ଲଜ ହୋଇ ନାହିଁ । ଦେଖ-
ଅପରାଜକ ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁବାବେ ପରା
କଳିଦ୍ଵାରା ଡେଲିତୀ ପ୍ରଭକ ସହାଯତ ପ୍ରେଗର
କହୁବାବ ହୋଇଥାଏ ? ଯାହା ସବେ ଡେଲିତୀ
କବି ଥୁବ ପାଞ୍ଚାତ୍ୟର ବାଣୀ ମାଠିଆ
ଅପରାଜକଙ୍କର ବୃଦ୍ଧରେ ଦୁଃଖର ଦେବେତ ?
ତାହା କରିବା କି ? ଅପରାଜକ ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ
ପାଞ୍ଚାତ୍ୟମନେ ପର ଏବା ମରା କରିଲୁ ? ସେ-
ହିମାନେ ମର କରିବ ଯେ ହିମାଜିଲର ଏବା,
କୁଥୁରୁ ସବୁଜାଇ ପାଇ ନ କେବା ପ୍ରଥା କଲି ?
ସେହିମାନ ପର ପରମଣ ହେଉ ଥାକୁ ଯେ
ଦେଲିତୀରେ ଡେଲିତୀ ଲାଗିବ ସେ ପ୍ରାତି
ଜ୍ୟୋତିରର ଯି ? ସେହିଦେଲେ ଅଧିକ
ଗ୍ରାମରେ ଡେଲିତୀ ଲାଗେଥିଲ ସେତେବେଳେ
ଅପରାଜକ ଅଗରାହାରରୁ ପାଇ କେବାକୁ ମନ୍ଦିର
ଅଭିନେ ଅପରାଜକ କାହିଁ ଦେବେତ ? ଅମୁରଙ୍କ
କହିବ ଏବା କହ କୁଞ୍ଚ ତ ପୋରଦର
ଖୋଲାଇଲାକୁ ଥି ଘରରୁ ଅମରର କାହିଁ
ବାର ଅହେଜିନ ଦେବେଲ ନାହିଁ କି ? ଅପର-
ାଜିରେ ଯେଉଁ ଏବ କଳିବାପନୋଦିଥିବ ତାହା
ଥରେ କି ଦେଲିତୀ କିମ୍ବାକୁ କାହାକୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା
କି ନାହିଁ । ଏହିକି ପାଞ୍ଚାତ୍ୟମାନ ଦେବେତ ଅପରାଜକ
ହେଉଥିଲ ଅମୂଳକ ଅମରରମାର ପ୍ରାତି
ସର ମନ୍ଦିରମାନକବାବ ଯେ କ ଦେବ ତାହା
ଦୋଷରାତ୍ରି କରିବ ଏବ ବୁଝିଲୁ ସେ ଦୁଇମାନଙ୍କ
ସମ୍ମିମିମଜକ ହେଲା ଅନୁପାବେ ଅମୁ-
ରଙ୍କ କଲୁଛି—ଥାର କୁଥୁରୁ ହାତିର ପାଇଁ

ଶାନ୍ତିର ଅମୃତ କୋଣ କଥାର ?		ଏହେ
ସାଧାରଣକର	ଏହି କଥା ମନେ ରଖିବା ଛାଡ଼ିବା	କୁଟୀରେ
ବେ	“ ସେଇଣ ଲଜ୍ଜା କେବେ ଯା କର୍ଣ୍ଣ ଗେନ୍ଦର ହୁଲୁ ଥା ”, ସାହେବ ଯାଦା ବାବୁ ତାହା—	
ଦୁଇତିଥିରେ	କର୍ଣ୍ଣରେଇ ପଢ଼ିଲା ?	ବନ୍ଦରକଂଠ ?
	ଅପରାଧର ବନ୍ଦମୁଦ୍ରା	
	ଦୁଇତିଥିରେଇ	
<u>ମଲ୍ଲପ୍ରକାଶ</u>		
ବାବୁ ପରିମୋଦକ ପାହାୟକ କୁଟୀର	୩ ୫ ୯	
” ପରମାଣୁ ସର୍ବଳ ଉଚ୍ଚତା	୩ ୮ ୯	
” ପୁଷ୍ପର ଶେଳା କୋଣ	୩ ୨ ୯	
” କୋରଙ୍କ ମହାଭାବ କୁଟୀର	୩ ୧ ୯	
” ଶାରାଗତର ଦାର କମିଟିଟିଫର	୩ ୮ ୯	
ପରା ଦେଇ କମିଟିଟା	୩ ୯ ୯	
ମହାକାଳ ଶା ମିଶାଯା କେହିବା କାହାରିଲା	୩ ୦ ୯	
ବାବୁ ସବେଥିର କର ଧୂରାଳା	୩ ୦ ୯	

ବ୍ୟାକ୍‌ପଦ

“ପାଠକମାନଙ୍କ ହିକ୍ଟରେ
ଲିମୋହଳ ।”

ତେଥୁବୁ କହାର ମିଳିଦିପାଇଛା ଦୀଠି ମଧ୍ୟ
ରେ କହିବନ୍ତି ଦେବ ଅମ୍ବେ ଜାର ମୁଳିଲା
କାରବାର ଚାଲୁଅଛୁ ମୋତ୍ସଳ ବାହେମାନେ
ଅମ୍ବ କହିବ ଯେ କୌଣସି ମାର ଖରଦ କରି
ଦଶବ କରିବ କରିବ ତାହା ଦିବାର ତଳରେ
କମ୍ବ ଦରଦୁ ଦରଦ କେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତରଗତି ଅମ୍ବ
ବରଦ ଅରେ କାରବାର କର କରୁନାହ ଜାରବା
କରିବ ହବାରେ କରିବ ଅରୁପେଥ କରୁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ସଦିର ଲେଖାଳି ବୋଟି ଅଣିସି ।
କୁଟିକ ।

ଯେବେହୁ ଏ ସତର ସଦ୍ବୁଦ୍ଧିଜୀବ ଅନୁର୍ଭବ
କିମ୍ବାକୁ ପୂର୍ବ ଆଜା ମେଣ୍ଟିକ । ପ୍ର । କାଟେ
। ମୌ । ବୈଷ୍ୟର ଶ୍ଵାନରେ ବଳଗୋଟା ନୂଚଳ
ଥାଇବୁ ସଳ ୧୮୯୭ ମଧ୍ୟା ଅରୁକର ମାତ୍ର
ଯା ୬ ଲକ୍ଷଠାର ସଳ ୧୯୫୮ ମେଲା ମାର୍ଗମାର୍ଗ
ଯା ୩୯ ଉଚ୍ଚ ଧରା କ ୧୦୫ ମାତ୍ର କିମ୍ବାକୁ ସଳ
୧୮୯୭ ମେଲା ଦେଇନ୍ଦର ମାତ୍ର କ ୧୦ ଉଚ୍ଚ